MIC. # 9931 (RAB. 2140)

HABERMAN, MARCUS L.

HEDER HORA'AH.

חדר הוראה.

[1923-1943]
ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

חדר הוראה

[illegible] אותו בשמש על כל נעלם בהתמה * ומן ולמעלה, ומה רש כתב, שאין הדמות רק לשמש וביחוד לשמשו ולא המשמש לבד.
ועוד בתמ"ר ובמת פרי: ומלבד הש"ס שם מ"ל עוד מאמר מהשירה כי אמר מלך הגדולים לבשלו ומקלן ולשקרו ולשיבשו ומלא ישם הוס
~~בתמה כמל~~ [~~ומה השאשונים חלק חדרי מאמר לאמר מעבר לשם~~ הנה השמש והשמש הבוחר בין הרדנים משב
ברר ומלך גל ~~[illegible]~~ וגל השמש גל אוקל הש"ס בו בשמה הנני בעצמו אושו בך בחלב ובדם להתשע כלומר שהיו
בדברי שהיו מעמדים עם הרוש המובר להם אצל ולהשו כל בהיותם הדר חנו טעמו ומרונו באושרם לאומם ומעמדו
קמיומו באושרם כי הדר אמרו להיותם מו ~~[illegible]~~ משמחונן בהו באמרינן כולן בהלו משמן בוומרה מו הלה עליך
הנאו טעמו בהתמה בדמה מבקמו לקוומו מחמקה קמומו הנ אתו עמו ושרנו אלקנו שהמ' מחמקת באא ומחמ
בו תשו ומאמרנו ומעמ' ומחמקה ומחמ הדר אותו עם ומחד ושרמ' בלשבום מהרו בתשו עם קמו [מלמומשו מוח
בדקם האחרון אומר שמת בחמם ומן שקומ הקם הרוטון / להשמו מעשומת ומחד מקדי ומאמרה בסו לו לו
מבקינן לה מונים ומו בהומרמן האו בשומשו אמאו מו משמחונן בטעמו בתשו בהשמה עם השמש אל מ' רשמו
מומרומת ומס. והנה מבשמ השמבו גל מוש בלמה בוון כמשה לבשמנו בשם מ' הקם האחרון מתבדר בשם הקם
השמשמן מוטל שמן נשרנו ומשו שמו מומם ומלך מוישמו מומים כמחמן הו מומה מל מחמ. הו מומר
האחרון שמת מעשמו בשמר השמשון בחמת שמן מו ומו מומן הב'. ~~מולם~~ המחמר ומס כמש מכמן מעשמו מעשמו
בקמו מהבר כ'. ~~ומשלם~~ השמבן לה מו משמחונן בטעמו בתשו בהשמה עם השמשמן אל מ' רשמו
הנאמעמות שהשו מומומר מלמים בהבמבו כל כהמו מאמרינן בעמקרון לב. המאמו מעמו המת בבשמ'
בשמעמ המת בשמון מעמ מחמשו מעמ הקם מומר מ- מו ומר בטעמו בתשו בומבל מחמר בולמו קמו
מבקר ובהאו הנו בטעמ עם בשמ מ מומרה. מכל הקמה המומ השמש שם הנמו בשמ מומ בומרה סן ומב אמ מ'
בהלו כלומר מתמתן מעשו שומ מעמ מומ בחמה ומן שמשר לבדר טעמ ומפו מאמרים לפומכן מחמשון
ומתמתן בבשמ שאון מעמ המנו ולפומכן מה שמה קשו מאמרינן ל' מלמו כו השו בטעמ בבשמ
קמו לבשמ טעמ נמ בבחמו ומה לבמו מלמו כ' קמ'. השו מומל בבדר טעמ הרומם השנו מומ שטה
בבשמשנה ומנו הו טעמ ומעמ הו' מעמ מומנו הו' מחמשו לקם מומו בהשמה האחרונה מ כשומן מעמ
לומשר הבדה מחמן ומל לבמר שמומ מומן על בורר הרומם כולן שבבם טעה בעם מו ומר בטעמו בתשו
מבקר מולמו בו השו מטעמ בבשמו קמו לבמרים. טעמ נמו בבמעמו מחמו. מומ לבדר מעמ, השו בעמשמ מומ
לבשמ מומ להלמו מומ המומן בומרונן מומ בשמשמן ומס ומלמו מהמומ האחרונה הומ טעמ השומנה
קמומת. בומבל נמשלו מומ את בבדון מה בבר מה כי כל מת כמ שמנה מבשמ בהן מומה מלמו טעם חמ. ומהנה
מאמרים רבים. מומ השו מלומשון בבשו הבמבו כמון חומר מהמומו מהשמה מתמה להבמשו בעם חמנת מומר
ומחב חבשו לבשו לומשרו לומעמו מחמנה קמומו מומשרו כ' ומבומשה לבה מן טעמו הנו מלומעמו מחמנה
קמומו מומשרו בהשו מון בומם לבמשת לומר בלמ פומן מחמנה מומהה, ומנם לבמ מוש בבל בבה שמומן
לחמר מהרומן שוק מבו לבשו ההשומת הומ' השומנה הו' מומ' ומר כ' ומב לו מומרו הבו
שבבדרן בהרומן השו' שטעו בשומשמן בבבם מבשמן מעב לבמ שוק בבדר מם מומ' מה בהשומה שמומות כמשמן
ומם בלב מו מנו מן לבשמ בבומרו בשומן המנת כמו שמבשמ בטמ. [הסלמומ מומ] ומלמו מחמשו בשו' לומשרו לומעמו מחמנה
מומר לו הו' חל השומן ומנם כומר השו בשו' לומר בהחמנה חבה הומחן בבה מהחמנה מסומן לבן
[ומ' לבשמבו בבמבמו מחמנו מומנו ומחמנה ומן בבה השבה] ומבן בשוק חבר לבהומשו לו מבמחונן
בהמ מנבשוק בבמן ומעמונן בחמנת מומר ומס בב מלמ

Jewish Theological Seminary LIBRARY

[illegible]

[illegible] אמר [illegible] ולא [illegible] ולא [illegible] ולא

[illegible]

[illegible] אשר נמצאו לפני בדרך ההלכה [illegible] אי אפשר לומר [illegible] אי אפשר לומר [illegible] אי אפשר לומר

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

נבראו מעין הרוחה בקב היו שעה גדולה אומה להעלות ואם ~~[illegible]~~ עשה בהתפעלות התפעלות לרש בכל ומאוד שעשה
בהשתוללות בלי קטר לאה בא חוי הוי טעות נוסף הדלה בשעת לאה תהי קטרה להעמיד הושע שמיים בעולם אור
ונגש - אמתם לדתכינו ולפן בהנה טעמו דרש דיחוד שעשה בהלאות בלי קטר עכ כוש עשיה בהלאות
הקב אהלה הוותר בעלים עד שלא נשאר שום נגד נגד סבם לאור שמו ~~[illegible]~~ לו בוגל הלאה, בקומת מה שבונו
הנא הנא הבהלה ~~[illegible]~~ כל שלא נגד שטרו לחברו בהם אי שהגאו מחוברים, כל באיבר
ולפן פטר כאן שלא עשה שום אומר בקאת בעצמן לגילוג עלו אבינו, כל. לבנה מה שאין הבלאה הבלו בבורו
הלבה אבל בהלאה הבלו בבורו המלאות לש הרשאת הבל מהלה בקב המלאות ומו המעשי כל מה כן הוא.
ואב שום נשאר נגנלו סבם לאחר הלאתם אם אומת כן הוא מי לו ושבע הים בקבן כוון שאתו לאור שעשה הבאנ על כל
הטבעים ולפן אור בעשו לומו לתמתן שבו מגיע כו מבשלו אמת כו מבשלו הלו בא בבקעה חבה ולבמלן מקחו אין
גל הנשמה אלו טעמ להיות בלו בהלאה אל בשחר מלאתן אין נעלה הנשמה הנשמה טעות בקומת בב שלו חבו הבו
נבראו להם הטעם האושון כאשר הלו הי הבין כן בעמת בהתמה וש לה מה בנים לכוון ולכוון ונשבבב בל כאומה
לא כן הטמן בעמת ותשנעו הנשמה ונשקבשו ונהיה להם טעם לחבו מהבחן בלמען הבין כן מעין ולהקמו איכן
לא מעל לאור בעתבדר לעמוד ... בל בקשר בקשקה חבה בהלאה הי בל המלאות בשלבמלן מחה נתבבר
לבמשר בטעות הי ואב כוון בלעמוד לעקר הלאה כעמ לבנבן ולקשות אותן טעות שום עם קלים שנעקר הלו
ונשנגלו סבם ונב כשקשו הנעלם עבו הלאה כעמת אין הנעשים בטרין שבבן בל הלולן מבינה מו יקרה
בבשו נתשר לבמשר שמלו בקשה לעמל בשבלה הנשמה מהנעשים בטרין מנשם בבקשה לבי מ מו בקשו עבו לבן בב
מנוגן כעמ מבשו בבמ מבבו לבמתע בשנעמת עבן לשמו בהלאר את בקלה לחבן נתבבר שמו הלו הלאה
בבלבלות לבשבו בקלה נתבשר נשעות הי לבבשן מו בלבאר שם הלאה עב בב לחבבת בעלבן. -
וקב בלבב בן מהלאה הלו חבן בבשבת בלי עמו לו בהבן לבשו בהבן בב לבו בשם בהלאה הי הבלבקן
עבו שבעות הנאנעם בל בעמו בקו בהבן בשם מבקבקן בבן לבנולבן בינו מבם בבבל מו לו בבקבקן בב
ואב עבב אין מלבנו הלאה מלחם בן בבלבלה בן גם בעמן הלבה אי הבלבלבן חבן מו נבעמם ולבמו בל
בהבקל מו (ב) בשמנו לבעמן) בב מלב הבן לבלה בבבת בבם מבקבקן ולפן בבו הלו הבקל הלו מבנם
בבטלה בהבבל מבלבר לבבשן שם הלאה בבל. ~ לבב ילבב בב בבב לבלבת מבר מחר בבן בעמת מבל הנשמ
הנו בבשו מבנבו הנשמה הנא בחבבו הבבה בב בבב לבבבת בן הנשמה הבבלבן הנו הלאה הלאה חבבת
הבנשמות שנחבו בן אין לבם בב הנשמה לבמות בן בבבן מחבב. ולבן בב הבו מבבו בבבשם הנשבבו לבבבבו
מבבבחבן לבו בבל מבבבן מבי מבן מבלה בבבן בבבבת בבבם מבבבבן לבל בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
הבבבבו ובב מבבבבם הנו מבבם בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
הנו בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן

הבנשא הי' מחמת אהבת התשה אלו תפור, ואמנם ההשגחה השני חונתנים כן שוומים חמשת רבן
שמתושים לגורם בתשת סבן שמו כן הוו. ~~[illegible]~~ ומכן שגנש מלא הקנים מו ווער דטמאו בתשו דמשלך
חמת אולמו כטמאו קמו אלמחר ההתנקה השני שלא הדרו להולת כמו הת קרים ההשגחה להולמ
פנשא נפוון ומכן נכן הקנים ~~[illegible]~~ לגר מלמו ונשמו מתשקו. ואמנם כשגנש ~~[illegible]~~ מנו ~~[illegible]~~
ומחנשו הנה קתה מתחלש שלא הכרקה הוושמים מלים הנטל שהוו הוו השקיון בקנים הוושמ
בריון מה ~~[illegible]~~. דבנשא חדשות בלא מכון, שגנש מחנשו ומון הקנים מלא מקנים. ווו.

ובדרך הזה מבנים גם בשי הרבה גל. בהלחה הראשון להוחנשו שגנש מהנ מלא מים חנקת אשר, ואמנם ההש
השני ישמה חמשת שלא לרשבדרוקין לאישר מהנ לאמנו ומחנקת אשר קמוחמו ~~[illegible]~~ בהלחה השני ~~[illegible]~~
חמשת ומאמלו חנקת אשר הקמלם לא הי' נאסר בלך בהפנאו אלשוחים לאלמחו מה ~~[illegible]~~ ההשוה השוושמים
להחנשו הלו מנקים חנקת הנמס ומאא לאומר מספן כנדלן מבקנו הנא ~~[illegible]~~ כו מה לבטל שם בדרים בגל.
מהלה חנקת הנמס ולא כשגנש חנקת חנקה קמוחמו לאומרחו שבר נמחונן בהל ומאמר בהחנקה קמוחמו לאומרחו
ומנקנ מחנקת הנמס שמהלה מלא הנב' הלו מוחמרת ומש בהקים ומחמן ומחנקת אשר קמוחמו הוו] אומנם כשמנשמן שלא בקנים שלומה
להנחנשו לא משגחונן בהל בשלא ומרונן מו ווער בהל. קמוחמו בתשו בהנחנשו מקר מלמו הומלקים מלאומרחו ומ
ולהיה כתש בהלל לא הלה מנשלא האו קמוחמו מלהנחנשו בתשו מבקמו לקומחמו ומחנקה קמוחמו. מלא הוומל מהלו מהלן
בשלא בלא קמוחמו קמו בהנחנשו שהו בלבר הלהלה חמנה כמן שהמ הראשון בגל מה נמתם לא ~~[illegible]~~
ההקנה השני לאישרחו מנת חנקה קמוחמו, מנשלא בלו מנשלא הוו קמוחמו בתשו מלהנחנשו מלהלו ומנל בלבר הלהל
המנשלא לומתם קמוחמו מלאישרחו מנת הנסלא מנת חנקה קמוחמו. ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

בכל הג' הלהלמ ומנן מנשקמלמ ומתם מהמרת שמון טעם של הנשוה ומת מלבהן ומתם מן טעם הנשוה
המרת ומכן הלו מבנים לקרים ומכל בהלהלה ומת ומ לה טעם מלבהן ומתם מנל הנשוה המרת בשל
בהלל בהנמל לבמרו מת הנשוה המרת ומנו לה קמוחמו ומנקים בבמר מבמן מל. ומה המנלמן שבמן הנשנ לבנ
של הנסמנ מלבנשנ מוכרו שטעם הלהלה המנקות לאישרחו ומתם מלבהן מהטעם מהנשוה מלהנחנשו הנלמ
ומנה לו ומנלמן בתש הנלושות, לר לבהנסמנ מוכרו בשטעם הלהלה הנלושות ומה לבהנקות ומה לו ומנלמן בתש
הנלושות בשלא בהומר מו טעמ של מש בלבחר הלהנקה הנשנון ומן מה הקים שלם לבהבקן הלהלה חמנ
ומנו מנל לבמר מו ווער כי מן חמא בתנשו ומנקים הנ' להנלמנים לו מל הנו כן בתנשו כמ בנ הקים
לבהנשת הלהלה חמנקן כבו חלת מנתם כמת בנון לבמן מלו מה שקונו הלמלת. ומו מל הן מנשו מחנ
הנמה בתנשו. ומכל הנו שטעמה של הנשוה ומת מלבהן ומנקיל ומתם לבמנמנ מנל הנשוה הנתנ
לה שבנש מש הלבנ מלהה בלמלמן בתנה מנלש ומבנו. בשלא ~~[illegible]~~

ומכן ומנלמן בלבר הנ' שם מנר הבנו תנקן בטעמת הוו בלמו הנו בנ בחלב בנ להנחנשו לבמר חנו טעמ
לאומרחו כי הבמרו לאומרו להנחנשו מלמנמנן בנ לנ ומלו הנו בלמ מה שבמנו מנמ מנו מנ מנ מנמנן שבמנן
לה מה לבמ מנם בטעמת הוו מנ. ומנשה מנמ מנן מנשן מנה מנ הנו הלהלה מנ מנ, ומש מנ מהנו טעמת מה הנו

אולי הנעל קרע בחלון והרעם להעשות שמו לה.

לעתים נבלו לאור כוונת הלב לבין הרשות והמעשה לרשעה גם. ואל השמן אל"ל מבקשי רשע אל שהיו עושים אצלנו שלא נתבשר אשלינו טעם או שלא בקשו אותם להבא חנו טעמה לאוצרות ובשלו לנו הטעם ברור שמעינן להו וכו' הבשר ואמרו להוותשו לו משגחינן דהו אם לו נתבשר ושלינו טעם גמור בהקשרה או האחרונה, הנני ראיתו עוה"ר ושרינו והבא אותם בו תשו ואנשתם ובאו. הבר ראיתו אחריני ואמר נעבדו את מהומן ואינה גלו ברור לן טעמאובקתשו מקמו שרינן לה נעבד יקרים היה לנו הראה הוא ובשם שבקו בסמעתן על הראשון כל טעין בדה אלו אחרינן לא השואה הוא ולו בקאברין ב"ב תלו אלו לנו- הראשון שמעינו ואינו שהוכחש אש הלו המין כל ושרוש מו הראנו והיא מעשר לנה מעיר אמת ולו ושנו הנה בשמא בלו קוושינן חנו טעמו אלו בהשואה מומלצות של אשור נעל הדהב. — ולמאוסה כל דהני מעשה הה בל ושרוש מו הראנו נעל לאר שבנה בהשואה הוא ומה שבנה ונלון הבב לסמוך על השני וונעבו שהראשון הייה ומחם חיים הוא המין כל ושרוש מו הראנו בנה מעשו ומלומו בל ושרוש בחנעת בשרות הן כי אלו ומסקנו. ואינו בומה כלו לתנו המלך ומם בשם בוו לבתור בהתשאה השלושות בטעם שוונו ומבהן את ההשואה האמלקות שהיו בטעם מלקן שאן ונלון לפתור שהוו כמון אין מקום מלינא מורו ולבוו משונה כיון בעמות ושה, הנו בהשואה האחרונה שנמלק אצלות הקר האחרון שאומר לפת נעשו אין אנו מתרין כלו את ההשואה האמלקות שמעינו על הקנאה ומסרנו מפני שאמרו שהי הלת בדנו הקר בהשואה מומה להקנאה כן שומר שמת ומלך. ובנו לנעלם מה. אמנם שונינו מעלן כלו. ובה לנו בה שונין הטעם נוסנת הקר האחרון בדר בדור ומלך. ולנו לנעלם מה. אמנם שונינו מעלן כלו. ובה לנו בה שונין הטעם נוסנת הקר האחרון בדר בדור ומלך מהשונים בבוסת חיב להות ומם בנו בשר מהשונים. בבשלמו ובו הומות חיב ומם ומלו הו מבנים בהומה השונים ומלך להו קנוה לנם מום לם ומר לומר בטעם בדר ולם לבתנם בטעם שאינו בדר בלמו לות מנעו ולות מנעו שהו נומרין לבתנם ומר לם ומר לומר בטעם בדר ולם לבתנם בטעם שאינו בדר בלמו לות מנעו שהו נומרין לבתנם ומר לם ומר לומר בטעם בדר ולם לבתנם בטעם שאינו בדר בלמו לות מנעו בסנעם ומלך מבלר מסם שנעלם מהם ומר לומר בטעם בדר ולם לבתנם בטעם שאינו בדר בלמו לות מנעו לנם שבטעם חלוש בהשונים לו הו בומם לבתנם מיב מה ומרב תת כח בדה שאומרים מלו טעם חלוש מבהשואה שלושות כמו הטעם הראשון בדשו כמם הלכוח לטעת שבטעם בדה לו ומשו בטעם הטעמה המלקן — אבל גבו מעלות מה נשאו הקשים המנים האמלקים שאמרו לעשון חו ומלך מבתחלה, בהנו גם בתחלה הנת בחנעת אומר שמבלה חו ומה מבנו הו הקר האחר נאמן לבתנם כן נעשו על שבהנעו בו מחם שבלו חו מה נומן הקר הזמרון לומר את נעשו. ומו מבם לם שבראנו הו מלך עו ומשם מם המו המין כל ושרוש מו הראנו ומם הנו לנו לבתנם ה

אבל שנים מוגשים הוו אלה בתשו בעו השני אשום נתשר שאין לנשף אצלו חטאת בעצמו מהנשה. ומה נוסחת חוב הוי שנים
הנפלא מהשאלת הלב ואם בשם כשהנשמה השלוחות בעצם שאינו מבשר לו משגחונן ומקבלת אלה משגחונן בקשת האחרון
שנתפשט עי' הקשה. - ועל עניין זו המלך מרשוכבו כתב סיפור אמת כן פירש שלולה ומכין הנשים מעשה
ומה שלא לו מיתה הוי האחרון עי' הבלבלים. ואמנם אומה להשאת חלק ואם בשם אומת נפש הקשה מהאמה הנאמנות בהיכלות
ואמלו בסתעמנו מדשו קדשו בדשוטאו לא הוויתי אומר כתחולת בשו הרוכאו לו כמלכי מרשו בקאת נתשר
בבבא לו משקה לו מאוטשונן בדמו שנים עכשו בדשו כן לו בעצמו. ומעתה הגין הנה והו' תלו אם נוסחת
הקם הוי נשם מולמו בקשלה לו משרו אמלה וו משום בעצמו. בלמעמ בדבריו בקאת והו' מעניו בבבא בדמשק
חנות בעצמו שלו ששם לו והו' נוסן עא' להתשה. אבל בשמו בשלמו בקולה שנים מהמ הקם האחרון בדמו
ומעא מהנו לו משרו בקולתו לו קשלה ועל בשמונו שמך מה זם הוי המחנן כו'. הלין כבו המתשיר בבשה
ובשמן לו בנה בדשנור בשלמן כן ומקבל לו הוי הלוה כולן בבבא און מחש מחבשלן בנה רולם כן לו
מן מהנון מחות עלמו. ועל כאמור בבבא בשמו עיר מין בנון. ל הקם, ועם הוי הלוה לשנים
לשנו הכם לנן זם ומשמ שנים. ומשלש ומולבן מלמו כנו מסו בשו בבא גם לו משו בלמה הוי בקשה מחבר
מאר מ מקום מנוה לסמן ומקשה להנו מומלו הוא בשלש מאמרו לו אשה בינמו למונבמו כו'. הנו מנמנו בנו
לבלין ומלש בבבו הנלל לבמונים בל מנמנו המוכנות מנו בלמה מלן מלמלת מונסנו בבו מלמו בנשבין
מסל מלמו. בלמה נומן משום בשמו מנמנו הוי משום מנמנו בעמו. לכן מנמנו מובנה סל לבבו מנמנים
בבבא מנ מקמו מנ מנמנו. ולכן מנמנ קומם לנשמנם מנמ בבו מנמנ הוו כו' בבבו בעמו מנשין בבבא
מלן שנמנות לנמר מנמ המו לנשלן ולבמונו ב' מנמנ מנמנו שלבנו לו בנמ. ומה שבינן לבר מנ
מנו שמנמ מנמנו מנ מנמנו הוי מנמנו בלמנו מנמנו בנמנו מנמנו מנמנו מנמנו מנמנו מנמנו מנמנו
בן מנמנ מנמנו.

[מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ בלמנו מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ

קדושת לאדם אלו דשון ולקנות חוש כן טעות בטלטמת כולן שבאשר שהבית הגדול חיון מלאים כן [illegible]
כולן משמעות אמת הלו] ומתוך הנשמתם בתחילה לו הי' לה ופלות שהתקנות גוף לו בשלמות הבית הגדול כן [illegible]
שעשו ונעלמו בלבו לבקשם שטעותו הולו מאד מעמדו. חוץ חוזרן כל מה לחם בהלה ולו שקשה להבית בלבן [illegible] כמו
הנשו משקה חזה כי אלו הלו הנשמה ולבו טעות כולן שהלו בלמות כמו כן כולן בבית שבקשם כולן שלן מתוך הנסבות
הלולות בקרבם לעשה אזו כן שעה יצת הבית הגדול חוץ הלו קמן בלמות יום הבית הגדול [illegible] כן [illegible] אולם
[illegible] מה שנשקר בהלכות בולר כולן שנתבשר שאון הבית הגדול מבלומים. ואבל כשהלכו בדבר לנתבדר שגם [illegible] כן
ומה נתבדר טעות כולן שהלותשו אושה עשה אזו לחוב נתבשר שלו מת, בדה יום נוסר כרש כמתמתן [illegible]
האשה ולבשל הנתן בעשה בשום מחר שקשה בהלכות בית מכל בהנשמה הלו הולל הבית שמתמן אותם שעה [illegible]
שוב מהנע בדה גם בבית שבקשם. ובהנו הלולים לל יצת בבית הגדול ונתבשר שכן גם הנשמה הבית הגדול [illegible] כן [illegible]
עשה אזו ושום הבית מון מוסת. ונעלו הקושה. בהנו כולן בלמות הבית עשה הנתנה ונתנות גם עשה הבית [illegible]
לעה במבות ולה מו' בו בהנו גם הנתבים שבתש כן עשה לבשל כן בעטת תמ' רשם מו' הנשמה [illegible]

ובדה תשן בבית בקרקעות לא בבשנו בבית בשה חולר הבית בשה, הוונל בדה לו הלו הנשמה אלו טעות בו [illegible] אלומר שנפשן הלו הלמות בה כן בולר מלמשו מבלמנו בלולר כל נפשן הלו בעמדו לו בשלם ובנתבר [illegible] כן הלו
טעות בבלמות, ובלו בשעלו הלמת בשלו נפשן הלו בבולר כן מסלבלו מלמשו בחי בבלו בלמות [illegible]
לבדר הלו שבו רבות בשלמת בבל ובבה ובלסים בבל בשטעה הלו טעות בלו בבלמות ובבבי הלו [illegible]
לשבולר קם מלמו. [illegible] לבשל אולם. ומסתמש לבשל בדה.

ובעסלו בעמון בה נתחש לו מולה בשבולות מלשלם על סרבש, הנשמה כתב בבבוד מה שבבלת הבל [illegible]
מה לבשלו לבי שבלמו בבמבה שמת בבלה ומבל בו בבלה מלון מה הלמת מלו טעות הבשה ובבלה הלמלן [illegible]
ותבהו שם הבלה ולבחה בבל בשבלת מבי לבוה בבמן הנשמה מלמר שבשה בהלמות בבל חוש בבל מל מלו הלת [illegible]
ובבש הנשמל בדה בבלמות ולה מו' בל'. ובבלמה בדה. ובלבן בבש תבה בלמבלת שם מלבה מבל בלמר שבו מבלמת בבו [illegible]

מלבה הלמ בדה הבל לבבבם ובמבבה מבבה שבל הבשה מבשר ומבל שבבבו מלבבבל לבן בל מן שבל מבן שבבבבל [illegible]
מבל בבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בב

[illegible]

[illegible] אלא [illegible] לדון [illegible] הדון לדורות. אך בתחילה בהשאה הראשונה אין שום [illegible] שאפשר לומר שמקומן הוא כדון שיון נקודה ההיסטורית ראשית. ולזו בעצם שהאשה נשארה לדבר מונעה אלא הלכה שכן בדבר פשוט לומר מאוה אמר כן לעצמת הקום ומקום. ועכ"ל לומר שהאשה ונתבשר לנו אדם ועם שאותנו בך בקרבנו להשמת כן. ועוד נלחמו והשם להיתשון חוזן מקשרו לנו מקום שלא לו נמצאן להם בדרכו כמת אצבע קדמון פרטן שמקום לנו לומר כמקום בך בקשרי הולדתן ומה כדון שיון ולקון מקום הבלבלה אם לא לו מעשה בהשאה הנלבשת. ועוד לדון אין אין בה.

ומן דבר מעלה בקמן הקלים דבר של מעלה יהלמש פרטן שמשמרן הלו עקב הלחמת בה הגאל והתשובה הלו מרגלה הדרכים אלה. ועוד לדבר אין להלקת הדברים בקרתם. הנה ועוד ג' מיני הלחמת. א) לדבר מעלמת אל שהתאולה והו' עקב משה כמו שהדב פסלים על הרשעים ראת שהלו מקום הלש דומן שלמן להבים מקדשן עקב כלו. הרשה הרחנ' עקב רשע ראה חלקה לבהלו, בהלו שלמן הלמלה מלשון מגבתות הלמלן כ. נעלו לו בשבשי הלרים

עקב הלחמת הבים אל שהלו הלש קדומת. ובלו בהשאה חיונה משלים המלאות. ב) השני בלרים אל שלו על המלאות ן. בדר מן לבים חומנים חומנים מלרים מבלתשים ן שמבשים בבלתשים שבלן חומרו הבים הגדל ומעבר הלו מה שהשו, ולמעלה נתבשר שלו בלן השו בים הקום הגדל. גם לו מעל לחומה נתהלה הדבים שהשו עליו לרוחם בקלים. כמו רשה הבחבלת נו: מה הלו קול, בהשו בלבלו חלק תשו אל אומשו אלבשו בחר תמוי חון לשלן לומר לנו ומה מבשר אלקים חוש מה לו ן כמלמו אוקמו מעשלו קש. ג) השני שלרים אל אלקים אל מין אמרי הבלקה לנו שנשא חומשנן הלו ולמן בבשי אלקים חוש מה שבנים מקום הלשה ומהלה הימנים בקלים – מקרים תשון מקמן מה לנו ן בבב הגדל שבורשלים שהם מקרים של הלשה בנים הבבים בנו מה' ומשנים הלו לנו בבב הגדל שבורשלים הם ומלך תלה שבלנים להם מלדו ההלוה ומהן חון ומשנים ולמו לנו ושרל כ' עשה מקרים בשקה שהי' הבים הגדל ולשבון בלשנת הגלות, כשהבב שבלרים הי' מלרים מעמה הלחמה לא הי' ומלות בלשים לחבש מן מלקים ן אל מקת הבים הגדל כלומר כן מלרים בבים הגדל, בעבב מלם ומשו הבים שבלנים חומה מן חומר לו עמה בלנו הבים הגדל בבבים אל בלה הלשמה. לנו אל בן בל הלשמה בבב שבל מור הלו אל בלה הגדל כלומר בלמו כן ומה בבב הגדל אל בלה הבים הגדל חוש עשו שלו בבבים אל אל בלה בלנו בלנו בלנו

רבי נתנאל. אבל יש חוץ מהאת על מה שעשה מה שהחוש ונאמר לעשות בחוש מעלה. אבל נשאר בדומה שטעו ודרשו מה
שאמר, ובאמת אפשר מעתה מן הדא, דודאי שהדין עמו להם טעו אבל אם כן הלא מה יש הלא מחמור
אלא מה שהם מעלין קצת אמת חוץ מעלה ומהוא ומחוים אלמא מאמרשה כולא דל שהמקל מחלק מעלה הוחוים בזוגרשה,
אבל בלא בהאמת ושה דמו. ודרשו עקל מעשה חוצל חוץ כן אם שורה לעשות היוצל או שושה לומרים לעשות
או שעשה מקלמו ולהקשרו שעשה בקלמו, אבל קצת השאלה עשה, אלא שיבל בהלכות הרב הגמל שלו
לעשות יש מדין עשה וקצת אבל שעשה בשתקה מה ממלא עשה קצת השאלה שורה לדעת מעלה. והו שבש מרה
לעשות, וזו מרה עשה בקלמו, אמרת. להרבלן כשהוא מחמור והיא מעלין לו מלבל כן כשורה לא לומרים
לתמרים שלא לעשות לא חוץ מעלה, אלא כשאינו מרה לומרים כן בקלמו חוצל עשה לא שונה חוץ מעלה.
אבל מה שנמנע לחוצל עשה לומ - לומר כשאינו כשאמר דבר שנמנע לעשות מחמת מרה לאומר והוי חוץ
מעלה כמו שורה לומרים שלא לעשות כן כשאומר בעצמו שאמר לעשות ומה חוצל עשה. ומש לאון בדה הקבה
לכאן ולכאן - ואל כשאינו אומר לומ לאחוצל עשה לא נקרא לא חוץ עה. כמאן דאמר כגון שהשו על חוצה
מעל שמעם והלא חוצר והשמנים מלעולו לחוצל אומר בקבל דרש חוצל שנוש לחוצל שמו חוצל תוש לעולם וכן בקבלן
אשר נלאבה בומש הלא הרחוה אומר מה בקלמו חוצה בשעה לאון מה שנעו מפע המלאכות כמבאוס בבי מקום
שנהגו. ומשוב מש הבר כאן. והרבו אומר לה הלמוד רב לאמרש על רבי והשון שבקבו אמר בטלו מתרמנא בולמ
שהל להיות בהשבונו ורב בא אמר מפע הגיורה. ורב נתנו מפע שלשל מדשמש. אות בשמר, ודרשו אם הי דשמש לעלה
לעשות מלאכה בולמ מהל להיות בהשבונו אש ומה שמנוקה בשאומר חוצר לעשה ומו לב חוצר מדבר מדרש.
משש שמנמנ נמשך עשו והלאה. כולא. ולפן אוש בהשומת הלל מיעל בן עקיבו ובן עזאי להשאה מה מחומרים
לאמר אלא לעשות מה שקבוה לבם שהרב הגמל שלו. ואמר הלו מבאים. ובשמו בבלה לשמרן מה תוצאה תבאת.
אבל כיון שבדרל בלל בהלאו מלאת תפר לא קבו על הבנוקה מקשה בעשו הלכה. ומפני לבה לא הלו מדרש
בעמ הבר בה שמנוקה בשאות בשתקה אבל מלל בשלו ומן שטעו לעבר לאו מלאו תפר בכבר. ודרשו הבתנא לא מודו בלל
בשמקה בלא הקבה בשה לא הלו בלל הסרה והבראה, ובב מלל גם כשלו ומן שטעו שבש אמה אשר כשמנוקה בשאות
בשתקה. ודרשו הבתנא מלאו תפר אונו מתלן בין ומן שטעו לא לא, ולל שאומר אשר אל בומן שנעו לבה שאונו
בלל הקשה אל בלאו ומן שטעו לבה מלאו. — ומה מה שתמלן הנלבה לבלשותם מלל שהלו אונם מה אולם בה
ומה שטעו בא שטעו בהלאה לפל מחשב שמבה אבל לבה הבשלן לא מקלה אשרם לבלשותם מרקל מהשאות ר' ודרשו
שם מאו בנין על טעת עשותם בהשאות הבם ש לאם שנמנו מלבנו שטעו בשה. ומה קאמר בבשרמן
הבם ומלתמה שהבנין בהלאה שטעו ומה בשמנם הלו מבשר, ודרשו קאמר שנמנו מלבנו שטעו מת מינו
ומת ראמנו מהלו מש מינו בבלן שמשו שהלו עומר ומות שבבה. מלל מלמן אם אין לו לבשמ אבל בלאה לבלאה
מבם, ומבש מינם בבה, אבל קבו מלל הבשו מבלו מבבה להובלן הבלו מבלו בשמנו בבלן מבלו מהשאות ר' ודרשו
בשמ מאו בנין על טעת עשותם בהשאות הבם ש לאם שנמנו מלבנו שטעו בשה. ומה קאמר בבשרמן
הבם ומלתמה שהבנין בהלאה שטעו ומה בשמנם הלו מבשר, ודרשו קאמר שנמנו מלבנו שטעו מת מינו
ומת ראמנו מהלו מש מינו בבלן שמשו שהלו עומר ומות שבבה. מלל מלמן אם אין לו לבשמ אבל בלאה לבלאה
מבם, ומבש מינם בבה, אבל קבו מלל הבשו מבלו מבבה להובלן הבלו מבלו בשמנו בבלן מבלו מהשאות ר' ודרשו
בשמ מאו בנין על טעת עשותם בהשאות הבם ש לאם שנמנו מלבנו שטעו בשה. ומה קאמר בבשרמן
הבם ומלתמה שהבנין בהלאה שטעו ומה בשמנם הלו מבשר, ודרשו קאמר שנמנו מלבנו שטעו מת מינו
ומת ראמנו מהלו מש מינו בבלן שמשו שהלו עומר ומות שבבה. מלל מלמן אם אין לו לבשמ אבל בלאה לבלאה
מבם, ומבש מינם בבה, אבל קבו מלל הבשו מבלו מבבה להובלן הבלו מבלו בשמנו בבלן מבלו מהשאות ר' ודרשו

פעמים רבות היו דברי חז"ל בדבר הגדול. אם הרב אליעזר הגדול אומר דבר אחד ואחרים חולקים עליו אז הלכה כדברי הרבים. אבל לגבי הרב יוסף שלמה לוריא אי אפשר לומר שום דבר כזה. לעומת זאת אנשים רבים מעדיפים לא לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם כן הוא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול.

אבל אם נסתכל בדברי הרב הגדול, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם נסתכל בדברי הרב יוסף שלמה לוריא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב הגדול כי אם לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא.

אבל אם נסתכל בדברי הרב הגדול, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם נסתכל בדברי הרב יוסף שלמה לוריא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב הגדול כי אם לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא.

אבל אם נסתכל בדברי הרב הגדול, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם נסתכל בדברי הרב יוסף שלמה לוריא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב הגדול כי אם לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא.

אבל אם נסתכל בדברי הרב הגדול, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם נסתכל בדברי הרב יוסף שלמה לוריא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב הגדול כי אם לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא.

אבל אם נסתכל בדברי הרב הגדול, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם נסתכל בדברי הרב יוסף שלמה לוריא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב הגדול כי אם לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא.

אבל אם נסתכל בדברי הרב הגדול, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם נסתכל בדברי הרב יוסף שלמה לוריא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב הגדול כי אם לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא.

אבל אם נסתכל בדברי הרב הגדול, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם נסתכל בדברי הרב יוסף שלמה לוריא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב הגדול כי אם לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא.

אבל אם נסתכל בדברי הרב הגדול, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם נסתכל בדברי הרב יוסף שלמה לוריא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב הגדול כי אם לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא.

אבל אם נסתכל בדברי הרב הגדול, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם נסתכל בדברי הרב יוסף שלמה לוריא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב הגדול כי אם לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא.

אבל אם נסתכל בדברי הרב הגדול, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם נסתכל בדברי הרב יוסף שלמה לוריא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב הגדול כי אם לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא.

אבל אם נסתכל בדברי הרב הגדול, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם נסתכל בדברי הרב יוסף שלמה לוריא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב הגדול כי אם לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא.

אבל אם נסתכל בדברי הרב הגדול, יש לומר שאין לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא כי אם לדון בדברי הרב הגדול. אבל אם נסתכל בדברי הרב יוסף שלמה לוריא, יש לומר שאין לדון בדברי הרב הגדול כי אם לדון בדברי הרב יוסף שלמה לוריא.

הוי כן מנהג ומקור מקדמון. בפלא כלל. ולמדנו. מקרא דומה שקשה בהשגות מקום חוקר אל הלבב בדומה התורבות
ל לפי מנין מקומי ובאמצו לקח על מסלל שהות ידון. ועוד כיון אמנם שלא לו כוונו הבין בהלכה הוי מדרה לקשות בהשגותם
כן מעיקר לקשות בשם מחבריהן אלא ועוד לו בעמש להחמיר על עצמו מחמת מקומות הנמ מחמש יפן זה ועוד מעמה בשאלה
בפשטותם ונמצא שמנו שבנו חוקר בקשן מהלו בעניר שוגת בשמו הבמבים בה מלמגמת הכ שהשמש לקוב. לאולמק לשות הנשמ עמ.
[ובן שרוומש בחונק מלה בה בעמת זמחרו רבוש להאת שבתש בהלל לשרשו מלה מ. כי אחל מעשו שנשמחנו בבנשמש לקבל
בת מלת רב התרבות ומ מחשה אמת לבולנו כי. ובן בעשרמנו מלתם מנו מלומש מלת הקמ. ומקמו מנם לו ובמנו לבקמום מל
האמת תלולה. עלוהם מהו מחמת (הוומנו על הבמ) ולו מלמנו נמה הנמן שמרמל בהשות שבבל שמנו בהשמה מקשה
הנחום עם שהמ מסק בחוקש הקבקן לו הנחום בלל כי. - הנה אל שמנן קול נחום שקשה בהומות בבל חוקש מה מ
שבתש להאמום כן מלמנם בבלש ומקמו לבקמו מכל בבקמו לבמנמש כלל מהמנם הלו מבמ שמחומ לקבל אל מת המלת ~~לבקל~~ מנון
להחמר לבנו מבמת כן מן מחמת בבומשת ומכן בקמו הנחום מקלש אמנם. כמש. אלם ~~בבמ~~ בבקמו תמהנו מלו בהשו מבמבנו
מקלום בבנו מבנו מבנו הלו לו הבמומו מן שהמקמו בקלש הבמ בשמון ומלמנם חומנון כמ מהמנם בקלן. לם מש בבקב
בחוקש בקבן בקמה הנחום על בומה מבנ תמ.

ומקמים מבקומש לנמנן סומגו הסמ ומבמת שמ שמנן מה הנשמה מלמו מקמ מלמו מנם הנו הנשמה מו לו. - מלהנמ. מנמן
בכן הנשמו מהנו שם הנחמה מנו מחומנם בקבל מקמש בנן לנמן בנן לבמת מלמם מו תמר גמ ומן ומבמל לחומ להבמקים
לחומנו מן מבמת בבומשת ומן הנחום בקמר מהנו מבלו מנבל הנשמו מהשמה הנתה בקמנן מלמות לו בנמן בלמ
כמן בקמקה הנחמה ומלמה מבל הנשמה הנמנמש מל הבלמות מנהו ~~מהנשמה~~ מובל לבמנן לבתמנה בל מקמש מ
כמן בבמה שבבש ומבל להחמר מל מבמת מבן שמו לו כומנו מת הבלמות בבמה לש מנמו לבן מל מבמ בבמנמ
בבמנמן ומבש מנמ מבמ שבבן מן מל הנחמה הנמנו בבומר הנמה לו בבומר מלמות מ מ לבמנ בבמנמת.
חומ כמן מבמה ומבל להחמר מטמ שמו לו כומנו מנ לו מנמו ומנמ מן שמנ ומכל חומ מנ.

~~לחמנ בבמנמו מנמה ומו מ מנמ בהמה בבהבה שהמה בה חבמ מבבמנ מבמנ ומנמו לבמנו. מבמו בבמ המה מנו מ מבמ~~

בבמ בבומנל מ. ומכ ומנ בבמנ ומהמן מלמו מל בבמ בומנר מלמה הנמ. ומבמו מנ שהמנמה בבמה כנל מל מה בבמ בבמ שמנמן ומבמנ
מנמ לבמנל ומבמנ בבמ שמו מלמנ שבמנמו בל מבמנמו כמ מבמנ ומכ ומבמה הנו כמ מנמ ומנמן בבמנמו ומנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ
מנמנמ מן כמן שמ מנמנ מל הנמנ בבמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ
כמנמה בבמנ בבמנמ שמו כבמנמן. אמנ ומבמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ
מן מבמנ מנמנמ בבמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ
ומקמים מבמנו מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ
שמת בבמנה. מנמנמ בבמנ מנמנמ ~~מנמנמ מנמנמ מנמנמ~~ שהמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ
בבמנמה מנמנ שמנמנמ בבמנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ
מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ
מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ
מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ
מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ מנמנמ

הלוי מלמד להאמין לדת כי' ובמשמע שנתן רב עם הו' בוודאי שלא להמר בחשבונו כי' ולא בעשמן גה תנוו אתה כפי מלא בפי'
השומת בדום הי' בזמן הסנהדרין חוש חרם ואולי להשמה ולו שהוא מעלל הסנהדרין והשו בגד הגשל בדרש שלו בעלים שאינו אולו
להרגש לקבלו בוודאות יעשה האמור לבעלים אלא שלא ותן עמהם על הדרש אחר שומרוהו כולם ולו רוקם בפרוגל הדבקת ההלו
ולשרשו עלו מרשתם ויקשו הסכמה שהלו שלקה אז רשאו לנהוג לקבלו הרגש בדה שהי' בעלים לאומר לגם מלקה הלא
עד לקבל יעשה עבד על הדרך. הדק רואה שהרגוש בקלוותנו מרוש השומת ותשלה אלא בכל שלו נשלו עמם בדמים
עם הכסף הגשל בדרש שלבש תוש להחמור כעלים מלקה חשש ולו אמר אושר ולהשו מורו בסוש השומת אבל לאחר שנשלו ועמם
עם הכסף ובטלו עלים בשוק אז הלו מחוש לקבל עלתה עבד. ולשות בדמל לנהוג הרגש ולו שלו לעשות הדונו
להיות בשלוות. אמנם מנעלים מההרגש אשר להיות מלא חשש ענינים מפקן אומר כן בשוט בלו שלא מלקה
ולו מחמת הפשוטה קטלש עלמן כי' שדה מלמה ולא בדרגש הרגש ב להרגש. ובדה מולש הלא משלן רב לדבר ולשמן
מה שחלל מכר ולהב שחל להיות בחשבונו בקבוצת גמת הה לדו הי' מחוש רב לעשות בקלם ועשה כן כן לקבל עלתה ולאו
מרס ובה עשה כן מחמת עמלמן הגשלה ובטל עלתה עלים רב - ומקתקם לעלים הרוה גל שאר לני כן מפקן
אמר הובר שאונו ולמלך גום מלו הבל ולו אם לדו הי' מחוש עלים רב. ולכן הרוה גל שאר לני כן מפקן
כן כשתלוה עמהם לתוכלו עלתה מאוד גדרה הרמה במחוש לקבל עלתה עבד אלא שלא יעל בשבל שלו ובלו
מחלקת בשרוטל כגש החונוק שם בתחילת הבלבה בדה הלו שגש הבלבה, ולכן מלמן בבנות כן אונו מחוש לעשות
בבמנעות עשו לעשו בשבל מחלקת כבר מקום שנהגו. ולכן על מלמת הנשה לגש לו תמר כולן מאוין כולן הבגל מעלה
המחלקת. ולכן. [לקבלו הי' מקום לאמר בדרשו להחמור בפע עלתה שהי' בתחילה לאומר ומנם גא כמלל כגש החונוק
במחוש להאמין על הגלולים מבלים מלמה בלבל לו ולו הי' שגש מקפלן לאומר מאחר שנתבטל עלתה מעשו ומתן שלו
הלבן בשלקו]. אלו ולשלר בדרה שבש רשאו להחמור מבנות מפקן שאמר לו כולל הלבן ולשלר הרגש ולו
לבדשו קמה הלו אלו תמר מהי הקבלו ולאמרו לבן על שבול שהלו ומן כן אהשו שבלו ומתן עמהם. מרן ולד
מחוש להרגש אלא מבש הומר לעלתה אלא שמו הי' האמת כן. ובל בלו המלוכמת עמהם מאוד מלמ הלו ומלן
בדון המאן כן הי' ומר לו לבעלות לבן מלמ להמלן בב מחמת חשש לה אש לבל נקבו, - אל ולבשר בשמ
כי שלו נמלן לו שבלו מחוש לקבל עלתה ולשלר להרגש מבחלבתם לאונו ראש רשאו לו להמלן כן בעבר בשלות ובמלה,
להלן לבומש מהשם חלמן מבב בדה בהמה שהרגש בה חרם מלמן מלאו לבנלן מחמת מפקן בשלות בבדשו רשב. ולהונו
בלבב כגש הרשלן שבשבל בכולן בלבל לו בולבו לבת התלבן הי' בחמת לאומר לבב מלמש לבב ולבלל לבב
לבחש. ובגמרו לבה בחלמן וכ': בלשאו בכולן בבי מלק טרוגן בלבו בקאלה, ולבלל מלם הלולם לבמלן
הלונו מלום מסכולן מלבו לבבלם כגש הלבב ולה מי מה סן וכ. ולבל מה מלבב מלש בבמלם מבלבלת מאומר ולבנו לבמלן
בחלה ולבלל מלמן חולש בחלה בלבונו מלבו מה שולב לבמן בחלה לבמלו ולבלל בלבב להחמור [לבי' ובה מלה מי מי לבמלן
ולבלב לבבלבו בחלם חלבת לאומר. ולב בהלבות בגש מלמן מחלבה חלבת לאומר. בבשבול חלבה לו ולבלבן הלבן. ולל מה]
ולבלות מלה הלו בבלבן מלם מחלבת הלבלש בחלמה שבלה בהלבות בבב מלו חולב מל לו לבלבלת בבב לבלבלת
בבב. בבב בבלבלר לל בבלם בלולנו ולבן מלם מבו הבב ולה בלו לבלל הלבלבלת מה שולב מבי' מבלו מלמלן
לבלב בל ומן שהלו שבולל, ובבב שלה חלבו הבלב בבלן בהלבלבן מחולם לבלם מבל בלבת מבו בבבלן שלו נלבלב
שבבו שבלב מבי' בבל. ולבן בלן שלבלו רבלם להחמור לבב מבלת לבבלם מבלן מלבלר מבלת מחמת בבלבלת ולבלבה
לבבלם מבבלי הבבלבן בבי' הבלבת שבבל. מבלן

בהגהת מבי' הרבנים בבי' הבלבת שבבל. מבלן

מקום לחטא עשרות שלא פשעות. מותרת לחצור לו (עשרה שלא עשה לאביה את הקרבן ועשרות מעלבה שרשו לו הוא שיעמוד להיות
בר) ניסת עקיבי בה תלוי ובטרם מן הקרבן (עשרה ביחוס שלא בחשבת בה בטרם) ~~שלא עקיבי בה שלא בעשרה~~ לו ניסת
עקיבי בה תלוי לחובת הקרבן (עשרה שלו עקיבי בה שלא בקרבן חובת קרבן בשגגת הוון לאו) זה אינו להקשר מן הקרבן בחוקי
לה לחטאתנו). והנה עשרה מבלעדי שלה שהלך בבוא ~~לא~~ ניסת עקיבי בה תלוי לעבודה מן הקרבן מוחרו עשרות מעלבה מקום אחר. לפן מהוש
פשוט ומוגמת חשב מ"ש. ועכ"ז יש מקום שלנו מאלה מאין שעה לשונו בהשלם עשרות בחשבת בה לפן בסוגיו גם הוכל לו עשרות. בחשבת
בה. ולמה מקום כאן "עקיבי בה". לבוחש יש לעיין בדבר הזה הטוב מעשרנו בסוגיו עשרות שלו בחשבת כ' עכל בחשלו
בחשבת בה לחקא כ' ולא לשון עפר אולמו לעכל מה מבלעדי בסוגיו עשרות עקיבי בה תלוי בלבד מוחרו קשה בדשנו עשרה קרבן סוגיו מחוברת
מקרבן. – ומעתה הקשה הוא בדהוו בעשרות עקיבי עשרה חובת מקרבן הטוב שלו בחטאתו כל לבה עשרות עקיבי הקרבן בלו
שאמר בה כל יחד הנני שלאחר שהקרבן הקרבן לבד הבה להכל לה עקיבי לחטאתו ומוו בשגגה בקלה מן הקרבן.
~~בלו גמר כי בחשבו מקום מו עקיבי בה עשרות מחוברת לבדקן בעשרות מקום בחשבת בה בהשגה הוון תלוי בבה~~
~~שלבשו לה אל לבד מחוברת עמו מבה עקיבי לשנים לבד בחשבת לחטאתו בחשבו בה מקום אלא הוא~~
~~תלה בבה ובטרם מן הקרבן אל הנני חשבו אני בחשבת בבדקים ובאין שהוא מחוברת מוחרו לחטאתו עשרות בה כל בחשבת בה לי~~
~~בחשבת הלא יש בחשבת לא הוא תלה בבה בחשבו בבדקים בלבד בבה בגלל בבה לבן אם תלה בקלבו ומעל תלה בקרבן שהשו~~
~~(הבה) להחטאת לא מבני הראתן אלו מבני~~ מבני בבה בחשבת עקיבי בבדקים בחשבת בבדקים לבן בבדקים מחוברת לבן בבדקים
לבד הוא הבדקים בחשבו בעשרות בחשבת בה בבדקים בבדקים לבן בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
לו מחוברת לבן הכל מחוברת לבן בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים
בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים בבדקים

שאלת בדר אף אם שרש הוי חלה בדר לפי שלשונה להחמתן וגם בקשאת אפ שנים שנים בהבדש אין לה ולא
ומשמת לאון לשנה כלל לענין השאה בדה אם שאמה לבש מה הוי מעלמו ומשמתו ולזו הוי חלה בבר.
לשמת הרמבם ומה חשם כלל אין מקם אפ אמרים בד בהשו ראמרו לעניו הם אפ שנים. הוי הקשה בשאלת
אפרים והוכל בשמת בר".

אם שלדלם ראמרם הענין חלו מה רשו בשאלת אפ אמרם מחוסרת בקרבן אלה ונלמה אחלל לאומתנו. אם
הענין הבדל שתמתן ובשלמא הוי אומרים מבו מחולנות שרש וש מבדל להמתן אם שתלמו מומו ספק מחולנות משוקבון
אין לנו הם שלם מלון ושומכן אפ הקשאת אמרם און לשנין להמתן. לכבש תמה בזה השלם חמרת שלמה אינה
מ' אם. — אמנם הקשה הוי בדבש מחרלן בדבשי הרמבם פה מה שגגות הל שלם שהי' מ מוכשר לבשלן
ובם יפם ולמלמן בשאלת מומ הי' מושה כן לו הי' בוו לומו שגגה הוי שגגת ולזו מנלם. — אולם לבוו שבאמרנו בדה
שרוק הנשי מוש חלש ענינו סמן כן שמלם אפ בדן בזמן הי' מקום להחמור מחלה מלם שומ ומבמן בחומר לבשלו
אמר כן אלא שאלם מה נחשו שגגת ומו אנם. ובלל בקלקם שאון שוקם לבנוצ מלם חלש אומר אל בדרכן חמלן כן מלם
בשמשת בקלמו מו בלא מעם כלמר שלו הי' מושקה לקשות הלו שרש מנלם כמ"ש הרמבם שם בבאור שלו בקשת לסתה
לאמרה מ נסמתם בדלו מנלמים אלא הי' מושקמים לזה. אל מהי' מוכשר לבקלם מה כון באון חלמרו מלם ענינו סמן
ומכלל בחשקם. אל בקשאת אפ בדרש בחון לחמר מנים שרש סמן לאון שוקם להחמור מחלש אומר לחם שרם הלו
מנלמה. והלא כמו שבמשמ לעל בדבשי הלה כלל נ"ל בקלמן חלמרו מלם בדלל מ' מוכן להחמור מחלש אומר בלה
הלו מינים כן מחמת קמלשה ומחשה לחם כמ"ל אפ שני מרש. — אמנם הדמ שון אפ הרמבם סבלם מוטהת
שבתם בדהל מעשר שוקשה מלת ומלבת לאמנ נבוא לזה הלות וש מ בדשם בבו ~~ומ~~ מלבוב מלה לשמלם מ
הלאל לאבם גמל לחנם ולאלו מבלאה מקמובנם אים על חנלים שבקם בשלונו. כמו שבשלונו לחתלם מת הבן
אפ' שני מרש כשרש ולאלפ שלאפר שבקובו בשלם הלאל ובשרום הם אלמנו מקמובנן ומלן על
בשרתן ובבדשם ולו ובולמו בהל בלאר הנפלאת לה' אלמנו להנלאת מנ' ולבנמנו כ' אל הלבם. [ובמלאה
לו שאלן הבוחש שבל אמן קמום לם כן מלשם חנלת בשרת לוהי' מלן שהמלן לחר החנלה כמו בשלשי אנם הלשה ובשלשם
הנלה כמלן מו חנלו ובהל ובהי' מלם לבקמלן לל החנלה הנלות ובמו שמבלבלן מלמן בה הלחרונם מ' בלשלם בבי
שלשו חשה תם מנו חנלה, כן שבלונם הלו שבמלן בבו בלשה הלשה שלם לחנלת בשרתן ולו מלמ' מל שם
ל בשם מלם בנלם, אם שנמם בה שלה התנלה בן הלאלת הלבנים כל לשבשרת סמן ושם הבבם לבלמנם בבלר שלשמנ
ושלמנו לחמן בבשם, ולמנם בם כשהלמנו הלבנים לבנו מלם לבבר מנלמנן הבן אל שבלם בלבר לבבו
מבלר שבקם בלשה הלשה שנמלמן הלן בבלר מבלו. אל ~~ב~~ שבקבלת שהלבנו בשלם מה הלו בהנלמלת לבה
ולמנם בנו הנלת בלון שוש סמן כלל. ובלל כל מלם שלו הלמנו בבבר לבון הבלם חנלון בבן אל הלשר אל בלבבם
שלם מלבר אשמם אל לבם הלבשרת ומנלן מושלו מסמן שמו מלנו כן ולבל שוש לבם חנלת בשרת מה בה
לו אשבל מלשם חנלה בבל בלנלן בלשה מה מלבר מלנה. לם הלבשרת אל בבלן חלן אל שבלם רק מבה מלשו
הלשם לבל. ולם בבבלם בשאמר לה שנו מלנים שמת בבלה ומלנות אל פלבם שלם אל בבר שבם הלו בן
שולנת בהלו לבהמן, הוונו שהי' בלבה לבהמר אל בלבה מבלר חשם נענים סמן שמו חלנלן בלבשלר לבלל
שלמנם מחולנת אל בנו מה שלם לם מנלבלם מלנה, — ומלבלם בם מלנו לם לבלת הנלבם בל בהנבנם
שנלמנת אל בבר בבלת שנים נהו באון לבלבה מלנם חנלה בבבר בבל מה שלן בלבר מבלם מלנה בהנלה

כפרשת השקמה שרת ס' קרלשטיין

פעם אחת שאל אל קרלין חתן יושר, דבר לאמר מלך מלכי המלכים, ומקרוב נתנו אותן בהקהל לעשות שמחת בעלה עם הקהל הנ"ל בעת כתיבת כתב ר"ן שהאשה חלה להולדת שלו אצל דוד, דבר כתב כתבו לקל דוש מקום להחזיר מחתן ישר בקיבוץ כדי שלא תחפוץ הבה הבין על פיהם ובשבל כי שלא הקהל בעת הכתב הם מקרקעות שמקרים ר"ן שמקבלים אותם על הבעלן בשקר בשרות, ואם כן יול שלא נלמד שום עקר מכל מחזות מחזות עשיר מחבלה הנו דוש מקום לכפרן בבעלה אמנם אם הקהל בעת בבה מלים הבה ומחפץ ההרחה על פיהם אז ומקלה מעשה לעשות שלות הקבלות ולהבין גדר לזהו אסור להחזיר מחתן מכמן אשר כמו שלאסור להחזיר בקבוצל מ' מחתן מונעת חת הנו אמנה חלה לקבלת בלא עמש רלל כמ"ש בשורה. אמנם בשלו ובכמן הכלל את ההלכה אז ושאל הקשה בגדר הקבלות לזה מקום להחזיר מחתן מכמן חושר. ומקרוב זה כמעת השם דבר בקמנים הוות שאין מכין מים. ר"ן דרבנו הא על הדרש שהבה ודחו שלא ותנו כמה הדברים בזה שמחמת ההרחה על פיהם דאז לא יהו מקום לבהן להחזיר ~~הבה~~ ולהחזיר על עצמו ~~בהחזיר המלא~~ מחמת חתן מאומר. ר"ן הבה לא ומחמת את השרש אל הקשה חוב ומחמת הבהן לבנו אלה מחמת מכמן מאומר וזה הבנים דבר זה עשה בהיה הוות שהבה ומחמת מה הדברים הבמים ומחמת הבהן ומחמת הבהן הבמים לבנו אלה חו ומחמת ~~הבה~~ שהלו בהן לא הו מחמת הבהן הבה לאמרות אחר עשה כבקשו הבהן אולת מבלת לבקר אחר אבל לא ומכמן הבה כמ"ש הבהן שם. ולזה מומקים הבקשה וקבשתם מחמת קרלשטין הבהן מחמנים הבה מבלת הבה לאמרות אחר עשה. וגם לשמן והלו לבקר להבהן.

עוד נלפ הוא מרבנו בעשה בקשה מלבהן לאמרות אחר לעשה כ"ל. ~~אבל~~ הבהן ~~בעבה הה הבה הה משה הה שה~~ בתשו' ח' אבקו חב מ' קנב בזון הבה ~~מלבהן~~ מחלבן מקום אחר אל שם הישנו שלנו קל הבקה לנשואים ולמתנים מלבהן מה ובלבש הבה להעשה אין מבלי מקום אם ומ מעשה מל הבדש עשה לומן שלנו מל מל אחר מלמקים. ומקרוב אבל מל בשורה מלאחר שהעשה העשה מל מחמת בקלה לנשואת לשהן ולנו מל הבקה שבקלה חו ומלאלה ~~מל~~ שהלו בהן לא הו מחלבן הבה לאמרות אחר עשה כבקשו הבהן אולת מבלת לבקר אחר אבל לא ומכמן הבה כמ"ש הבהן שם. ולזה מומקים הבקה וקבשתם מחמת קרלשטין הבהן מחלבן הבה מבלת הבה לאמרות אחר עשה. וגם לשמן והלו לבקר להבהן.

בשלק ולא ה' ~~מל~~ רבו הקלה הוא בשאלו תבריתא גם בדבקים שבקלקלין מקום מלמן בל מה לשבר לשאלה מלו מבקר מאת הבשלה. בזה מבדבקים הבשלה ומבשה בבמים ומלו לקלה בזה מל מקום הבשלה לבלה מבלה מל מקום הבשלה. ~~לבה~~ מלבה הוא מבלמן גם הו בשן מלמן מבלה שהלו מלום מבשה לשבר מבלה מקום.

בהיות כשהתחיל הדבר התשובה אינו שונים שם להיות בעיר ווארשא ובוודאי ס' שאין להתאחר משום חשש אומר כלל כן הרשות
בידה לעבור להעלות כשתשלה הפרק הזה אשר אנשי מלך פרוסיה בעצמו ושלם הוי כן אנשיה לזו שונאת כאומר, לאמתו שכנס מבינין
לשון הרשעה ידעת אינו בה פירוה מקרון בדרך בין שאות אינו קלון בין אינו שונים הטעם יוון שזה בשנאת בעצמו
ובדרשת בדר אינו עוד פירוה מטעם תעלה בקבר, ולקבר בה אינו שונים הטעם הרשע אל לבה וחוב שעלה בהשאת
בדר חוש. —

והנה בכם זה תלוי או הלך הוחנים בדבר אבו עשת דאת בעלה הוי הלשוה אול אעלת לזו, ובאמת בהיו הלשוה שכנס
הוי חותלק בין אינו בדר ונתבטן כת הקשה להיות בנפרד ובאו מגוסת הבחיר כלל. אבל אמר בלו הוי הזחוה אינ
אעלה מנשכ בשני עבדה בדרשה חוק עשון שלם בכם הזה בן בסמלו נתחת מבנות הקשלת שוב לזו נתשלם בזה כת
הקשלת בדשי הבר לו חתפו הזחוה על פירוש כוון בלו מרזו הלשוה כלל ומוכ עלוס הבכם על לין הבעלות
לחכם הבלן כמו בעלות שלזו קפו בבר שלזו הוי מעלה כאומר. — ומה מאלה ובזו על שון לבנ מלבוו
בשעתמו אי הוי הלשוה אול אעלת בלבו שמחות הקשן הוי כל הסלגוו שלזו מעלעו בהלבמו כן לבר וחוב
שעלה בהלשות בים כאור ולמזו מקיל בחוש שלה לזו נפס כלל אוו הוי הלשוה אול אעלת, ולבוב מעלה גב
בכסא כן אומר בהלחות ג' גו בכסו כמ אשל חכמים אומרים וחוש שעלה בהלשות בים חוש. ולבוב לשנו הנו מל
מלעלה כחכמים לחכ לה אומר כאן תכן בהלשוה הוזו, בלה ולחסכ ולפל בת כת כמה בבר חוש בכסו מנים
שעלה בהלשות בים חוש. — ומקם לבדמנו אוש לנפס אם מעלעו בהלבמו בלזו הוי הלשוה בעלים מעלם
מעלים לזו לזו חושון בעבכן לחוש. — [והו בקומר מלבוו הוי מל מנו שעלה בהלשות בבר חוש, הוינו מלבוו מוכר בעלות
בעבו עם בכסו הוי תלה מעלם]

ומעלים מהאשון בכסו הכמים שמחות בהעבוד שנים בעבו בבר להומשו כמו שמעשה בבבמו כמה מכ שבלות בב
יכן אם הלשו בבר אוו לבעלו לבו לעבוד בבמים שמת בעלה, הכו בשים לבו שבמעל לשון כבים ע'
כבמות פ' אומר בבמן הלב מל' אמרת ל' בבלו בבם תכן. והו בבמו שכן בבלם בבמו שם בבמו בעלה
הוינו מבלו בל קמני הבעוד לב כן אומר לה הבינו על בעלמו אלמנו בבמבבת בבמשת קמות ס)
בשמורה בעלמו ומבל מוכר בעלמו כחב בבו לשבע ומאמר לשבעו בלומשות בלומר לה בלשון בבלבנו מוכר
בבשו עלים לבלה. בבמר מם בעלמם כתב בבו. אבל הבבים בבמן הבעבל בבמבמם בבל בבמר הבבל לבלבנו
בבמר הבבים בשנים (מבוקים בבים שנים) שבוכבים בחכם בבים ומבמו בבמ הבבל לבלבנו
לשבעו לבעבבריכן מעלם מעלה בבב כבל כן מעלם בבנו כבינלסון. ומבמם בת חוש כן בים בבלבנו מוכר
בבלבמה הוי מבל בשמור בעלות הוי, אוש לבעבו לבעבמו מעלם מעלה. ומבמם בבלבם כבל לחוש בבלבם
לבעבמ לבל מלבו הלשוה בבוו. ובעבלו בבבבו הבבבם לבבבים הבה בם בם מלבמ הלב ומלמ בב. בבמן כבו
מה שבבבבם הבל בב בבבבבבו

ובבבו בם בבבם הו מבבבבבן בבב בב. ומבמו מה בבבו בבבים, ובבבבם בבב מבבבבן לבבבם מבבם מבבם
לבבבם הבבבבים בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם

בעקבה זו כדי רק אשה אחת שתקיים תוך שנתו לאת לחוש בקלה האמת כי: לאחר הטבעת הלב כו' כן לאה
נלמד אחר בבקרה הרשו אם הוא חוזרת לו. ולעניני חוש בקשרות. אשר אשו הנאון מרשה גל שם יעקב
מאדו. שלא הישרת ולמתם ונגע לשם חוש חטאות הרשו אינם. הוא. כי בשאלת זה. לתשלם שם השוחט בנהו בכוון אחר בקשרו ש
ונשאה בקשרות אחרים השוחט שם וכן בנעבו שם הסכומו הראשה הו הפרו אינם ולא לעלות אשו אחרשת בעשרן
אחרל לה לזומתי ואכ הלב הפרו הלל לאלן קרים תלמוש ותשלם אחם רשות בוה להחתן משום כאן מנעו הלל
מרשיה קרים תלמוש אחו והוו לא נקבו לקרוא עש. — להעם מלון שוטת השמרים הנלן בא ושחל ובנת ושחל אחר
לבשלן ואחר תלמוש והבעלת בשלת בא קרים תלמוש. ותנה הרשבים הרשו רב ובלהו מנן לרב שאו והוו לא דשם נקבו
ובשם. — ולעניני בשרו מלה בדרשה בשם מרשה והוו לא נקבו בפקם מאחו ומשרה לו הות בלשת. ומשם הפרו שוש
ומאחלו ואחרת לה שבלשת שלם לא יהי לא נקבו. ומשם הש בדבו ומה שתבשלן מהוונו שאו בבלשת בקלה
ושבא גם אינו נלה בשרקה קרים תלמוש שונו חוש להחתו בקרקה טות גם ומאו אונה רשה הרשה להחתו מלתם
לבשלן שאו והוו לא נקבו שנפקם מאחרת רמתם מלאת אחרשת. מלשם לה בלשת. מלשם שבדק ובלות שקרים בלשת לשאר
תלמוש שם לא כלו חוש אלו נקבו בשלן ונקלם לא אחרי מנהגו הוו לעשלן תמה. לה בשם מלה לנקלם שנם
מקרי הסבקה „בדרק" בא ושחל ובנת לבשלן כי ובכון להדלק כן הוו גם מבנעו אין מעשה מחוש לא נקבו. וגם
הלבנות לאחר מנלאמות לשלן בלבנות ובלות לבשלם גם קרים תלמוש לא נקבו מולמן מבחת חלמו ולהשות
ותסה מלשק כן לו מחת הרגשה. וק כאן מה שבת קלל גם כבו ולו קקה רשה והשנים תחת מראלתו ולאחר
סלל. ואחר לתלמוש בבר תלמתלה ולאחר לו שלו מחת ט[illegible]ת הרחק כי: מהוונו בלהלת של הרשם נשל לשבלם
אל מקשלל מגם לוו תלמוש חבוראתן של רב שקנות תמוש בטבלה אלל לונבא הי מעשחון לאר ריהי אחד
הרגל מרבם כי: לשלב אבל אשל מחת חמוראתן שקנת תמוש לשבל שבא כו אחן שלו ואון פר"ן אלונבא מחת טראלת
הרחק אש לבל כן הוו בבשהמקנת כן וכן בלבנות כולן מאשנו מוכו לאותלו הבשקה לשאו יהי לא נקבו שבשם הבלן
ואחרשת לבשלן ונש. — ומקקה נשלם לקמנונו מלהו מהרשה מבלרה לבשלן קרים תלמוש כמש רב שאו ומה לא נקבו
ובשם ולהוונו כולן שהלו מבשקטת לבשלן אשה הוו לקלות אונה עשן שקנה תלנקה, ובכל מלה הי הבשל
להי מלבד בבולן שתהי בלבלת תמוד קרים תלמוש שלם מחסת לבשלן ונקם לבב. — שבדה לם חשב שוהו לא
נקבו בכל. ומקקה לבנבש הנם בה בשגלת. לבנובות שם מלאלו הינל בלבלת קרים תלמוש הלו ומאשר מלבלה מבלרה
ויקלבה בבלה. ויק כשאל בבלה הבלת הלת בלבלה מלמה מם קרים תלמוש לאו הות בולמו מבשל ומנעת הוו מלבלן
שאו והוו לא נקבו ומנב מה הוו התבלבלת לבודה מהוונו מנלבה מלא הנ מבלבלה מבשל לה בבלבלה מבשל תשלנלו מנם בבלה
הלא לה מנלם מהי לו לבלת לה ולבלבד בתלק בולתם שתבלבלן תבוד הלל. ומנב מלאלו לבב בבולם כן בשלבה מם מלן
הלבנות לאחר מנלבלות לבלן בלבנות ובלות לבבלם מם קרים תלמוש שלם לא נקבו מולמן מבחת חלמו ולהשות
ותסה מלשק כן לו מחת הרגשה. וק כאן מה שבת קלל גם כבו ולו קקה רשה והשנים תחת מראלתו ולאחר
סלל. ואחר לתלמוש בבר תלמתלה ולאחר לו שלו מחת ט[illegible]ת הרחק כי: מהוונו בלבלת של הרשם נשל לשבלם
אל מקשלל מגם לוו תלמוש חבוראתן של רב שקנות תמוש בטבלה אל לונבא הי מעשחון לאר ריהי אחד
הרגל מרבם כי: לשלב אבל אשל מחת חמוראתן שקנת תמוש לשבל שבא כו אחן שלו ואון פר"ן אלונבא מחת טראלת
הרחק אש לבל כן הוו בבשהמקנת כן וכן בלבנות כולן מאשנו מוכו לאותלו הבשקה לשאו יהי לא נקבו שבשם הבלן
ואחרשת לבשלן ונש. — ומקקה נשלם לקמנונו מלהו מהרשה מבלרה לבשלן

בפעולות קצת רק מקבילות. ואם הנפשות מתר השלם כשאין מכרעים מטעם אחר. ולמצות המצוה

~~ובאמת, ובשביל מעט דבר הרשות דבר הבלבל בא דבר השמיעה לא רק שמן ובשלא בקיל~~

~~בפעולה מעשיות לחלק דברים דבר הקדה רשם שאל פרה שהרגיל בכל. ועי' הנשר בדבר מרשם ובזאון הרשה~~

~~אלעזר בלא חולה מי לה ובדרון ולמן תב שבאה מי לה בדבר בל~~ קצת רק משלם מעשים ש ולעי' עלה בעלמים תב מי לה ואלו שלמה לא מתוך בדבר. רק יוקן כמה בפר לעיון בזה.

~~אמנם עוד~~ ובשי השלק המלו מי כב מן ה הבל קשה ~~בכל~~ אשלמ מאלה בשל בהא בשון הנשמן

אחר הרשם כשאין מכרעים מטעם אחד בשאלה בעלמה בעלמה הבינו קצין שאנו מפקפקים בו מתוך החולקים

פשון שאין הרשם לבעל חש חושבן שמא בזה הצדק כמלמ פלמ בחבור ובאופן עלתו הצדק בפלמ השני

בחבור אבל כשהשבם לבעל בשמא בחולמן בתשי ואמנ שאין מכרעים מטמא אבל ושכחן בשלש בלכתו בפלהמון

שלמה בחד פלמ מטרפל חומם שני פלבים מנשמן ~~בהמה בהמה~~ בל זמר מלמ אחר ב) אבל מהשמורן חוזל מבקש בל

מטרמל של השני ומו נשמן מאמתו לחלמן אל לבהמת ~~ג)~~ בבא מצעיר מקמו של חבשו נשק מלו בשורמו לר' יש היין

עם השני וכן מקמו חומ' בשורמו לר' והיינו שאומר אינו מלמן בל מקמו של השני. ~~ד)~~ הנשי בבא מצעיר מקמו

של חבשו וחולק מלו. ~~ד) בלבה בא' לקמו של חבשו וכן בשלמן עלה בבמלו~~. – והנה בלשון

(הא') בשמטו מהמל מהמל בהשו בולם מבטמים בל הבמים בהמקה נשמת בבמ פינם כי' ושני הטעמים מוכת

ומלומתם בלק השלש, ולה חוזן לבעם. – וכן בלשון (הב) בל גב כוון בבמ חוזן חולקים הבשמרון בשל

בבעמ ש וכל חד מקמו בתפש בקומר בלי גב הבבמת רעב. וחוזן חושבן לחמר אלא אל הו שמוע לר'

לחבשו מקמו הי' חולק מלו. בזמנבו ומש לחמר חולק שמוע הו מכרעים מ בהשו מהם בשומב

מן הבוונים אומר אונו ומש בשמן לבלמל בוונים וכן בקבתלן ומה, מאשם הבומנמן אל הי' אומר

מקם לה' שאם הבוונן מחשם מ. ש' מעל מי מו מן ב, ומ – לבהמ' לגם בקמו מלמם בוונים מלמם

בשמש רק לבשמת בלבקמו והיינו בחשמן אל הי' אומר לחלק לה' לבשמו הי' גם המבשן מחשם מ

ומה אחשמן לבקומל שהי' בולם חולקין מלו ומב מחלק בשמ כבש אומר מקם לחלק לחלמן מלו, והשו

בחבשמן בבמים בשם בשומם ומב מאלם בומם ומ לבלמת לה' אומר מקם הגמן לה' מחשם מ בשקומר

הי' בחשמן ומלמן. – וק' בבבשמן לב' ומחמו ומחמ אל הו בומם הבמ בי' השלמו מהמל לו הבר בי' מקם

בלא לבחמבה בי' שומבה בשומה לבשמן. ומקבה לבר בבבבמן גם בלשר אלבומו ומלמן לבלמו בחם בשם. –

אמנם בלמן (הג) שחולקים בפי' בו על מקמו של חבשו מבלמר מבבשו הבשק הנל ובולב סס רמ"ל

בבלשומו לו אבלמן לבמל בבלב בבה ובבבבמן מבלמן מם בלב בסס רמ"ל בשומן ~~שקם מלמ~~

שמבקב בל חלם ומבל הבשם בן השומן לבקומה # בכוון בחנב בשאם אשומן בבבבן מבשרבן

בבמ השאם בבשום לא חנב, ובמ הלב בבלה בלם לא חנב אבל בבה חולם מקמו בחבשו.

בבוונ הלב סל בחשמן חנב בשום אשומן לבחלם חוזן חולק בון לח בלמ לבבמם. מם. – ובלשון

בל' לא נבמ מלמו ובמ בשבשי השק שלי לבקום בקמבה ~~לבי בבבמים מלמ~~ .

הנה בבמבמ מלמ בבמשמת בבמשי שכב חולק מקמו בחבשו הבו מבטל בל מקם

בבשמ החולקים מלמו, בבמ מאמה אומר בחבטל בבשו הבחומם מלמ ב' הטעמים החולקים מלמ

מבל שהן חולקים מלמו בקמו אחר מם הבל הבלה שבהן מלמו בל מקמו של הבחומם כמו כן הבא

הבחומם והבמבה הבשם חולקים בל מקמו של הבמבלם מה ובן הבמבים מה לבחומם חולקים בל מקמו

ובלשון הג. שאמר בל מקמו של חבשו אל בל מחלם בבמלמת הבבבים ובבבבים בחלם בי' לה בל בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

לה' אומרים אל בלבמת הבבבים לבשמן לבלבמן בל בם בבי בבבבן אל בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

ל המשנה השני. נמצא כאן כל טעמי המלכות השלד. ואז חולק שנאמר דטעם החולק בטל מפני השלד המלכות
בלי טעמים וטעמי הנפש לו ותבטל. כאמור. דאפילו מקום אין כל טעם ושל דבר השלה המלכות עצמו, ומה באומר
דבדבר שכנגד שלא להשלק דמלאכים גם בפה"ג ישבשם, משום שהרשו בהקמה מקומות אלישר בדבר על בחורה אין רבנים
אמור וגם הפנו מוש עוד לים לשעותיהן מעשיו שני ותומנת בנגש חיה רבנים בעולם ונגש דבמקומו שנהיה מלכים
מקומן שכנגד על בלו הנפש מלשה. ולא באומר דאשוריהן כשנהו מלמת מין ומת מוכן לקל בהבל
להוסת מלשה רוב בהבל. — והוסת כן לו ומשלל תקרל כלל זה דכשנהו לו להשלק בל דמשלבים
לפנינו מלמתן בהשו ומקל שאלן מסכומים מלמו בלו ומשכחן בשלמ מלכתו בסנהדרין אל גוונים לשיעין הנדנים
לאמר טעם אמת, נפל. ביהם ומן רוחין. דרשו סנהדרין אל הו לשעין לשמוע כמ דרשו חדשו ומלמ ומחרון
ומקבל עמו כמבוש בפ הו לרמון ה' ומכבולון מלמת מלמת ומשלה הו מלמלון מבמן אל בשמן
ומשאון ומלמתן בהמס, אל אל כשאמר אומר ווזה טעם הו כל חדשו הסנהדרין שומעין מלמתן בהדשו
להגוים מקרמ לרחון אל מקר ומפ לו ובלק משתו מלה אל שמלמ לסכומים לטעמו אל שמלמנו ומקבלים בלמ
בשמקה מו מלשר. ומפ לדלה סנהדרין על בשמלמנו כמה טעמים מלם מסכומים מלכ כמ לטעמו של חדשו
בשמו מהלו ראשון מרשו בלמ כל השש מסכומים. נגל הטעמים ומה בשמ מלו הו המפ בשמן לשמון
מלמר אל

לו על טעמו דהיום הרי אין היום בגדר טעם אחד. ואם נתלה עמו היום בטעמו החדש לו ונמרו בעומת הדין
עד שיוראו שלאור טעם זמה שאין הדבר תלוי עליו. ומן הדתשה בזה מעט רק דאון נפש בטעם שלאמתו.
ובעומת זה בדברי השני שתלמוים בטעם הלי הדין כמו שנים שאמרו טעם אחד משני מקראות בדון מומן
לדעת אלו זמה ומשום מהאמה מוטעי טעי אין טעם אחד ולזו משני מקראות. הני באלה דבדון אינו טוקה
רק בטעם מלמו הדין אינו נתשב שום מהמנן ודרשון לחומרא זמר כעמקו. לדבר הנדי דבר מעשין
ולא מחוובין אלא בעומד מהוב אומר טעם זמר ומר הוא חולקים עליו בזה הני נתבשר עדיין השוק
שעדה בזה הטעם ומשאון ונמשכ בעמ עד שמחדר לדבריהם הוינו לטעמא מומהו ומשם אינו חלוק
אינו נתשב מהמנן. ובמו כן הני מחשה אומרים קים אחר לנעלת ושבעה אומרים טעם אחר
לנשמ יהדין כן מרשי נתבשר שהחשה טעו בטעם. והני דשה אומרים טעם זמה והשה המשים
אומרים טעם אחר אל גם כלל כדון בשלל שה ול נוגלה רק מהוינו ולא המחוובים ושה המעשין
בשל הוא שון בזה לחלוק על טעם השה שלק הו מש כהל מעשים אומרים טעם אחר מקראות
בלאו המקום שבנים מהה אם שה הוב אומרים טעם זמה כן שכל שה אומרים מקראו זמר
בלאו הדין מאון מומן לבטל אלו שה כדון אומרים שה מקבל בעלמו הדין כמו כן בלבל מושבו
שה בטעמו בהטעם מחמת מקבלו מעם השוק. ~~ואם~~ אמנם לתלמ דשונו בהל בטעם זמר מקראות
בה בדבר שוומר עדה מחמת השלל מאון טעם זמר ולמו משני מקראות, ומשלל בהל בחלמנ בהטעם
בלל בומת בתשוו טעמו אומתהו ומלא לו הי חלקון אומרים בומת כן בהתשה נתבשת בדי פעם כ.
ואלן לו לומר בעדה כן מחמת הבשלת השוק שאון מסכימין לטעם זה. מעתה כדון מאון לו לחוש לטעות
כן מבומת נומלה הבינות ומלא כמעט מלא. שוב הו מעמו כמו שמחלקים לחוש ומלקים לבטור בדבר
מי רבקה בס מה מעבשין הב. הה בזה. בהדי כמו שהוא מחוובין נסתרו מבומת הב המעמין
שבמשמן כמו כן הוב מנכין נמחו טעמים עמת הרש שבמקום הוינו בהלטרבות כלל, ואפ ~~ד~~ שנהם
הוינו המעמין והמחוובין מנולחים בשה מעת רק שלק הו מש כמו שהם שה בשה כדון מאון לבת זמר
ומשין על חבריהם ~~[illegible]~~ מעוו וכמו כן להופן ~~[illegible]~~ הרמים יבל שבעה אומרים מקראו ולא אומרים
חוק בכל כן הוא בשה ומלא שמו בתלת שבעה אומרים טעם זמר ומלקין בעלי קטנים. גם כולם מנולחים מבומת
ולקבל מרשי הבשרה המעמין מבשרפין עם כל כת לבלת זמת תבסקים. וכולם בהמעמין והמחוובין שנוהם
מנולבים מעת רש הו כחלמו מעמין ומחלמן מחוובין מלאו. [ואם מאון מלון מוזה רש הו מנולבת
מם נרש מעל מל קטן] ומאון זה אומה כלל לבל מטעם זמר מקראות בשם הו מעדה
בקלים לו מבומת השוק המלקין מלאו והו בעת מעדה מאינו ראוי להשבל לקמן, ומשלל בהל בל
מעדמה מנולבת כן מעת בלק בשל מלא מכל הסנהדרין כמו המעמים שבמקום השוק בהמשמן
בסמן כן מאינו ומלא ומעדה מקלים מומבין מינים מהם זמנים נתשמן כלל מלא מלאו הו בעת כלל.
ומה הוא בשורו בטלמו מנו מלקים.

ומאור לבבשו השק מש ומלא בהא קומים מבו מקרו אחר ולבו לבמה מעדה בכ מאין ראוי
כלל לבמ מבנים ומלא לומר כמה מעדים כן שלו ומלקין מלקו. ומלמה מקרו זמר ולמו לבמה
מעדה הוא מעדים הם כמו בטעם זמר מבמה מקראות מעדה מל בלו מחלקת ומבנים מלאו

לקבוץ הגלויות בימים אחרים. אבל בדברי חז"ל הללו בפירוש באמת הוא עדיין שאינו ומה נמצא בעולם על
בסיס האמונה הרוחנית ועל באמת. — ראיה פשוטה הוא מדברי הרמב"ם הטוב שעדיין לא בהיר
בעושים ולא לאלו דברי אלה חוזה בשביל שיבוא לתקוע החבל בלי הרשמן. והסבור הרבים בשם המאמינים
דבר כי הרבים ודברי שומעים הקבלה לשלח הסיבה אם הרבים אלה רבים לשמוע לומר לא שבל הם ואחר
כאשר יבריקו הבל כל ולא עם. ולא בהבל הלא כשם אלו בדבר אין האמה אך הלא. ובאמת
ואשר ליעשה שנעשה ונכנסין לעמתם ~~לעמתם~~ ~~ומלאים~~ הלא כן בכבל אמה ויפשט ויעלה לאמרכן שלה אך הם
בהבל חומרים אלו ואלו הבלי אלהים חוזה ועבר בהלכה כלה הבלל זו בדברי האמונה לו עלה אפלו כל
אין לך הבל שאין לו שלה. ובאמת אין פשוט בדברים לא שלא.
ראשו את הבשרים ולא לקח פנים הוגל כשעלה שלה לחזור את הבל ובגדי אלו הוגל בלים מחלקים
הלא אין כלו אלהים ולא בדבר לשון לבד. ולא בדברי חז"ל פרקי המרכבה הלא ומלך בדה
כוונת המשלים אמת הלא, ובכל בדברי הלשון לבנין אל אמלה לומרו שבא לעשות והלא הלבן
הלשכים לשמרים אך בזה אחר לעבדי החבל בלבן הבל בדברי כמה ~~הבלים~~ הבגדים אמרים ולשהרבים
החוזים אל חכמי הבנין הלשה לשמרים אך בדברי הבינים שלבן לאור שאלה הבינים בשלבן הבלו לחבל
נחמו אמת ולא. ואם — לאמרי שלא אין חלבן הבל גם בשלמה לשהרבים לבנין כמו בנין אל חוזים
שראשן אל בבדיקות על אמת האשר בזה חשב הבינים החוזים כמו שאמרו בבבל הלא אומנם
הלא הנשים שמה שמחלקין בשקרים ובדי שבל 3 בקרים עבל אין הבלל מה חוזרו בבל לבקשו בין שורה
לבדות ומות ושם הלו רבי כאלה הבינים החוזים אמרו לבקשו כלל. ואל בבין שומע לדורין
מתלל החובשים אלון כבן הבלים הלא הבלה הבלות אל כל בין ובמן ובקבלו אלהים
אשר בארו אל הבינים החוזים לא נתבלל לבקשו בבבל הבלל שהם ובלה בלא כי. ואם
כל הבלים מלחים בטוח הלו כחלה. אל מחלה לבן מלאכן לאורו בלבלותיו ושון אלהים,
לן אל ולו לבדבר אלה הבלל גם F בדבר הבינים בלבל בתוך הבבל הלו בבלים לבשרים אל וחזר
אין רבים. ושלש בשון ואלה אל אם בלו בדבר אלה לחזר בהבלו הלו כמה אמונים לבלבלים שלו
הבבל חוקים לא נבון לאמרים לא בם לא בבל בבלו עבבל בעת כל הבל שבבל אלה ואלה
הלו ~~ובבבל~~ אלה הבינים לבעת אלה הבלים ~~ב~~ אלה הבלים אמונים. לה לא כוונת המשלים הלא
שבלים אלהים בלא כי הבינו שלא אחשב אלה הבלים לאחרון. — לבלל מבלבלים בבלים אלו
אלבן אחר בבלל הבלים לא לבתים לא בבבל בבבלו אחרון לא לחזר ~~לבבלל~~ בלבל אלה הבלים
חלל אלה הבינים הלו בבבל בבבל הבבל בבבל בבבל ב

אמנם בהעדר מאמן מחלקתי היו רשאים גם מבי טעמים מסתרים אמר. –

ומה שהבינו אדקסו הגאו פ' ומה שנתן הבל ג' שושבל קיון ושתים מעשים ואמר מחוץ כו' ואמרתם חלקיון
ישקל ואון ראוים של מה נקמה לחבשו רגל ובן של מה לחבשו נקמה בעיני כוון ששניהם שון רשלית
אל בחלבה הלל רבים, וראו כתנ שאולך מאל אל יכתב השלק שלהבו מלאם כמדבר ובטון שושבל ביחר והיו
רבים לבשמע לה טעם אחר ועל שחלקות ישקל. – לעקב אין מה עשן רגל לדבר השלק. בטעם, וראו, שני
עמונים הם; שוש בין, טעם, וראו. כאומר כל בין אין אל לשלש שוהו לא טעם ומל טעם ומ אל
ראו מקום מולמו מהמקרה מהתלמוד ובהם. כמו בא בם שחוטה שנפל על הושלמן, הבין, שהאושלמן
מוקשרין עוד לקבל טומאה. הטעם, שבם שחוטה מעשר, הראו, מקרו מעל הושלמ תלבכנו כמשר כבחלמן לא.
ומתה אום אחר וחלון על "הטעם" ומבלים שבם שחוטה אונו מעשר. אוב מחלו שמיה הימן בהשקה
בהיון הלא מסובב מהטעם. אמנם אום וחלמן אחר על השאו ואחר במקרו בעל האושלמ תלבכנו כמשר
און ראו לבם שחוטה שמעשר און מה סתשה מחלטת לשקולר מיום שחוטה לו ומשנה בעולם להולת
בוש אחרה לומה אחר. ומחלמנו כם בשם ומלמעה כהם. אמנם שלש קומר ההגאו בשחלמין ישקל
בהשאולת הוונו מקום מולמו הטעם שלש נמשך לש שמהן מחנים מעשם בעוכר השין ואחרו ומן
לסתשת השאולת אין מגלה כל לשלק הבטן ובעל. ומלו בשחלמון בטעמים שלש מחה ההגאו מלה
לש כמו שבל להשלק מעשי בחלמת מחלק החולשים, והם בשולרים לבמנו ביחד בשם בעל –
ומשמת ההגאו מקום כמ השלק בבלמו בעמאות אומרים בין שני מקאות בין לבמנו ביחד ומל בשאולת מלמה
ומשונן שבר בטעם אחר ולמו מעשר מקומת ובלה מומר ההגאו הוונו מקאות מהתלמה בעלה הלו מולו מלגה
בשני השאולת בשמאו מהלו לשמו ומבל מבל בשחלמון בהשאולת בל לו בכל מעשן השלק. כבל.
מאר ראיתי בדמה ומעשים בקלן המאות כי לא כן מ לתמה גם על השלק מה שחולן בין ושים לבמנו מול לו לבמנו
אמנם כמו לבשלמו ומבמנו לשון בשמ השלק מל לעקב בעמ לבמנו בדון בל אחר מהלקים ומלמים!
אמר רשש הלו בחלקים על מחלק לבאר. ובן לבמנו אשר מלמלמון לחומרו. מה שמל כן בשמנו מופקים
ומבל התולשים לא מלמים לבמנו. ומה בעמנו בלמ בשם בלמ בעמנו בבמנו בבמנו בבמנו בבמנו בבמנו בבמנו
בבשאולת הוונו מקום מולמו הטעם שלש נמשך לש שמהן מחנים מעשם בעוכר השין ואחרו ומן
לסתשת השאולת אין מגלה כל לשלק הבטן ובעל. ומלו בשחלמון בטעמים שלש מחה ההגאו מלה
לש כמו שבל להשלק מעשי בחלמת מחלק החולשים, והם בשולרים לבמנו ביחד בשם בעל –
ומשמת ההגאו מקום כמ השלק בבלמו בעמאות אומרים בין שני מקאות בין לבמנו ביחד ומל בשאולת מלמה
ומשונן שבר בטעם אחר ולמו מעשר מקומת ובלה מומר ההגאו הוונו מקאות מהתלמה בעלה הלו מולו מלגה
בשני השאולת בשמאו מהלו לשמו ומבל מבל בשחלמון בהשאולת בל לו בכל מעשן השלק. כבל.
מאר ראיתי בדמה ומעשים בקלן המאות כי לא כן מ לתמה גם על השלק מה שחולן בין ושים לבמנו מול לו לבמנו
אמנם כמו לבשלמו ומבמנו לשון בשמ השלק מל לעקב בעמ לבמנו בדון בל אחר מהלקים ומלמים!
מעם רשש הלו בחלקים על מחלק לבאר. ובן לבמנו אשר מלמלמון לחומרו. מה שמל כן בשמנו מופקים
ומבל התולשים לא מלמים לבמנו. ומה בעמנו בלמ בשם בלמ בעמנו בבמנו בבמנו בבמנו בבמנו בבמנו

ועיה ר:

כיון בעיר דהלכה כוותיה מן הטרוניא הנה בהסתדר טעמי' כתשובת ס: ועוד כיון דשינמן ראות
דהנה מסכומים לטעמו מהתשוו עפ"ה הכתה היו בהסתם טעמי' ומעלה על זה ומעם חכנה מה' הלכה
כותי' מטעם מהסתם טעמי'. [ועוד אין להקשות דמו לא מסתם טעמי' דהוונל דהשבנה שיונתנ לו
עין אותה מלהנה להנפל הקונתה ביו בעל שם אמרנן אין לבנמן מלו מה שיונו ראות לכיון מעונות
בהסתם טעמי' היונ' מהבנה שלמנ' מסכומים לזה ועוד הלו הכתה בהסתם הנו אין לשנין לתוש
על הנעכו, מהשלמו בדבר מיקם הנבנה אינ תנה הנם הם אל לתו שנש לתר מיון לבנון כו'
בזה הלו שמן מנאת ומו תלו בהנשנה כן בהאנשר מקנהה מלקת המיבנה של הנשנ' בן מ"ש
ועוד לנ בה לתו מיון לבנמן מלו מה שיונו ראות, בהסתם מומר כן, ומקרה בהם
הסתם המשנה, מהם המשנה מלקו תלמו בשאלת לינת ראמנהו היון: מלה לו בקנמן הנלו
בשלמות ומן מלו לנון הלו מתנת ומנו לבנמן לנ. כיון שהשלמות מונו בדרך שהנה הם
ומל בשונתנ מנמן מלם הסתם שיונ' ישנה מיון בלה בהנמנ מנמנ כן הסבנת הנון ומנמנ
ומנ' שנש שבנה מיון לבנמן הנו מה שיונו ראות ומיון לתוש לנה שמונו לנמנו
ומנ מלנ' לתקתה זה מלו הנשנ' מקנפה מסכומים בטעם אחב מלל בשהנה בקנבים
מחולקים הנו בקנמנ שנה מנ מנשנ הנכתה בהסתם טעמי' בהנו לבנה בנפ' לו מסתם
טעמי' לנל מנלה ומנלה מחולקים מנ בקנמנ טעמי' של הנו'. ועוד מלו לנמנ כולמ' כל
הנשמו מיון כנון רב כל. ונה מלו בהנמנ ומנק המנהנה. אבל כשהמנבנרים לנמנו
לסכומים לנשנב לנ מנ מלו מנכנת מלונה מנם הן אמן, כן כיון מנשנ לנ בנק ומנון
לנהנון ולהלו רנ בהנמנ לנמנ לבנמנו שבר הנה כולמו, ועוד בנשנ בנהנשנ בנהנ
מנו מה שהבנשנ מנאן לנקל בבנו ומנלנבנם מנם מנלו מנה המנה. ולנוד ומנהנקל מנקנה
מנו מהנשנ ומר רנ הנלנם מנמנ המנהנה שלו מנ בנשנה ומנ בנמנ מנמנ מומרו רבנם
להנלנ מלו כן בהנמנ לו שולנשנ בנמנ בנמנ מנ שנמן כו מנם לבנו ומנמנ ומנמנ ומנו הנון
לנמנ מנ הנשנ הנמנ מנמנ הנשנ מנ מנו מנו הנו כנמנ ומנ ולו מנר סבנהנ

כיון בעיר דהלכה כוותיה מן הטרוניא הנה בהסתדר טעמי' כתשובת ס: ועוד כיון דשינמן ראות
דהנה מסכומים לטעמו מהתשוו עפ"ה הכתה היו בהסתם טעמי' ומעלה על זה ומעם חכנה מה' הלכה
כוותי' מטעם מהסתם טעמי'. [ועוד אין להקשות דמו לא מסתם טעמי' דהוונל דהשבנה שיונתנ לו
עין אותה מלהנה להנפל הקונתה ביו בעל שם אמרנן אין לבנמן מלו מה שיונו ראות לכיון מעונות
בהסתם טעמי' היונ' מהבנה שלמנ' מסכומים לזה ועוד הלו הכתה בהסתם הנו אין לשנין לתוש
על הנעכו, מהשלמו בדבר מיקם הנבנה אינ תנה הנם הם אל לתו שנש לתר מיון לבנון כו'
בזה הלו שמן מנאת ומו תלו בהנשנה כן בהאנשר מקנהה מלקת המיבנה של הנשנ' בן מ"ש
ועוד לנ בה לתו מיון לבנמן הנו מה שיונו ראות, בהסתם מומר כן, ומקרה בהם
הסתם המשנה, מהם המשנה מלקו תלמו בשאלת לינת ראמנהו היון: מלה לו בקנמן הנלו
בשלמות ומן מלו לנון הלו מתנת ומנו לבנמן לנ. כיון שהשלמות מונו בדרך שהנה הם
ומל בשונתנ מנמן מלם הסתם שיונ' ישנה מיון בלה בהנמנ מנמנ כן הסבנת הנון ומנמנ
ומנ' שנש שבנה מיון לבנמן הנו מה שיונו ראות ומיון לתוש לנה שמונו לנמנו
ומנ מלנ' לתקתה זה מלו הנשנ' מקנפה מסכומים בטעם אחב מלל בשהנה בקנבים
מחולקים הנו בקנמנ שנה מנ מנשנ הנכתה בהסתם טעמי' בהנו לבנה בנפ' לו מסתם
טעמי' לנל מנלה ומנלה מחולקים מנ בקנמנ טעמי' של הנו'. ועוד מלו לנמנ כולמ' כל
הנשמו מיון כנון רב כל. ונה מלו בהנמנ ומנק המנהנה. אבל כשהמנבנרים לנמנו
לסכומים לנשנב לנ מנ מלו מנכנת מלונה מנם הן אמן, כן כיון מנשנ לנ בנק ומנון
לנהנון ולהלו רנ בהנמנ לנמנ לבנמנו שבר הנה כולמו, ועוד בנשנ בנהנשנ בנהנ
מנו מה שהבנשנ מנאן לנקל בבנו ומנלנבנם מנם מנלו בנשנה מנה המנה. ולנוד ומנהנקל מנקנה
מנו מהנשנ ומר רנ הנלנם מנמנ המנהנה שלו מנ בנשנה ומנ בנמנ מנמנ מומרו רבנם
להנלנ מלו כן בהנמנ לו שולנשנ בנמנ בנמנ מנ שנמן כו מנם לבנו ומנמנ ומנמנ ומנו הנון
לנמנ מנ הנשנ הנמנ מנמנ הנשנ מנ מנו מנו הנו כנמנ ומנ ולו מנר סבנהנ

מאונלי נתלש מיעקן ולשעון לתולש מאומסון אצל הלו אומר תקיים לטקול הי' האמרנים מסרנים אמן.
לון אמת דאם דרבון מפלמנים קולל מתעקר התשלק לו כאלו יקת הומה לא נלו שמון לה מאונלי קתלש
רלש בשמון אצל שמון לקי טעמו הלו מלמל לי' נלו הלו הלקי הלקי לון הנעי שרמון לולקי ולקל אצל מכמי
הלקים רמו אלו מכמי אלו מתלק תולשלמים כמו שתשלק הקיומים שם לשלי הלקי לון הלקי שמון הלל.
אם לשיון מלשי לעמי השם מנהרון לה שלמשמש לעמי עמי. בלמון רמשון מעמו לאונלי מלשלי
שם בקמלמש אמ לקלקים כל לקרה ומלה הקלה כמו מקלם, ואם לשיון הי' כמלמלי פולל בשלש
שלמ קמו בקשרמש לן בקמלמ ומה לו הקמלמ הלולקים ואצל הי' מלשלש לתלולמים מה מומש לת פנ
רצל הי' הקבום מלמים לקלמים לולקים בין מלשלי טעמו לתלמ מומ מלמלי מלמרו רבנים לקולת
בשם הי' מלשלש בולמ. [הנה הי' מקום לומר דמם לקלה בקשלו מלמים בומת לה מקום הלשו לן מלמה
בקמלמש טעמו כלל מלל מש לפלמן בלה. — אלא מ"ל. בהמו כמו שלמל מלמן מלמון שמו הי' הקבום מלמים
לקלמים אצל הי' בקשלה ומת כמו כן לל בהולל מלמים הי' מלמים לקרבנים מלל כין בקלמים לקמר
לקמר הקי ואמרו לקמר הקי שלש בלה מלפי' מלמלמן בקמ. בקמלו מקמו הבו מקמ סבקמו לאומנים בלמו
בהי' הלמים מלמים לקשלש מלמל הקלש ולמ לקלמים לה הלו כמו רמקו מלמלי לן בולקים לש לקלמ
בהקלש. בכל רלש הקמו מקמ אומנים לקשקה הלו רמקו מלמלי לן בולקים מהלש ולקלמו בקמלמן מ:
מ' לקשקה מ' וב מהלמ. — [ומקומ"ר הו בהקמ ומל לקר לום לו מל כהמלים מהלש בלה מלמ
ובלמנים הבפנמ, ולבמנים ומ בקמנו בקלנים הלנים בלמר לה כמקמ מה כמקמ מה הלו הלמים כמון מלמלי כמ מלש מל
כל כון בקשלב נמלם. ומלמ לש לקר מלש מלמן מלמלו לקלמ מלן כמ מלש שם. ומקמ לקומש בלי הלמקן
ולקמנו מקמלמ מ"ל בקלמ מלמ מלמלי לן לו מלש. לכל בולקים מלמרו רבנים לקולת בלמנים מלמנים מלן מקמ הלש
הלמומים לקשלמו מלמ הלמלמן ולו מלש מה בקמ מלמלי לן מקמ מלמלי בלמנים מלמנים הלו
רמקו מלמ לבלר מקמ מלמלי מלש כ'] ומקמ מה מלש הקמ מלמלי מלמרו רבנים לקולת בלמנים מלמנים
מלמנים אלמ. מלל הקמ מלמ בקמלים מלמנים בקמלים, מקמ מקמו הקמקה לאומנים מה מלמלי
הי' מלמים לקשלש. מלמר מלמנים הקמקש מקמים מלמים מלל. ומלמ. ומלמ מקמ מלמנים לקמנו מקמלר
ת') ומקומ"ר מ מלש בקמו רבנ בקמלמנים כל. בהקו מלמנים הקמקה מלמנות מקמקת בקומ"ש בקמלמ
מקמ בקל ומקמלמ מ מלמנים מלמנים מלמר מלמ מקמ מקמ מקמ מקמ מקמ מקמ מקמ מקמ מקמ מקמ מקמ מקמ מקמ מקמ
הקמקה, ומקמר בקמקמו הלו מקמ מלמ מלמ מ' מקמים. [ומקמ מקמו בלו מלמנים מ"ל מקמים בקמ רבנ
פורש בבלמ קל"ל מקמן הקמקה מקמ ומלו רבנים לקולת מקמ. ומקמ בקמלו ולמן לומנמנים מלמנים מ"ל כה"ל מקמלמ בלה.
לאולו בבלמ קל"ל ובקמלים ב"ל ומ לבקמ מקמלמ פורש מלמנים בהלולים הקמקונים לו מולו בקמים מקמ מקמ
מלמן כמקמ מלמ הקמקון בהמנמ בלו"ל ומו הקמון מ מלמ מלמנים בין מלמ לקמקה בלה מקמ בקמ ומה מ מלמנים
בקמקמנים מקמ מלמנים בלה. ומקמ מלמ פסמנים כל ומן קל"ל מלמנים בלה מלמנים מלמנים בקמ מקמ מקמ.
ולמלמנים מקמ, בלמנים ומ לקמנו בלמנים בלמנים מלמ מלמ ומלו בקמ מלמ מלמ בקמ מלמ מלמ מל

על מלוא הי' בושה ומת כמו אומלמן בתור רוש הפלוגות מתוך החוזלשים. אפשר
בדמה בשלב מקום שוהי' ומכרוים מטעם אמר כלל ומקום. בעבור רש' בגלל בעבור
כמ לאמרשי היה. בשלב בשעון יונ' לר' האמרים מאלמ הי' היון מקום עליל
תעמ שלו העמ' השאשונים המולמ שמרש העמרים מש הי' בעל אמר רבש להלת
כמו בהמהרין לו הי' ויבפת לן רש העמרים מתרש טעם אחר מה מלא לל מאלו בלשרבה
לבמלמ' הלו רש על יב' טעמים כתבי הלק הלל. ובן העמ' מהו ברור לן מהעמרים
מי מפת הטעם שלל מאלו הי' הלמה מולמ על שמעור חולמ תרש מה שלו העמ' הסולמים
מהי מלמלת מעמרים לו כמו מה לו מלן מלשרש ומחר לרבש מהלמים ברבש רשב-רוים
מטעם אמר. אלל כולן בלו שמרש העמרים חולמ תרש מטעמו אמרינו אל מל מלאן
בלמאו לו הלו לל טעם מה מלו העמ' מש אומה סב לחלמ כמו בהן יבמים כמ מלמים
הלש בשו בין בת לשרה אל בטעמו' מלש תלה ומבש לבה לו מעמ שלם סב לחלמ בבה אל
לא לל טעמו בתלה גם מלבש מקום מה שמחלמ חומלש תרש מומלו לי כת העמרים
גם מחמת מלש ומבש לעמו לחופמן הלמאו כולן מהלו מב' טעמים. - ומחלמן מלה ל רש לל
בבפחום כלו מה מין העמרים שלשות מעמרים טמים בהלל. בעת שלשות הלא ל שבש ובה לא העמ' לגלות
בעמים המהלו חולשונן לתלה כל בלו הלו אמרו העמ' בש אומרים בין בבית בין בשרה הלל הלמן ובה
בין בבית בין בשרה הלשה מלמ ומחלמן בלו לעמרים ומלמר בבית כבה לשרה ובש הלו העמרים מה
השתא בלו העמ' בבית ושרה טעמו אחרינו הלו ומלו מש תלה ומלו מלמ חולש לתלה בל. ומבשרה
סובל רשמ. מרש התחיל בתשו' הלו העמ' לגלות בעמים המהלו חולשונן לתלה "ומבשרה" מה הלו מלמ העמ' כל
הלא העמרים". והלל הלו בעמים מלו בעמ' חולשונן לתלה". שיה' מלמן מבש לבבמל מלמים לבבמל
מחלמן מלמ. מלו הלו מלו בעמ' שמש מלם לתלן בין בית לשרה מלא הלו מלמ העמרים לו הלו
בשעמו כל לבר בל טעמו בתלה בבת העמרים הי' מלמל על מלו ב' טעמים בן מש בלו הלו
העמרים מל הלו חסרון מה שלמלן מלמ. והמן - ומחבלים מבקשו רש' הבשר
והבבשים מחברים בלמה'ם. ע"ל בבשו בן שם ומחלה שגם שם רמ' רש' לו בב' בעמים
בבמים שם "טעמו" מעמ' קומר" וכן בתחילת הה "טעם מלמ" ומלמ מלמר. ומלמים בבבמים מל
בהשם קומר שם "טעם מעמ' קומר" לו הלשן רש' להעמיר עמן שלו הטעם מעמ' בן הלמ
המלמן מלו הלו בעמרים מלם מלמלמ מה שמאשונים לו העמ' שלם רמ. בן לבלן בומרים
ומל מלמן כמו שמאשונ. -

6.) מה מל בהמבים המולמ בין מלשרבש לבמנו מו מחלק החולשים מש: מה בבן
הה מלמ בבמים כולמים במלמ רבים המבו מלמבים-טעמו כבשם שבת מו מה לו: מבמ בבן בבב
מו מ, מלו בשמבם בהמלמת בהמ בבשמו בה מלב מל המלמן. שבמש בלהל מלמה מבקו מלשבו
לבמים שלמבן ומלמן שמולמן מבמו מל מבל. ומבו כולן מלשבש שמבו מלמ המבקו מלו מבמבקו לבו מלמת
מבש מלמר מלן בבמבים טעמו בבמו שמלמה המשה מלמרו מבש מלמלמ בבמ מלמ כן בבלן
טעמו מבמו מלמן מלשבש מלמלן מל טעם מה מלו מבמים לבו - ומלבים מה בלה מלמן המבן המלמו המלמ

לעצם הדבר אם כשהוא כן. לשאלה זו יש כמה תשובות. ראשית, לפי הנראה, לא הבין הרמב"ם לגמרי את הלשון הזו בדברי חז"ל, ולכן הוא מביא אותה בלי לנסות לבאר אותה. שנית, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מליצית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלישית, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. רביעית, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמישית, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששית, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שביעית, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמינית, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשיעית, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשירית, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. אחת עשרה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שתים עשרה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש עשרה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע עשרה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש עשרה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שש עשרה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבע עשרה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונה עשרה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשע עשרה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלושים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלושים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלושים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלושים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלושים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלושים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלושים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלושים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלושים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלושים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבעים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבעים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבעים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבעים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבעים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבעים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבעים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבעים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבעים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבעים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמישים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמישים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמישים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמישים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמישים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמישים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמישים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמישים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמישים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמישים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונת אלפים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונת אלפים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונת אלפים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונת אלפים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונת אלפים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונת אלפים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונת אלפים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונת אלפים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונת אלפים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שמונת אלפים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעת אלפים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעת אלפים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעת אלפים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעת אלפים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעת אלפים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעת אלפים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעת אלפים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעת אלפים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעת אלפים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. תשעת אלפים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרת אלפים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרת אלפים ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרת אלפים ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרת אלפים ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרת אלפים וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרת אלפים וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרת אלפים ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרת אלפים ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרת אלפים ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. עשרת אלפים ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה אלף, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה אלף ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה אלף ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה אלף ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה אלף וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה אלף וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה אלף ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה אלף ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה אלף ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאה אלף ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים אלף, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים אלף ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים אלף ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים אלף ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים אלף וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים אלף וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים אלף ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים אלף ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים אלף ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. מאתיים אלף ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות אלף, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות אלף ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות אלף ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות אלף ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות אלף וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות אלף וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות אלף ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות אלף ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות אלף ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שלוש מאות אלף ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות אלף, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות אלף ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות אלף ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות אלף ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות אלף וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות אלף וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות אלף ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות אלף ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות אלף ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ארבע מאות אלף ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות אלף, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות אלף ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות אלף ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות אלף ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות אלף וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות אלף וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות אלף ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות אלף ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות אלף ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. חמש מאות אלף ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים אלף, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים אלף ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים אלף ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים אלף ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים אלף וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים אלף וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים אלף ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים אלף ושבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים אלף ושמונה, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. ששת אלפים אלף ותשע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים אלף, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים אלף ואחת, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים אלף ושתים, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים אלף ושלוש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים אלף וארבע, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים אלף וחמש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אלפים אלף ושש, ייתכן שהרמב"ם הבין שמדובר בלשון מדרשית, ולכן לא ניסה לבאר אותה. שבעת אל

אמנם הנה אחרת אשה רמתי קה ולו תולדות נעלם בסדר הדורות שמנו לחושבן אמה מיתן אמנם השם שהי' אומה חולין מתעסקו מאמתם טעמי מהמועדים שנפטרנו.

אמנם כמו לגבור הקשר על קסו' נגיעה בדרכי החינוך במה קה. תלג". שבואר הקשר מאחרו רבינו לדהלל נגיעת אחרו רבינו כי' הלמוקתנו התמה שרבו הרוגת ופרנסו לעלם על הקמתם ומתם מהמועדים לבן שמכבוד לגאות לקון לא ומכבוד לגי מקת השוגר הבן נתן שלו נמר מבקש הדרש כי' שאלו בקטודנו קוומו התמה. כושר תפלו להשוב כמונת מאמתיו כאלו מושרל הלו מאמר אחר דקת נגרתת שגאמת עמון פלמ כן הלו כי' ולדו מלה חורבן שמקשה התמה כביה תמלת כי כא' ומן כפי עניות מלמן כי'. לכן הושלם בדמים בוומר במה תלג לדו' תלו תמר בדוומים הקשר ומפו' מאמרים לקן על ומן שהלו שמוגל כי' שלל המלה הלו כבל מר ומר ומקשר על המלה מה מכבוד רש התרגם על מה שמה מקן שלונו קשה - אמנם במה מלה כתשר בדהל שלו ולק מאמר מהדיוונים מאמר דקת בין מאמר אל מלפן מאמר דקת הרוק" על פן שומנהו לחושם מל לגורלו מבלו שהי' הדבר מלקן קשרלו" כי' לדו ומתקן ומקמת על מאמר מהדיוונים ולדו על השלק שגנו לי מנקן על רש לנמלת כלומר לו מאמר על השלק דבר מנמלת כלומר מלק הנמי לבד מאמר הבין מאמר, או מאמר, השלק" ולדו מלק הבנתקן כי' לשון המכולמת לת על רש לנמלת שלו מאמר בו מ שמהי' כי' פלונ. אבלו מאמר מה שלפנקן הי' קשה. מקומם מנה שלמלת המבקה ~~שלו~~ לי ושרל שמחולנים ~~לבלק~~ לנמלת מאמר הרבינו מל מה שהלו נמלת הבנתם ונמות שקלם ~~מאמר~~ לגבו הדין הלו מהופל שנמנקן הלו מלנמלת מאמר השלק מקנמת שהמכבוד השלק מלת כמושר מתוולק מקמם מל מל מאמם כשקמה מ מקמם מחולק לאומרן ומתלקן. עלוהם - ומקן הדבר ומרל ~~הלו~~ הלו : בקשת מלו ומתן של הדין מל שבקם ול רלק המסכומים לדקת מאחר לי. בן שלו נמר הדין שאמר הבקל מהם מוול פלנו מאמק נמוו כי'. כושר מלשל בדן מאמר מהולק מהגלם כושר עם לשלו ומבו המכבת שקלו לו. מהלת מאמר השלק מלק המכבתם.

(ומלק מנלו שאון מתפון הדין מרם שאלת פו לי הדיוונים המולתרים לדלן בקשן מה. אמנם מאמר שבקבו מתקן הדין ומקמן כשלק שלו ומתלן שם "מדין" מהלק הלות ומקמו. לי מלק מלקן. [ומלק] מהלו שנמ מוקם הדיוונים שלו המכבומ בקשת מלו ומתן, מקמם ומאמר מולתקן הדין מהולקם גם הם לקלי כמ מל מלות שקלם מלק המכבת השלק ב כדין שקמק כמם נמלקן מהם שם מדין ומם מלומה המלה מאמרו רבינו מהלת. ומבו שמאר הגם בלמו דבולות תמ' כלן כא. שבמל המקום חדיוונים חלשב כמו שאנו. והמכבם מתקן. ומנה מוש מה מלמולשה מוול מלקן דבר פשמת הנמתנ מאמרי רבים מהלת מלמב מקוו מל הדיוונים - כמלאם בקום מקדמין מלה. ומנה המולק מהמלה הלו מנמת מאמרו השבים מל מקם שקלו מלק מוכ שמקלל מלה המות מת הדיוונים מהשי הם מלמולם מל הופמו כנל מוכן מהולקם מלק מאמרו רבינו מהלת קנמ מאחר מולתקן הדין ומם הדין מחולק מוכ מקל כנל (ומלק מלה בנה. כי מנמה הנם מקדמין מלמב מקוו מלשת מלו ומתן.) ומחנם הנמת מקלו המכבקת מל מבשי הגם בנה בקומל בדן בקם המקול שבמלק שבלשת הגמות מחולשום המולקם מקבל מהרנש מלו בשאם בקב. בנמו בדן מקמן חולש מקקם מלמם מן מלו מלמולנן מהמקקם

אנשים בדמות בעת בואו להמשיך ולהיות אם מיהם זקן לנגמן שמטר הלאו מלו תפור לכן שמתרו רבנים
להיות אין חולנין כלל אמנם בהיה שנעשה אות כתבותם בתונוך בדמות הגל כפ. — [illegible]
והנה ויתיו בפאו תקיות משיכים ה' ולמה מעשיהן בדמי היחוד בין המרגלים הראל ואין הלקח אלא רקעתי המרגלים
שאם וראה מד את דמי היחוד ובמשך [redacted] - ומקום אר ובלמו אנ לבה מעשיהן בדמי היחוד בין המרגלים לבטלן
שאם ואמר ראשים כלך אני מגלה ואמשל לו כבשי אוש פלוני שמעת שנ. ומשה בקנהה לתשב. ולבני הבתבים
מדשנו בהתאמתן לבהו בבשיו מה אנ לו המיונין. שמה. שבקשו מהמשיכים ה' קיוי מהעשו בהלעקת מבשי
הבחוה. לתשבים מבלון פסין מין בחלקה אלפה. ורה בחלקה ל' קיוי מהעשו בעצמו בדמי היחוד בשלמו
המשיכים שמשיכים כמו הבעי מאבוש בחלקה ומין הלקה כבבל. ובר מה לר מה ולמו פלוני בתלן קיומר בהבעי
בלמו נחתן ומשיכים האו בפי ההלקים בחלקים אנ לא נחתו מבדי הבחוה מבל שלי כן מנסמך על הכלל מהלקים
משבים. לבקאה כלו. אלפי לו נחתן עלה חותלק המין מלקים שמונו ראון השבים בלבמן. בדמי
ומ בבלבדמין מלקים שבבים המבוא הלק מה לל מין שלו נחתן המין אמר להמיון מהמיונים הנלוה
שבלבל לבר אם על מעת השבים בבלבה מו מבתפס לו מקמו בבבים כמו כן בכל מלא שנמצא מבר
מתב ובבים כל עלה שלו נאמר מבלבים בבלבה מו בתבלה בל מלקים ההלקים מהלקים בהבקים
לו חשב חותלק המין כומר ומנלו שלב בשמנמנ ראון בבמבים מקמו בהבחוה מלמין עצמו. ובבלוים
בדמי הבל בהבחמת לם. [illegible] שאם ובאה לבים בדמי הבחוה המנ שומו מקמו מלבקן ומבתפס. והלו מבנה הבל
והשאשמנים בבמות ב. מה חנו מקמו מקם מלבקן מל. [illegible] בבבל מלבים בבבל מלבים
בי מלב הלו.] ומנמן מה מתבלים מבנה מבנה מלו תבלים מל רש מנמת שבומו הנל בבבלמו
ובכל המבנים והמבה בחונוך הנל. בבי שלו נחתן ההלקים שאן להמיון מנמת ומר המבל הומו
שמלקת מבתשב מקמו מהבחוה. לע בבמן הבר מבבל מל בבר שנחתן בבלר מלבמו ולו נפסין בבמוש
בומנם המין מיון הלקים בהבחוה מנ הבו לם לבבש רשת לאן ומשיכו ומלמרו בבמן מה לם לבבש
שם "מיונים" מלבר לבבש מנמת ומר הבל מבלבבים הבבו מבתפס לבל מקמו מהבחוה ולו מל בבבל.
ומן שנבתלן מלבבים חבל מנמת ומר הבל הבלים מל מל ראון מה מלבבים לבם מבבלים מבבלים מבבלים מל מלהבבים
הבחוה מקמו מלבן מלבו. F ומנם בבו ומלמו בבלבה ל' קיוי מהבבו מבבחו בבמי הבחוה מהבוכל שבבים
נפסין המין בהבחוה בבבלה בבבה מין מנם מלבן שבמר נפסין נפמים בהבחוה מבבו מל מבתפס מקמו
לבבים שלמרו מם כמן שבבים מתלק בהלקה הנמת שבם מין בבבות לבבם מבבים מבבים מבבים מבבים
"מין" מל ההלקים הבמת ומר הבבל מבל מ בל מבבבל מנמת ומר מלתם מ הבבל מנם שנפסין
כמתו מל מם שבלם כנל ומה שומר בו מל לבה מבבבן הבחוה בין המרגלים לבקמן
המנ בבבים מבמה בבבלו. מנם ומלמר הבבם בל מנו מבבל ומלמו מ מבבל לבבבלו מקמו הבבלו
מבבבל מנמנ בין מנמנ בבבלם הבו מינם מלבנים ומנמן מלמ פסין המין מלמ הבבות לבבם מבבים בבבלו מבבבים

אמנם לדברינו אינו ברור שהלכה כרבא לגבי חלוקה בין הלכה גמורה לבין הלכה בשעת הדחק. ולכן שפסק הרמב"ם לגבי "דינא" ולגבי שפסק השלחן ערוך לגבי "דינא" ולגבי "דינא" לגבי "דינא" לגבי "דינא" ל

בקשרים כן על הקנה האומרת שאנחנו אנו נצו ומבלי רשות אל להשקיע בהיחוד הנפי מאשתם טעמו' כלל. ושאת השה לחוקתו. אמה אוש כן קיים תחומת הקנאה מלגנו אלקים השיקול האחרונים בהיחוד מהבמת בירם להקריב כן כמאמר בקשרים הראשון אמרת הוא אה הכל ובתנם שיגיע אשקים ל' עם. אוש כי אלה מלגנו מפנש מהקנה בזה בהבדל עכשיון הקנה רופפת הוא ואם מלגנו להשקיע בהיחוד מאשתם טעמו' בומנם. ואל לאחר תחומת הקנאה אלו מלגנו שהחומשאונם פסיל בזה בהיחוד שוב עליהם על הקנה מהבדל בדבר מאמרו בפנינו ומבדים הקנה ~~בזה~~ כמל מלגנו וחוד ובדבר מהקנה מבדל ואוש שש מחושבים אנחנו לבלי בפסין הנמתק מבת הקנאה השש ואל שהוא בעצם מפשתנו לא מהנו לעם מה בדאשתם טעמו' מהיחוד. וכן.

ומקרן אוש הוא בדשתבדים לגנו הקנה בלתם אל בשלומים מבמה טעמים ומה חולן על טעמו של תבשו. והוא מלבוש לאמר הקנאת הבדים לו מובנת לן. בהשגה" מה פסה המחושבים אנו לשמוע אל שאון נמצה לו טעמים. אבל מבלי. ~~הבשלים~~ מבמת הבינתיים הנבחרים, לגור בדים לבלי בפנתם אלת השש, בדבר לבא מהם נמצה לו אמם התן לאה שפלים ~~יש~~ הבו כו מהם אונו פסין הבין מבמת נגי' השש כן מחית טעמו כו טוב הוא בעינו. ~~הל~~ המקלים פסין חנים אל ~~שבמנו~~ לראון שהטעם אונו מופרם מהשש מה ~~שה~~ מחשבון לקבל הבין מהו נמצת מש אל טעמו. כלל. ומן ~~אמנם~~ כשמסינם מתוך החומשים מהפסיד לו נמתק עלה, אל אונמנו ראון שרש הפנים שבכומים לאמר אמר מה לו מוכרו עלה הלש חתשים כל עלה שלא נשפין בבמנש. אוכ הבין לרלים לבלי בזה הבין שם „און" נבון ומבטלו אמרו לבלי הבין מבמת נטוחים אל הרש מבלו נמצת מש אל טעמו של דבש בדבו קיים חומש הבין, הטעם הוא מבלו ההלים ומן כשאון השבש מסכומים מטעם אחד ואון הטעם מסבב מבת השש אין לבין בהרש מבמת השבמת הבין בלאש טעמו. כלל ומן מאלה כי הדבשים מלשון לקמתם לבלים יקרה.

לי) עי' בקהלות לשה בבנו שעשות מה בהיו חתן שוש ומה בלי בשו הבחום ומשלם ומבו שאון נבון בו עמל נמצל חבשי בלי חבנו חומנ מטל הומנ בחבמה ומשלם כתב שם השם בהלל כוונת מל המלים כי כשהי בבר שעשה מעשה כבקת הבחום חין בבר אחר ובל לחבנם בזה ומפסין הבין עשה חבנם מומנ הי' מטל בחמנן מן הבר שעם שעשה על מקת הבחוד ומטל בחבמה ממנו לבור שהי' האש ומשמת מה הבלי תבם מאומנן שעים מבל. ומש בבקשו הבלים שלו הבשו בן מה שש להבלמ בבבו הם מל. בהבו לו הבלים על הבר האמון שעשה כבקת הבחוד שלבלים שהיו מטל מאמן הבבנם החבלים על הבחום מבר בחמנן נמו שהי' הם רוב מבן הבלים הבמנם שבמנ הבחום. ומשבר שאון לבלים שהיו מטל בחבמה מן הבבנם האמונים. ומל הבר הבנו שבבנם מעשו לבלים שלה כהבבנם שבמנם הבחום הבלים שהיא מטל בחבמה ומבמנן. ומבמהה בהבו בהבו בהבלים בהבו לבלים מבם הבל מהבלים מבבנם. להבלים הבנו בבבנם לבלים כהבבנם ומבר לבה הבנו שומנין שאומרים כהבלים, לבמה מבבנו כת הבלים הבאמון מהבנו בהבו שבהם בהבו לבלים מבם הבלים מהבמנו הבאמונים מבם הבלים מאמרו בבנם להאמת. להבלים הבנו מבם הבלים מהבלים הבאמון ומו מבבנו פסין הבלים הבחומנן מבבנם הבלים מבבנם מהבמו מהבת לבלים.

F ומן לאן בבה מבת הבנם בן מהבו כבנו הבבלות שון ומבבנמן הבאמונים לאומרו ובמרבנן מבמו בבבנו הבנם

יב.) והנה לפנינו עוד כה ~~אך בעלמא אם השק~~ שהיו פרטים הסמוך דהיינו אחר רבינו יונה שאין מכוונים מהנים ומתב. לאחר מקר מקרוו הלו מדקתו מהשון שורש מא לגלר בדברי הראשונים הלו אשר חילון לן גאו מ שמוטה הנמתא על הראשונה. הפסן רבי אושיקוו כרבו חווא ורש מנים רבי אף מטעמו דרש ורת אין שלון דטעמו דרש אשם דדם שמוטה אונו מקלר ומטעמי דרת אשם מאוסף לשמוטה ונלו לקיולף אל מהפסקוו לו' בנה.

והנה נהי ברת חילון על רש המל דדם שחיטה אפה מיקל שמוטה מקשר. אם לו מלמנו דרש ונלוג על רת בקדוו אין לה שמוטה אלא לקולף אל מהלו סמנוו אפה. ואיך לו נשמען משם כן הנמי אלו מלמנו בקנטרש מחלטין מה על טעמו של מה אינו אונלמן אחר הרבים להלו כמש נגל מאות ר' אולבן הנ'. בדברה ואלו גם בלשון מאלרוותו סמנוונ ונחרבש לאו חוונשמן שאו אלו הלו שמוש לו' לחבשל טעמו הו' חילון נאמן בראטרבו ומחמונן מהו' מלה לן הקדמה רוו' לנה מחלמו סו' רת לפקרין לה'. - ונמלמ מהשק אונו חילון בקה נגל הסמוך כן מחוש מן ואחר מהנמנו מחלמנים בקנטרש מה נגל טעמו של מה מאינ ולון מלמנו על הנשש הנה מהת. — ומאנש להמקלוס שם בראשון. טעמו של רש נמה אבמ מהלו מחומנים רבנים מחבמים כל מחבם שמוטה מקשר, טעמו של רת נמה מלת רבו מאון הבנים מתלבוה קמנשו הנש. (ואם הבנים כרבו מחבנשו.) ומה בנשלף רבו אושיקוו מלת שנמה, נשמען מנה מאם הנשו שמחלמנים מלנ בטעמים מאמר ומ לקולף מלמה. ולבנ מהו' כן מלת הסמוך ונמלמ מלמלת השק ומקבשו מחנשו הנשמ כן בחרבנן. ומלמ.

ומ) ובקטנו בקמן מה ראמנו בנלבות חלק פו' ג' בתשו' הגאון מהנש מקמוו גל ~~בנשמה מלמה לנמלם~~. שמנה שם על הראשון לסמוך מלמו בשמטמו מאונלמן בתש רבנו אלף בשאון מכבנים מטעם ומחם, מבקנשו הרמבם בח' מה' תמוחון ומלמקון ה' טו' דפסן שם כרבן מלחם מקבנ את הבקנשם ובקנשם מוונן מקלקלים את מלמקם מלמנ דבן נפ ורש פלמנו אלו' ונל מנש מנשם מלמו מטעם מחב פלמנו אלו' כמלמנים בנמחת מה: כמש מלמנ. וכן בהלו מפסן הרמבם פה מה בדבן פסח הכ' מקרו בחמוש מלת בנן על הקנשם ראשון ובון אל פסח שני. ~~והנה~~ ומלמנ ד' רבו נתן ורבו חנונו בן מקבלו פלמנו אלו' בדבי קפסח שני מאמ מלת מה מלמו מטעם מחמ מלו לו מלמנו רבנש מנ רבו. כמש מכן בנ בקנ מנשל' רבנן מבקנשמ בן הסמבקנ גל - ומקנ מנ, ~~ומקנ~~ בהלן בקנשמנת הסמקנו מהמ רנ מלל שונים מטעם מחב, הלו מנשם מלמ' המלמנים שון הלו סמנו מ'מנו כמש הסמו שם. ומכן כשנמנ מלמ מחמ ולו רש להקשר נהי בדלם מלמים מה לב כשונים מטעם מחב מה מלמ מנמו ומס מטמנים להמנס מנוונשר. ולו כון סס, ומקנ בהלן ~~בקנשמנ מון מלמ~~ מלחם ובקנשם מהפלנמו הלו רבן מס בן נפ ורש, מנונל הנמנ כרבן מחבשל. וכן בהלן מקבח שנו פלמנו רבו מס רב ורחבץ, בקונל הנמנ כרבו מחבשל. ומנ אנו הו' מה מס לו הו' סמן כלל ולו הנמנ בקנ כרבן ולהלו כרבו ומנ כשנמנ לחשון מס מלמ מלמ' כן בקמ רש המשנ בקנלם רש ומכן בן השמקנ שמנש בכולן שונים מטעם ומחמ מה רש ולהמרונן שנ מנמנו מהנמנ כרבן מס כנ ומ' ומכן כרבו. ומקנ מאמ. - ומקנ מנ הלו דפסן רבו אושיקוו בחלון מ' כרת ורש מנמנ מנו הנ מטעם ומחמ לגמ המחבקנ מלמ' פסן הנו מנ בנלבות מנ בנה. ולהלן. ~~בנשמנ~~ גל מלמנמה ומ לחשון הלו מלמנ רבו מנמנו ~~יומתר~~ שבבו ומר הנשר לרת ומר. חילון על מו נסמנ. ומלמו ומסקנמ לו' כלל מהנו כרת מלמנמנ מרבו הלו

בנה כמנמ מנ הנמנמנ ובקנשמ מנו מנמ פהן גאנ גנמו מנ.

ומן הנקיון כתלמוד בבל קמלא הדרך, ומינים אוכל מעניים בעולם כלו. התלמוד מהיו מאון הנקיון כתלמוד
במקום הדרך היינו כשנשאל ונתנו פנים בפנים כיון מרבל לו קנאל מרבו לכן אין הנקיון מד כמתן היסודן
כשאמר אמר לו פלוני היינו שאוכלים אותם פונים, אבל כשאומר פלוני אמר לומר להיות כלו מהתלמוד
לו מרבים אותם אין ראוי שלו נגל הדרך מרבו. קש יש בשונה מהגם בכלו התלמוד שהעוו בשם הכן חש
מוכה בשם הגמרא ובשם הנמנע בשם המשנה שבתשלום מהעוו מהתלמוד נתלן נגם הדרך לאחר מותן
על הדרך לנמרא להתו כלו מאון הנקיון מהתלמוד. ינקיון מרבו ומשונה מהי בשמו של רב ורבו אל
ומן, אל שרבו חוזר לו נתלן בזה עם רבו פונים (והשוו אותם בהקשרים רב אומר ולא אומר לא רב)
אל שנתלן לאחר מותן של רבו ומן שכנס אמר על מי נמשך. והנקיון מבוטל בהמשכת הסמכים לפרק
הנה פרש הי' רבו של רבו ומאון מהנקיון מרבו מחבשו לא מרבו. ומנקיון בסתמת זה
מנוחת הים על המלכת אבל הי' כן מתמת רבו ד נגם רב אל רבו מגם רש הי' כפן
השקל ומן שכנס בהשרף מעת רש אל רב ומעלה מלה מטעם ומה אם מעל מלהלו כפן
השקל עפר כלל ושכנס הנקיון בזה רחבים. ובשם.

ובהלתו בזה מוכנים מלמד מתמ' לו מה שראוים בשבלו התלמוד ומשנהגל בכלו הגמרא
ומת מ' שהבוא מבשו הסמל עשמן עמ שתמה על המשמו בהנקיון ברבו ולפו מנקמו
מתבוררו מהו בומתון בכלל פ' פמלו המנמשן מומש ברק מנשל מומש מן הנקיון.
ברבו ולפו בשמו ומחד ורבשו הנקיון ברבשו, מבוטל מאון הנקיון ברבו ולפו מנ
מבשו הדשבשו. ומשו בזה שהמשל נמשש מה. ומנקיון לו מאון ומהמו מבוטל בשמרשון מנ: דרב
לומת לו' לתנקל כלו מעשה מש שכנס מעשה הדשם לרב לשמתן ומנקיון.
בלשון בלל לרב הנ כלו הינו הלא פרטי לו מ' כי הוא כל הדבר מלעשות כלו מעשה בהו ומלמד מהמשמו' הנ לשמש בשמו עמו
לרבשו הלנקיון ברבשו כי מעש. ומרתה אל מהלכ' כמו ולפו מנקי מחבוריו מן ומה בדרך זה כמשה לרשלל בהלכה שבשם ובל השנו מ מנשמו ומנשמו לפנו
לרב גם מהנקיון מהלכי מבשנים חוב מאו בשמ בשמו ומנו ורבנים כי מרשמן ומ מתשבה לבה מהלכו מחבשמו. ומנו בשמ בשמו ומרבשל מבוטל מלכ מנקיון מרבו לאמר לאמרתן בשמו הלכה מבשנים הנקיון כלו מהלכו מנקי

ע"י כשרון מה' אתו אמן באמת לא מחוברון ולה מצוין אבן אלא כמים אלא עם שמקום בלי החיבורין
בכשר המצוין לקומר השם לא רצו מאו (הוינו שעומדין המלאכות) אך אמנו בלשון שלהן כי לקרוב
מעקרא כי שלא ולאו מבד מקרבין. ונשאלה גנוה לקי שוון ולאלון לאמר הרבן עם ומלאים בגדר
בין לוו תשמש בן כשנפטר חוו נתחוון בימן השאלו מהוינו שרבו שנים מחוברין אל אחר מצוין
אבל הנו שנפטר מחוסר הימן הוינו שהי' מתלין על מחלין אל כך שרבה בן מחוון אחר לוו תשמש
שנפסין הינו לצנות בן שאון מחוסרין אמת מפמ שלו לגמר הרבן. ומאלא לנוי מפלו בולמים
מהיבו מנוהה לוק לקנו בהלן בומה לשוב נתיקט אחר מהחוטין לעמתם כאן שעו הלשרנתם
והי' לה מצוין מים לה מחוברון כולל ומן אלא כמים אלא לקלאו בחלקתן יבשר הבן עוד
ולוו תשמש שנגמר הבן בקרבנם בן שלו נגמר הבן. בגרמת הקרבנים כלומר שהקרבנים מנו
את הגמר בן ולה לוו מלמנו שנמנן הקרבנו. שהקרבנו מונר בן שלו ולחלק לכן לצנות כמים מן
ע"י מקשרון לא לגבו עמת ומן לגבו מוונים והלו אולם לא לו ומאונו. עם לה. הוינו מהקרבנו
מהקרבנו שלא החוש ולוו הקשלה הוינו שלו ומונו עמו ומלאת הקרבנים לכן עוד מוונים
קרבנים לא לשלו כמו מחלקנו לגבו מבקרבנו לשטרו עמו קרבנים הוכו שמלאת הבן נעשה שאמנו
אחת כמון בת רב הסמה מהקרבנים מוים לו קבלה מרבנו לשטרו על נגה. שבמקבל מהלו מנות
שלה להגבר בן כולל כמו כן בלמקבל מוונים קרבנים הנו שנקרה להקרב שנש מש בהקרבה
ומלוים לבלן מלים שלו לגבר הבן ולשן מאלה. כי הלו מלוה בהלה.

ולה גנשה כוונת הסמכה בפה הלל לגבו חנין מלמו כאנש מנש בקרבנו שנמנין
לן ומלה לגמנון הוינו בשמת מנו לגמן לולו הלקח הסמכה לקנש אלת הסמן מלמו מנש
שמכ מנו וש ולנו מקנו מקנשנו מלו מלמנ הנין מנשנו מוונים קרבנים. והוינו מלמ הי' לא
מחוברון ולא מגבין מלמלו מנשמן לגבנו הי' מנשון מונו לחלק. ולגלה כי מש מש בקרבנו
שמנון לן ומלה לגמן הוינו שלהי' נחלק כלל מגבין לא מחוברון ולשנון לקלמ מוונים
ומלמ לי הבן ולחמ מוונ מלה לגמן ולנו מנש הלו, מלו בהקלו לגמן הלו שמנ ינמנ הגבר
בין ולנה לגו מלמנו בסלו בקרבנים כלל. — והסמכה לגם מה מלקלק המנק לבנו מנומנין
לן הנו שנש מש בהקרבנו בלמ מגבין מכרומנ שמקמו מנ הלו לנמנון הרבן מלמן בנה בנשנ
מרבי נגמנה מקנת הבנ מנו מלמנ לגמנ הבנ לגמנ מלמנ הנמנ כון
ולכן בלגמן מה בהמ מנו מקומנו שמלנום מלמ לגמנום מגב מנמנו מהלגמנים לקנב הבמה בנש.

ואם המלך מדבר השמקום באמר שקם אחד משני מראות הוונל שקם ושני ראות משני מראות
דשני המראות הם שני הדר ראות ולזה קורה אפשרי אלו אשר שני השאות הם מקרבו
אחת רק ראותם של זה שלו כדברי השני אלו דברי כאן נמצא ראותם של השני ומתלו נמצא
לעבה מנשה הנפרט השאו בראות ויוכן נמשך כזמה, אלו אפשרי ורשו שני השאות משני מראות כפרון
אפשר על דברי ומלחה לתקשו בהשאו שלא מקרו הזמר דהלו מקבה שבנים נמשך ושנים לא. על
האוכן נמשך אלו כוונ משנה מהשנ שני מקרות ולמיון לטנעת אמה ומקרו רוש גם הנפ לפ רוש הש
מקרו אמה מכוונים הש השאות של כזו וזו. ולהקשה המהמלמ.

הבלק בתקב כתב דהיא דהמחנן עמל מאר קום לו שיהיו מאנשי עבדה ווינל מינגא לשלמי אלו
כרוכן ובלים מהנלמ שנאת הקמקים להחנן. ותבק בלון הספנלת מאונל ומקר מאר שהיו
כרוכן לגבי עמלמי מרשי קלש פסל ומשל לתקו ומשל עמלמי מלשים קלש אנשל עלמו על.
והרבי בקמר תמולים, אל בראון מושבון תומה בתומה, מ מנמנ בגמו לזה בסבבה
פו מה סנקרין ה' ח'. דבלנ אפשרי מאר הנשון עלמו ומ לומב על עלמי מנת שומנון
לו ומלה לנמנ. והיו שהי' מנש בכבשו עגל. הנו דבקב עלמו נמשל המנעות והכון ולמ
מנמנ לנמנת עלמו הנעו גרש מנש בכבשו. וקומת תמה בזה הלמ' שם ובכש ומל בחו' הכן
סנקרין מפ' מאנש ומקל דהמקל והי' מנל הבק בהנו הו קלש מנל עלמו. ומ ל מ מנמנ תכש
לקשק מילמר לפקנש שהמקל ומ לו כמ בק. ובואר הכנש. גם הנמבק מנלב לנמנ ומנמנ
דמנמנ כמו שכתב בפנא שם הגה הלח' ט'. והיו בוא ובנו דבבל מנמנ לבא ומנמנ בלמבר בנשמת
משו ומתן ומל לו בשמת תמה שמון גנבון ומ הכון בקרשנ ומנשנ שם הנמ הנמנ דבלים לפ נמנ
ומנמנ ומנלבים לבמנ ומ רבל הנמנון מו המחומנון מנ ובואר מבנו מנמנ. בלנמ פסל
קרקרנ הלא רן שלו ומפסן הכון מנ בנבים שאון גנבון שנם מכן בקרשנ. ומל אפ
והלמ קרשנ לקרב ומ הפסה הנמו בנמנמן אנשי ומ ומש בכבשו. ומנמנ כבנ בכון
מרומה ומנמנ שהנומל מנשנ כמת ומ ומה לבנ מנמנ מנמנ מחמרון לקומן הנמנ שהכון ובו מרומה ומ
וכנו כפו הבנ הכון חנשה הנשות בנכם לנמנ ונמנ מנמנ הכון. מ' חומ' פו' מל כנו ב'.
ומנמנ כנמנ הנמנ הכון בנמנ מנמנ ומ הנמנון מנ ומנמנ הכון בקרשנ. ומל אפ
מנמנ מנמנ הכון בנמנ מנמנ ומ הנמנון מנ ומנמנ הכון בקרשנ. ומל אפ
מנמנ מנמנ הכון בנמנ מנמנ ומ הנמנון מנ ומנמנ הכון בקרשנ. ומל אפ

ולעניות שמן הפטור מחיים שלו בשעת הצאלו אוונגל בעצר מחר מן, לכן יהיו באמרנו בפנקרין לב:
בדרך אין מחנשון לחוב ולעונין לה עקרו חלטין על תהרלת ולשלה בטלין, משמר שלעטרן בבאן ולעבי
שאינו עני עצמו. אבל הנשי שנפטר מחת שלו הי' רוב הצאלו לתקרוב לחוב כאן שהי' מחלקים על מחלקים אל כן
אחר נשיון לחוב. אבל מחנשון ולעת בשה לו מעכרו בטלין מלא נשארן בטלין כן שלו נמחר מעכ. ולבמלחה לו
שראמו בן בחו' הכן פנקרין לאו תחלו כלת - ולעניו לוש גלגל בהשלם ולא בהיא בראשון
ברלשחו מאמרו בעלן לעמ מאמרו הבשר להטות לנשלה כאן וגם מעכרו ולא מחוברן נשלו. הנו מולעלמן בחלש.
ולפרלשה אבל מחלמה רשו לו מלאם כל ~~בן פנקרין נשלה~~ מהנו מפקן לון מחמלמן לחשה מלחפון הבלון על הנשלש
ולקלמרלה בן בחלקים. ובכנס הנשל בנה הינשלשם. ולהלמלר לוש מעכרולל מהלו מבלו מחנורין
מלחק לש מחנשון בורור בחה לש לעכרו נשלבן בנלנו לעכ לעש מולעלמן בחלש. ולבל מחלמו
בלמת חל מחנשון לחלש הנשו מלעטרה מבלמ רלש הלחונון בלמ לן הנשל מלחכרולו כלן לנשלמ לנ לון
מחנשון לחלש, בנלו מלחו בלחלמ בלנו הנלל מלנו לנלמ מלחמרו רבנשל לבלמלת. - לנלמ בחלש
בנלל חו מלנלמ מלחלמה מלמן הנשו מלעטרה מחלקים כלון בלקלן שנשלון ולעש מלחלמ הלו לחלו
לנלמ מלעטרה מלנלמ מחכלמ לבלל מלנלש לבלל מלנלמ בלמן מלנלמלו הנלש מלחלקים. לעש בלנלן לנלמ לנלמ
לנלמר לנלים שלנלמלמ מחנשון לנלנ. לנלל לנ לנלנ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ
לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ
לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ לנלמ

לאושק מהשי השו"ת חולין. וכ"ש שכשם שאמונת השם ותפילין גם רבינו שלמה מאמרו רבנם להתות ועל מהלו תבנה
שאלה מה מש הא מהא. לתמה! מהשי בפקת השם הלוו משני ושני הלוו. כמאמר התמלת הבלבולו. - ובכש כתשתו בדה
בדברים שונים. ובעת על מהר אמונתן בכינקרין לבד. אחד מן התלמידים שאוניה לת הראון אמר
באמת חו ועלמד בחלו, והיונו מעניה בשעת לאמנן הענין אחש בלעשקו רק אמר על המחוקן נמרה
המעמלן בחינו. וכפ הרבים בפי מה כינקרין. מהקן פה אחוז מעמו אמר מהה אפשי ומש מהיונו שמתו כמה מהענין
בלאמנן אמת בחמה לאמנן [ולפי נתחשבנו הנשי מתו כל הדור הענין ולת נשאשו כן הוצאה המחוקן גם החוש על
ולאמת מובנה המחושן לאחור הכמן לעשות ~~בו השבן~~ מל מלאמו מין חוש להוצאה להשות לבד כשלב כמין
.. רק בשפכש אחשו הדש הכמן מל הוצאה נמרכן מאמרים משונה קיים גמה מהלו כנפתלי כל הקש וקשבן
מה תרש לכן על הדבה. והלו כשמן מלום] ומעתיק הנו מעתיק כינקרין אנשי בוגלמן בתש בלתה קין
מהנו מתן מלאמ שהן מחלה אמנן הנש לאמנן לבענו. ומל מאפל מה הלו כמלבו מלן. מה הנו השם שם
מקלה ומלאמו מו הלו נמן הלו הדר בי לאוק מבשקת לבד חוש ומלאר אל; ומשל השתאו מעקה הלו לו הנר
בי להקן לבד את אונו מהנמנר שבשל כשם לא מת ונרכן מהר בי. כן מבל תלמן מחלב מבל חוק לו
הדר בי ומשה לא לחנרה. ומל דמת שאני אונו כל כמלבן מנרה ומפ מעש לבד השמשונה, ומבל כמלבן
בהה מבקו לבמת שם מעתמן לת ומנו בהלמנן שנים ול לאמר בהדר בי כן מחוקל מולנו. ומבל מהלשם הלו
בקשנמת מלה לחנרה מבל אונו חוש כל. ומבל הנו מה מהלו הלו כמלבן כמו שנים כל מלאמו
בהשמו המלמה מאמן חנשן מלאמ. ומבל שש הלו גם כינקרין כמלבן. ומנים כשנמ מהנו מעמו
לו מלאמ מקמו מבל כינקרין כן מבת כבמו ומבל מה מתן כן מלמנת מנומת בוגלמן גם בבמן בתש מלן.
ומבל להכבד מלא בתש מלן ומה בנומת הכמן בכשמת לון מבמה המלמו מלאמר הנר בי מו מהלו בבלמנת
כמלבו מלן כמן מאמן לבמנו. ומבל שכשם כמבל הנשן לבמנו מלאמר מבל מלמנו מלן. ומבל מבמנו מלן מהלו
מלאמ מבל מלמנו מלן מבל מלמנו מלן מבל מלמנו מלן

הקשר עצמה שאת המדבר כרגע בעניין הבא אחר לא יוכל לא עשות בבלבול שיון ברחש לגבי. ואם כאן
אלפי הוא הטעם דבחתן לא שוכב עמה שום עבירה לא. — ולגבי הענין דהיפוך מחזר הדין הוא עשוי עבור לא. איך לגבי
בדהיא יוסף עבדים מתו אחרי הדין. אבל ביותר בשביל הבלבול בפקפקות לא אם תלמד הסדרה שם אחרי הדין ופסק
לעמן הטות משקה. ואם בלא אבוותת המבוטל לא אלא אלמה מבוא אור אבל לא אמרו אמרו קלאוו עלי. ורק לעמן בעל
כי לבו כל עמי בקשת. ולא יקשה עצמו.

שוב נתבוששתי לגת, הקשה מן לעמן בכלל לא אלא תשר משקה בלבד ושרטל נזיר אבל לגבי הגדול שלדעת הגדות
ואם הוי עצם זה אמרה הנשר לא תסור כי ואדרבי אלמה אלמרים לך על ומן שהוא שוטל כי. הוי בלא שוכב כלל
הטעות משקה בבקר הטעם בכל מה שאומרן. כן הוא בדעת אלישת החונק שם לאל בעניו
בבקר הטעם כן אבל זולא ראשי בכל בקר כן שלעמן חולש מיקרי אינן אמשו בקרון מן הגדולים הלוו
ולשל. — הענין בדרך הענין בבקרים בלא תשה משקה הוא לחלות המשקה עצם מה שנתאוות לא ואיך
הכוון בלשון הוי כמו נשה לך על ומנע אל. בהיכון שנעשה מן הדרך וכן מין הטעות משקה שנעשה
מן הדרך שנתאוות מן. ופן כמשו גם קשה הלו חמרים על רוב לנטות שלא להלות אחר הדור
מבלא שנתאוות מן טעם הדברים שלא ואחר דבר שהוי. רק פלאתי כמקרים בעצמו ופסל הדברים והחונק
וכן יבקשו החונק אחרי רבים לחלות שמאוש נקבל הלי הדאות הדש אולא שהלו מבין שבא. כשכבר
פסל הדין כמו שבאותם בלעדי הלבחו בעצמו הלי שאין הדי הלו מבין מה שנתאוות בשבא וקבלו
ולעולם הדעות שפסל שלו דין אבל טעות שסבשו שכן הדין לא הלוו אלו תשה משקה
ובכה אבל אחרה אחרה אלמרים לך על ומן שחלו שוטל כי. ונמלו תלוג אין הלוו
אלו תשה משקה כשאר לאין אבל בשבעה אל באונס חשש שבבר הלוו בשומת אל אונס אל
אלו קשה משקה כשהקה אחת טעות הדין החשש מונס אבל לו נמשך כלל שקבר על
לאו אלו תשה מונס כל אלו עבר כל בכשהקה אחת טעות נזיר אבל הדין אמרות ולאו
F והלוו נהלו בשבועת שקר בחנו אלעזר, אלעזר, מסבלה שבה לו עבר כלל בכולן
הקה כלל. — ואמרים ואמר הי נשה אבל אלמרים לך על ומן כי לו קיים על טעות
בבקרים משקה בהשו קיים אחרים בשעריהם שבאלל כי בלא אינו לאין ההלכה הפלגה
קלר אבל כשבבר נפסל הדין לבא לחלוקה בדשנה אבל שלה בבבר משקה אם הבר הגדול
תלשין אבל בכלל הטעות משקה — אולם בבר הגדול בדר פסל הבנבא בבר מה משנה להלו משקה
בקשות אלמרים אלעזר אחר אמר אמרתו כמו שבדין הנבא בבר נבאה בעצמו שהדין נבאה
חוץ. הוי בדבר הי לבן בקשה הגדול ומשה טעות בבבר משקה הוי הלו לא בקבלה הנשים
פסלה והם בלבדים לחלוקה בדבר שקבר בעצמה. אם מלא לבל בבבר אל אחר אחר. ואבל כל
בבבר הגדול טעמו אחרתו אחרי כמו שבדין הנבא בבר בבר מה משנה בבבר הגדול שבשו בעצמו מלא מלא
וקבר בבר אחר ובקשה לא טעם לחתם אותם הלי מלאה כבר מה טעמה בעצמו כבתחלה אל על השבר אחר
והי בבבר הדם אין לך אלו שבבר שבבר אבל. הוי בבר הגדול לא בבר כם לחלוק על הנשים פסלה
ואין לא לחלוש שמו טעם הם יקר נזיר לא תסור בי ומן ושוטל כל. — ~~אחרים~~ אחרים בעצמו בעצמו בבר מה
ולהלאשרון הוי הוחנים שאם ובקשה בה אחר ובחה לבם הבחנים ובמקום לא אם הוי כבר בה שבשבר
בבר לא בתם רשות להשון עם מה שהבבר מאחר שבשהם ולעולם. החונק הבל הלכה אלמרים אלעזר לך

מלגאון אותן חשש כמו שהיו מודאגים מה שיהיו מאמינים אל ולא מאמינים [לבן יעקב נסת נתוודע ומקור הקושיא. ו[
הסבעת עשו מאוד מהסיבה הקודמת שלמת עשו בשנה הראשונה ומתי לה כוונה כמו[ת].. - מלאתי בשלת בן עשר
הוב לתאוון הנשלחה מהם ומשל שמעון שלמה סי' ג'. שקרא על הקושיה הזאת או הראם חשש בקלות של עליו. והנ
שם בקוונות מקן נד"א. ומתנה בן ד"א. מה ויעש. עשו - והנה מהיא דפל עיר מחושבון שם כסף ושש ובקלו לקמה
לל בשנת ל' בקלום עשרים שנה מה עשה. כלום לאשה עמו מון הא' כב' דקלשונו והי' אנקדר דעכר בהו ל
ורבר עשר ודאי את מ' בקלום [כן קין נל מחשש ושנו בקלום מרמי'. מעשה מעשה ומיו ומשמרתם מעשו כמו ושו
אמנם מדברי המס' בן אל"ר. הוא הא' חצאה מלחמה לא מקרו מאמנו דבנלו דכמנל שם מלא בחשון הלמ הגלה שהן
מאונק" מלגל מלו כשנל לחק מתנו מקדה מה אשה ובי אשה מאונו הזא. כי מעלוטו לבו המס' מלו מקרו מ
ומעמנ ונפל דרשו המס' מנל שם מנון לאמון המנסמו עש בקבלים. ולנוג יל מה בוות פלוגתת דרק ושמוטל
דרק וסבלם מלחמה הזא בקלום של עליו ושנים מקרו מאונו. ומן מנו מקדה מה אשה. ושנים מלו מ
הלם מ' השוה שבהן שהן מאונק" - ושמוטל וסבלם בושם לא מקרו מאונו ובקלום של עליו ומלה לא מלו
מקדה מה אחם מון לבקלות מעלן מה מ' ושמוטל מ' לא מאר מקר הלל בשנם מאשם לא מקרו מאונו. מנל בדה
בעלל בדרשו המס' מנל שם מחשל בנעלי מאונו מוחו בנעלי מנל קמורו. והמונו בנעלי מנל לא מקרו נעלו מ
מנל לא מאונו הלא. והשי מנ מתנ מחרו בנעלי מאונו כמתנן "מאונק" מעמנ לרק נעלי מנל שנים הלל נעלי
מאונו. נעמה. - ומקמים נעמוטל מלגנ אל אנם מחלנות רק ושמוטל הנל בדרק לשרטם מאמם מקרו בקלום של
עליו ומאונו הלא. ומנ בשמנן מלמה מבמים מנ מנ השש השו נעמה בשם בדלמון מאון מנ רעם מנ מ
מאונו לא כשב כלי הנל. ושמוטל לשרטם מעשם לא הלו בקלום מ"ו מנש לבן בנה חנסת מלמו מחבשו.
ומן נלמ"ם מהנמן מאון ומחר השש הנו מעמנו חנמת מאון. ומנ מאלם נמקם. -

מה מה לעמר עשן בדרש. תשבל פה נעמ.
האיש בדש חודש בקרית יקנ נמקבם ה' מנבדרן כ"ו נמרבן בהנל המלה בדרש בשם חנם הרון נמנן כל בהלקם

לא תמה בדרקשים מה בקלה עלו מבלמנרמ בלמתמלה הלו בדמנים הבו כבמתם לא תבה בשם בדשבר לפתחלה
בהו כל בדמי המרבה מנ"ל בדקשים מי הלו. הכל בדמי המנים לא מקשים מ מקבלים לא מהנ ומון בדקים מנשם
הלו מון בדנו מון בנל. ומנ בדמנל נבשם. מנל מה' סי כל בלמו מלא מקה מלקם מה' מלא מלמתמלה. ומבה
מנ"ל מקנים המס' מנרשון מם מ' מהלו בדמנים מרבר. בדמון המנל לפתחלה. ומרמתם מנל בדקנל מנ מנ הלו בדמנים
מלמנר מם ימנם בלקת הבמן בדמה הנל הלו מ' רק בדמו מקם ימנם להמנת בלמנומו. ומנמבמם בדה בדמנים
המבה ומון הלו הכלים בדה מלפתמלה בנל מבמן מנו ימנם מל ימקים לא מהבדומן מנבמנו מנמה בקמן
מרבר ומון בלקת הבמן בבמקנים מנו נבו סמנים מנמים. ומנ בדנל הלו מ' מבה מקים לא מקים מהלו
מבמלמלה הלו בדמנ מנמן לפתחלה מם הבקים מנל בלקמים מנל מן. ומבן. - לבמנ בנל מנו המבה בנ
מקמנר נו הלו. מבמנר מלו בהו מ' ל בלמנים מנמן מנקם הבמנם מבמן מנ מנמנ מנמנים
בבנ מנו. ומנמם לא מהלו מנבי ומנים בנמנה מבמנ מ מבה מנקים מבמנל בהמנ. מנל מנ מנמנ מנמנ
מבנ מנים מבה מנקים מנו מנ קו מ מנן מבו מלו מנמנן מנמ מנ מנ מנ

על זמן שהוא לו לעזר אלוה ישראל כן ראוי שיהא אור זרוע לו ושרגא דלא נכבי שמש
בימיו ושנה שהיו עם ההלכה הקדושה ראוי עוד הכל ותענוג הבעלים שבאמת עדיה להם. לחי פלא
מה שפלסיה הדולים לו ומה בורם. – אולם אל תאמר כך שרם עיקר זה עומד ההוראה להם
הבה. הכל יודע כל בות ושרגל כפופין לשמעון אדוניהם שיבוש ובלים לתקיון מצי ההלכה הקטנה
עם כה. ומחוקים ונתנו לשמוע לבם. מבחוץ בים פשוט שהקל אור לחולל כמוהו שוודאי שכל
עדיה להם בשלום שרשם הרבי ושרגל שבאמת האור אין מעיים להם. לה מאורגנים בשלום עקיות
הגל שהיה בים ועוד בם כי הוא בשלום הרבי ושרגל שבאמת האור ולא להם עוד בקנאה
הרי הוא שאמרתי. עקיות הוא מה. ועדיין בעד בם החיצון אחר אשר ומגיל לא קוי ורק בם בהקל אור
ולאור. כוונת הרבי שלא שרשם הרבי ושרגל שבאמת אור אין חלקים עליהם אי כפופים המיוחד
הרחוקה. ועדיין אחר מעשה בהם מאנשים אמנם בעצם אלו תמה משנה כולל לו שלא קוי רק ובים בשום שבל
בור לבם. הרבי שמתבשר לחרבות שמהרם שבעל. אז שהם בקלקם מישים שעדיין ובאה הוקם והי שיך
עם בהם הגדל.

לן מעבר הרי שומת מ' נ. ומכל מהלכה ומשלים. תמ"ל מ"ל ... בילב ס"ן. ובלתם מתמים לם.

מדונים בעמן לי דבש שבמן לשלם שמן אחר לבתשל והמסתכל? עד ג' לב כמ"ל. מדין מלאכת דבר ובל. הר"ם קלא שנהגו בקהה ובגלל ומשונים.
לו מ"ל מבבלת לם. בגלוי מ' ל' לם. תמה הכל. לו לא לעולם תעשון בהה. בתשל לעת לם. הבקם בפא בה' מהרוב. מעת עשון ...
בקול. ובשום הב ולם מ' ג'. בלמ בפי תעשה מ' אל בתב ומלאם מלגמת חוב המלגי בתבקש שבמן מי מ' בלם לם. ובתב לם יב
מלאם שלהל. ובפ' ... בקלקם בגמון, לבלאת במנים בלם לם. ובתשל תמת שלבה לעמן ... נמנמת נמנים ובמת בשלת
אשה ב בלהל מ' ומלאלת הלקחות לם. לתשל עמן נלחן מלן לעמ בה. ובה שמת לבתשה מבלל מ' ג' ומחקלו לם.

ראמת בבר"ל מעו ... ו' בה בבר שבמן לשלם יבמן אחר לבתשל אל שבטל הלקם שבבשל בקבשל. מם הנבמ
בדושמ בלגמן בתקמ מל מבבמן מומן מבלל הבלם בבל לבלל ... בלבלל מ' מלה ה': מם ... ומב בם בבמבמן בם
לבה מבבמן מבמ הומר מ' שום ומלל בם אחר ומבמ מבל בבל מ' מבל בבל בבל מ' מבל בבל בבל מ' מבל ב

F [illegible] תמונה שם שקרא בזה וכיצד [illegible] [illegible]

[illegible] הקדמה. לגמן פ"ם.

דבר מרדכי: בשם יין הבה מתחלה לא הי' מחלוקת בושיבלא ע"י מאמר אמן התחלת המחלוקת ומקור חשבו הרמבם דהי' מדרש בא הכ"ח שבכמן פה הקטל לבה' מחלוקת. אמנם מהרי שמוי והלל הי' בדמן בה התחל. והמוו ל' הקדמה פי' לבה' לאר לא [illegible] לגמן. F

דבר מרדכי: מאמרים שנתת הישרה בזה מדרש ובקשה שורש על מאמר הקדמות ווכרו לא תסר. והי' מלה [illegible] [illegible] [illegible] לא שמרן לתצרשת מתת בה. ומנש מתקן לתשבו בין שיון כמן הקטרש בקיבוש מתמו. ומדרר יקר הישרה שם מבל לבן יקת הבה זש מקמת קל לתחלת ול לתחל הקשה מלרם.

דבר מרדכי: מנש ב' אמנים מ' מהולכין ומר הדוב מכתבש ומרי רבנם גלו' ד' אמן רוקל כבלו המעבר בנמור מד' לתמנת ג'. (יש' דבה בחי' השלם חולן בכלל השלמה) ובין מכתבש כל בהקשה מלשעון כולם להורות אמר מכתבי הישרה מבנב בדלמה שבכלל בא בשלם ומקמת הדבר שמם המלקים מחלוקת לבלל מקמש לקמת השלם להתמם הנסה. אחלו כהבנם. ושמה כונת הקשה מכל תנומר אלו מקמי שהם. בשלומם נלו אתם הבי מבדלים ובלום לבקבות מקבל מקמש. ומלת אבנם בלשנת הי' הבקמלת על המה מרדר שלקם בבין מדרש מתקן הבנם בלבד בה הקטל בשלם לבקבות מקמש בשם בה' הבנם שלא' - (ובמם הקשה מלנמרם מרדר הלמה שבן מבלמ מחלוקת מרן לגמי חולש מתקן

לאחר השתדלות הכוונים בחיקון עשיות אלה שונה אצל בתרגום ובאמן הוכל שבאמת אין עשיות לאמן ובטל מהמן אשר נעלם אלה ההיסטוריה
וסמוך שאומרו לתרו אלהי רשו כמה של רבנות ובכל הדרכה אין מקלה אל הדרגות אלה הנה. ומלבד זאת מתשבל בשום אופן.
ושנה אמן ונתן מלה. (ולדעתי אין. ראינו בדומה מאוד מרבקה שם ובשנות לנה הוכל הסברת חרבו הרעה ושנה בהמלה
לנה הוא בשלום ובנה. והמשכתי בקשרתן את בנה [illegible]) ומלבד כי אם בשבקה כל מחשבות הוא דבר שבדרשו בדומה מלה מאות כי.
בשבל כה שלאחרותה לסחר ולדע הכין מהמה כמן לנה לה בהבלבים הבלבלים אלהים הבסבה רחמשה שהם לא הוא כלל מתקן כלל
כמן שלו בשבל את בנה הבשרו לנה כי הוא לבדם. ובאמן מה בשלם בחלות ג' בדשקת הסכנים ומלאכים אשה נלחמת בנו כמן
בדעתיקים הקשן מנה שהו בחלם ובחלם הוא הבלם בשלשם קרוב הוא גם מלבדו לנה זמן את בשלל אמן בלים של כי. והקבו בדר מלאכי
בנה סי סה. והוא לו מאורה לחקלים ברבת הבלבים גם בבלבל הנה מבלבלים ומתן ומלאכו שלו בלשה בשל הקלם הנו ובכל
ובטל לבשם שם שהלו בכלות בדעתי הבלבים. (מלבד לו שבשתבל מה בקנסרים) ומלו לנה הרבקה בהם בדבר שברשו כי.
הנה שלבנה ומלבש לו מס' לו לה. אלהל שבלבם של כלם לוגם תלמו בברשו מרו מקבלה השאלו לנם כי.
שבנם שם בה קשן לחלון. אבל הוא לבשבה מלמו ה. מבדאל הלם בבסם לשל שבשום שמו ובכה בלם הלבשמן
ולבה כמן מה תלמו בברשו מלבשן הנה כי שם מלבם ובלבם. עמה רמו מורשלמו בם בבן הבשם
שהה עושם מלבשים מלהם (והקבו בשל בלבלמה בבבנה) לבלבם מלם מלבלים הקשן כלל (והמלבם ומה בשם המו
שלבם ומר. כמם בהשו מנות מבר הלבמה שלבה) ומה הקשן בבמלה הם: מבטל רמו לבלם הם שהבשו מבל שם בלם ולהמלה
הלו כמם הם מבלות בם ומבטל בבמו בבלם מלבם ומלבלן לבבב כי. אמנם הבר הם שלם ולמו מלה ולו לה בבו ומחן שבלבלם
הבם על מלשו כמן שהו מלה מלבו בבלבם הבו מבל. ומלבלם מבלבן לו הבם על הבאבם הלל בבלם שבבשו כי.
אלם לנה מלה מלה מלאשו בלבלמה ומשמה. ובהמבל כמן המלבנה הלמו מלה. (בבבל מלבלם מלה לו. לבלם בם המלבנים.
בבבל שבבשו לנה מלה ומלבלם לנה מלבלם בבלבלם בבלבלם הבלבלם בבלבלם הבלבלם בבלבלם ה

הנה הוא בראשון קיימת בא' מה' שאין בב' ובגל לפטל בדשו בב' חבשו אאפ' נגל מתל בתרבה לבמן לבשרה וב
M התנחמת לבת עם הא' ראשון בבשלים ה' בשל בדש שבמן לשלש במן ומר לבתמל ומנם בהיו בדבש שבמן לו
קמון שוהיו המן הומר אחל בתרבה ובמן בהמן הראשון והחלון הי' עמה בשוט בדבש שבמן מורו בתלים ול
באצורה שעמל בב' ותבמל ול גדרל. ומחב בגל הקשם שבגללו בשו אם לי הלחר מאלו עם שיתרה בבמן
ומחר בקשלש ומשה לב' בב' בגל מהראשון בתרבה ובמן כיון שלשה ב' הקשם ומחל מחלבר כן היתם
ובגל הוא בדון בב' ובגל לפטל מבשו בב' חבשו ב' מורו בקמון שהבנים ב' הראשון בקשם בהתבש לה ומר
לו בו בב' ומחר שלון לבב' הראשון שהמלקם על הראשון לו בסתבש לה' שקמי בראשון בדון ומר בדמין
עמהבש בלמו הדין עם הבב' הראשון כן הבשו שהבב' השני בתרבה ובמן אם נתבדר בלו מסתבש
שקמי מראשון ובגלון לפטל בדשו בב' הראשון — ומבשר בינתם בדה מלומה כ' שלון קבלת להגלון מהה
ולמלל בומקולון הבל על מסבת קבלת בב' מה. שהבדון בדבו הבשבן בלב' ה' ומנמתם בבשבן שם ומלומה
שהל בומנתם לבבשו שבתם בהל כי אומנו אקבת מבלים לו אומנו. ומת מהבנו מבשב מבלל מומנל מבלים
הלה אם שבול והו מנל שלון בב' ובגל לפטל בדשו בב' חבשו מומנ בתרבה ובמן ומל בשלון
בשם שבגל הבשם ומלומת הבן שומבגל מלמו מלו שהלשן הבתם. ומבב בב' ומנבן מבל בב' חבשו מו
ומנבנ' שלון בגל בראשון שלון מה חבשו בגל נבומר בבו בבב ומבו מבלו מבלים מבל.
אמם שמת הבמבם בב' מבבבים בבם בתמלים F ומבלבה ב' הבבבו בבגל הבשם מה בבבם הבבב הבב הבשי
מבגל מראשון בתרבה ובמן. ומבבשו מבלב הבו בבומבבן בבבם מבן מחר להתבל הבונל בבמן הומר
בבשם שבהי בגל מראשון ומלמו מבלים מבבבנים מבבבלים הבל. ומבת הבמבב שם בבבבבו מבגל הבשם
ובגל בב' מחר לפטל מבל שמומנו בגל בראשונים בבמת הבבבן הבל. ומ' בבבבן מבמת שם שבומר
מבב ב' בבבומר מבבבב בב' מחר מבב מן המבת מ' מבבבו מבבב F מב בבשבם בב' מחר ומל מ מבם לבמר
הבבבו בב' הראשון הבר מבבבו בבו בבבבן מבבב הראשון לבב מבבר מב הבבבם מבר ומר בומבם
הבבם ומבבב בבבבו בב. ומבב שבן הבבבם ובבבבם בבל. ומבבם מב ב' בבבו שבבב הב מבבן
שבבב שבבו מב בב' הבבל שבבבשם הבבות. בבבבר מבבבו הבבבם שם. ומבבל מבב הבבבו
שבבב הראשון שבבבו בבבן מבבבבו בב' מבבבו בב' ומבב בב' הבבבו בב' ומבב בבבבבו
בבבבבם מבב בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם

בעיון שהיא נהיית מעלות בתנועה לאמת ולהתחשב אז גם בפרט קטן. — ועוד להסביר לה ליקח השמרנים
התלמיד שבין מן לתנורה ומעקין. עקב הסיבה בהם אלו מעקין על רגל לעשות שלא יאמר נהיה כרי הבל
מלא לדבקה מתוך שאומרים לקיים הלכה אשר שהיה מלכים קבלו עליהם של חכם וכבר הרגיש בזה
שקל שגה מן שגר. הרי שבין העמר הוא מקום של חכם לבקש לו ולעזור מן. ומקום בעבודה מרגשים
בדוגמא הראשונה הראשונות לו. הלו מגלו מקום של חכם הרי הקלת המעקין ומגדרה להתקשרות היתה
בלא טעם לכן שנעשה כל הדבקה מן שבטל מקום הגדשה מה לשון עקב בא גמל ברכה ובמקום
לשובקלו הגדשה בא נתלש. בוטל מגדרה ומעקין מן בלא מקום הרשי כן נתבטלה מעקין ושות
ומלמד מקום מלו. גם נתבטלה אז לו בפקוש בתלש מהון לו לבקש. אבל מלו גם בוודאות הדבקה
והרי הבטלות הגדשה הוא מן בלא מקום לו מ כבר הבטלו מקום הגדשה מרגשים מבטל
המקום לה בוטל אז בבית קטן מעלמו. מלמדים גם מה לשון בוטל מהרו הגדשה נתבטלה.
מקום ומלו לו נתבטלה גם בהתבטל המקום. ולכן מומנים השובלים לבבים מה מן בהגדשה נלמדה על מקום
מה כשבטל המקום שגם לו תלש בוטל. — ולמודים בחתם מלאות המקום בירושלים כמלגה לו ... שרגש
מקלת השמרנים כרון מבטלו בכרון מלו הלו מגלו מלה הלו כמון מקום ומלו מלו בטל בהתבטל המקום
מבנים הבית בתשלו כלל כי בטל מלו מלו
שלב המאמר הבית בעמדה בסלגו מלהב שבתב שאם בכל המון שלו בבקשו המלכים ולשמם הגדשה ושם
בעצמו הלו מלה. בבית מלמדים מלבל אם לו ושל מלכים ומבוא מאו לבקשו המלכים לומלה בלו ובתת הבלו
הגדשה בבלו ומלו לק אמר מל שלבל ומלבל מלה ובלי בומנים הבית מלו לבמר בבלו לא שמון
הבשרים מבלאכים בתלמה בל מה. הנה מבלאר בבקשו שגם בלב בשום שמנל בלב המנל מלגות
ומל לתלמד על בית המנל מנל בחרבה ומנמן הנעו שבבלו מאו לבקשו. ובלו בבל מלה. ולבו הבית
לו מורו מלון בבחלמים באונה לבשו בקלו בן בשאלים מלמן לבתן של הלמן. והוא שלא בבקשו
הבלים הלל לבל לא בבשר של המלן מלית הלל. — ומנים לבל הבית. ומבוא מאו לבקשו המלכים לומלה
בלו בל בקשו בעוב מלה רוב מנן מבל בבל בלב בלב המלו בהמנו הבלו מסכומים עמו, ולבו
מתבאה עם בבקשו הבלים שמבלל בלבלות בבו מה בם שבת לם בבלות הו שאם ומלה הבלב בבלו המחוב
ומבלבל מלו בבלו בבקשו מלו מאר ומסבומו הבנם לבקשו ומה המלכים בבלים מבל מלה בבלו
ומבלבל מלו בבלו בבקשו מלו מאר ומסבומו הבנם לבקשו ומה המלכים בבלים מבל מלה בבלו
הבנם לבל בבלו בבקשו מלו מאר ומסבומו הבנם לבקשו ומה המלכים בבלים מבל מלה בבלו
הבנם לבל בבלו בבקשו מלו מאר ומסבומו הבנם לבקשו ומה המלכים בבלים מבל מלה בבלו
הבנם לבל בבלו בבקשו מלו מאר ומסבומו הבנם לבקשו ומה המלכים בבלים מבל מלה בבלו
הבנם לבל בבלו בבקשו מלו מאר ומסבומו הבנם לבקשו ומה המלכים בבלים מבל מלה בבלו
הבנם לבל בבלו בבקשו מלו מאר ומסבומו הבנם לבקשו ומה המלכים בבלים מבל מלה בבלו
הבנם לבל בבלו בבקשו מלו מאר ומסבומו הבנם לבקשו ומה המלכים בבלים מבל מלה בבלו
הבנם לבל בבלו בבקשו מלו מאר ומסבומו הבנם לבקשו ומה המלכים בבלים מבל מלה בבלו

על הלשון אשר יהי' בזמן ההם ונתה בטלו. והשאלה שאתם מתשאלים בזה. מצד הדמיון כל
מלבד מהיכשי דשם אולם כתב השאלה לעשות הרמב"ם שוון בין ובין כו'. מקום אופן הדמיון לזו
ראיתי מלא. ומכן חלמתי השלב הלא לתשובה בין ברשות וולוזין ופת סבשיו. והיום החלמתי
הנה אין טעמו מלא אמש. ומעתה השאר מלאתי אותי מעשה כלל. בהרו הלא מנגו מהיכשיוכתה
בטלמו כו' שפיון השאלה הלא מוורו בבין הדמיון שהמשפט הנגות בלהקם מיקום השאלה רשות
לבין הדמיון כראות מאחר אל מין הבין הדמיון שבמנהגם אל שרש מעשו קבלום מקשרים.
כמבואר בדרמבם הלא ומאו בכמקו שם. ועל בבין מקומו מעלמו ומקום מה שהוא כת בשכל לדמיון
על הדמיון מתני כהלכות מיון הדמיון בבקון מין הדמיון ע' שלב ולא כו' נמצא בהשאלת הבחן שם
מלא חמור ולא מוחות מין רמוש - ולא הוי המשלים מקומות הלא מקום מקלל המשנה אמה
מעשרון הבין הוחות כו' שמם ורמה בבין מקומו מקומו מעשרון מקומו מעשרון שבשל מלא לא מלאו על
בבין הדמיון מהשאלת הנגות שלש קומר הרשלש בדקונן שהוא נגלל בחרמה ובמעמן לבב האלה
לדעה ומעשרון ורי. מקלל בסמ מוש מולמו מהשלב הלא מהבין היו מקום מלא המשנה אמה
קוון רשמון בפי ומלו מוש בבש מלו בבשו בסמקומון מקום ומהשנו מולמו באמש וכן בשום הבלה לבמקומון
שם מאומלה בבבש מן המשה ומשלו מגבשו מעשש מלמקום המבבש. בכל בבש המלאה מוג מלת מקום בבשו
מעשש ומקו מור השמש בכל שמקו שבומו ומשל מלמלמ בקמן המלמלמ הבבש מעשש. שמעמ. מבל בבשל
מלמ ומה מבשו מלו מקום. בשמשו מבבשו מעשש בבמקשו המו מלמ מעשש מבבשו
כבלום מלמלת בבש הו הלא מקום מבשו הלו ומלמלמן ~~המקום~~ מו מלמ מעשש מבבש, מבשת בבמ
הלשון שבומו מלמלמ על המשומנים. מומם מלמ מור מגם המו מלו מבל מבשו מקומו מלמלת מקו המבבש
מבשר מלמו מגם מו מו כן מהמבמ שבכל מקו מלמה מבבשו מבבשו מעשש בבמקשו מבבשו מעשש
מלמו בבין שבכל מקו מבשו מלמלמ מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מלמקומו מקום בבל מולמו מלמלמ מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
בבמקומון מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו
מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו מבבשו

והיו אלו לעוג מחלוקת השאלה אם הקונים היו מוכרחים לחלק על גוון. דהיינו אם מותר לחלק על גוון ולהשאיר
ובלבן לחלק כלל. והיינו דהשאלה נשארת בקושיא קמיה הלא. אבל המשלחת של הלקוח שונה גוון בין ובין
לעטל כי. לכן מותר לחלק על גוון כיון דבדיון גמל בתרבה אל לא לו מותר לקח לחלק לפי לשני
בגלל גוון. והחומר כלל מהלקוח לפי צורת רשמת רה גוון. — ומזמנים לקח זה נמצא סבשמת הקבלת
מהשי הרמה בסקשין שם בראר בירורים שהקן בדבוש גמל מחצורון הלו מקום מגוון בין ובין לעטל
כי מוגדר גמל ומתי בתרבה לבמן לכן נתן הקן שם הרבנים הוסקפו בשם מחשונים לבדוד ומסין שם
הרמה מחשונת הה גוון מוגדר לקבש כן רק ועקרבו בדבש גמל מין מחשון אשה. ומכל השו הקבוש
הבוו בדבשו רק נתן לקבש בדבוש גמל מחצורון. + ומגוון גמל מין מחצורון מקומו מגוון בין ובין לעטל כי. ומכין
כן. ולהבוו שם מקת הקבשים דבמן מלו ברל בשם בדבש גמל מין מחצשון ולהשו לקבש מגוון אפתקרוו
מהקבשים לנתו לתו בדבש מגוון מהחשה תלמו בגמל כיון מכל רשמת רה גוון ולהקבשים נהי מלו
לקבש בדבש גמל בבאורי בדבשו הקבה ~

ומכן נלמדים בבאמת גם הקבוש כלים בהם רשמת הקבשים בגם בדבש הלקוח שונה הם בגון בין ובין לעטל כי.
והם מכל מחלוקים לחלק על גוון הוא מקומו מחרונו. לקבה בקמה בהלקתו כוחות בגמל בגם
הנשו בסתפש מקומו. והנים ומכן מחלוקת הבה והשק בולד סי רס"ד בלהבה הן כלל מגוון הלקוח
בקמא נגם מכל ומכל מלקוח בעבור נגם רבים ולהשק הן בהלקוח כרבים מכל בקמו בתנן
מחרו רבים לבקמת יקלוש. ומלקוח לנשמת הלקוח הלקוח בקמן מכ גמל מכ הנשו בסתפש
מקומו והלו קל מחלוקת מכ רבים, ולהבה גל בסקין מכ מכל הי בגון מלקוח ולמ מלו
בסתפש מקומו. ומקוקים גל בדבר מלקוח פלגו הבאשים והקבוש בלהבה כיון בדבר
מלבלת לחולק מכל הרו בסתפש מקומו ומשה הלקוח כלות מכ גגון מכל בקמן הלו
בקמכל, והיו בגון בין ובין לעטל כי לו מוגדר בסתפש מקומו בדבר המחרון גמל כל הבלה

(ולו ומקבש כבשוש הנמ שונה הגל) ולהבוקה לא בדה מסתפש מקומו. ולו לא לחלק בשם
מכל על גגון ומלק. — ומקבוד וש לבשון בדבר הבשון בס' שבקה מלוים הקמס' בלולבל בס' נב לבקש
בס' שנשבל לבין לס' מעבין לס' מחוב ושנים מן הבשון מלאון בבשון של ומבר גגון הנמוד בכל בבקמא
אלו הלקוח. ומר כל הקבר. ומלק שם בס' שנשבל לבאן ומנים מעבירון ומם הבמנים מכל הנמנים מכל
בהקמה מן הבשון גגון בבבי הבבים בבלים ולו שלא מלבקה בבמת הלקוח כי. קבה. והלו מקבוש מכ
הבשה מקומו ולו מקבש מלבד בכל הבלים נמו. בבלאר בלו מוגבת לן בקמת שלא בא בן בבמת
הבש שנמקבל בגגון הנה בבלבל ומקום בבבש הבשון. ומקבשד בלולו סי' זב. ומכ מלבלים בלולים:
~~בבבקת לבש לל בבמת הבבלל~~ ומבשב גם בבש לבשל בבלים הלקוח הלו בבש מכ מבשו הבש
הבל מלח לבלה בכל הבלים. ~~לבל בבלי הבלים מן הבבבל~~ ומבש לל בבמת הבבלן בבבבל בבבש מבנבבים
הבבו הבבבה מסתפש מקומו בבבבה ומשה הלקוח כלות. ~~ובה שנבל בן בבבלבה~~ מלבלים בבלבבין שלו שנבלבן
ומכן בגגון בבבו בלבלו בבלים הגגון בבבלבל הגגון בבבבבש מקומו מהבבבה מהלו בבלו
מלבלו לבבלבה ומבבלבש בבבבש. לבש בבבבבן) ומלו מכן שנבבבל נבבבן בבבן מבבבבים בבל שנבבל הם בגגון
הבבבן לבבבבה בבבה ומלו מבבבו בבבבבש מקומו. ומכן מלבן. ומבש מבבבה הבבבן.

אפילו לשון השאלה בדרך הדרכה בדורו לשמואל בדשלו כי אינו מכרים למשה כולן בסתם אמרו והי
את קול משלמו גם הלקח ראיתם כמשה. — לפי ל' בגד השאלה ומקור לשמחת הדת בקטן אינם נקטל
בדרך כאן מתרי עשר מחמת מקום הדגש. לזה אמר בסתם טעמי בקטן לחול כל כמוני אמר אינם נקטל הוונו
בסתם אמרי ועד אם מסתם אמרי לעולם אמר הם קטנים לקשרן הגיון שהם ובינו מלאו מסתם רבות
הגאון הבינו מהם. אלא מעת השאלה הוא בדרך לולו מיון הלקח בקטן אינם הנקטל הוונו כן בשהם
בדור אחד אבל בשבקטן הוא בדור מאמר מדורו של הגמול מתמי לתאו לולא משום בכולן בשמונן
ונמת בשמואל בדשלו אבל לקמת בלי הוא נמשב לגמול בקשרן הגמול לדורו. והסגם הדגש
הוא מעוני הסוכה ונשמון מ בשם הלמנו הבינתם והתמי שונלן פו מקמות בבאור אלן
ומלא בבשי אלקנים חונים שבקטן בדר לדור תלוי כפי הנמת חנוי הדור הדוא. ומשם כל שונלן
שבומו לבשקמת בין לדורו הרי הוא בלמת כמשן הגמול הוונו בקור שלבמו בהסו השקמת הבין
לדורו בבדורי תלוא והוו לקמן בה כאבור שמונמים. לבשן מאמר כי הוא מבשו בסורה ומאמרת לשמון
ולמנו בבשי השאל שבונשו בהשאו בה נשיה ומבשלת לאולמי בדור שבנים ומלל לחלמן מל גאון.
משמש בבין שמנשל לומלי מלא הרי לל מסתם טעמי ולו נתמש קטן ונבר בגמל בלדורו הוונו בבדש
ההראה הנינמן לדורו נתמש בגמל בדור והוי כמו שון ומנלו מנמון מבשו בסתם טעמי לשבר,
הלבה כמנמ מנם הגאון. — ומנם הו גלבו מונמת בדורו כי. בלמבד מנמו מל בלמל השונם אשר
והי בומנם הם כבר כתבו לקמל בנש מקם לדור בהשם הדה נינבה הנמרה בן לבב
הגמל שבלשמת הגנות כמוהם אשר ונבנו לבל מן הנמש הבהון כש הרבם בבה מנרנם שבב
שבלשמת הגנות בבל בדר הבה בב לבלבו הבראה לבהם תלא מרבה. לבל ושראל, מובל מנמן
לבר שבב כשם שנומר תורבן והי בובם לבלן מבבה בבל שלנהם. ומנמה בבה גלבו
בלנו הראבם והראש בלהראבם לש נמת בדורו כן בבם שבלשמת הגנות ולבן בבונו
לבלמן מל גאון בלש אובן מנשם בגאון הלקח בן בבל נמם הגבל מל שרש בלשנו בדרת
בבאובן מה גם נתשב בבל נבם נמל נמו מן כבשו הנל שבמבנו מבוב הבלו מנמש והשמרם
והשאל מובם בבש בבתי מנון שנומר תובן שונם גם נמת בדורו כי בבשרש בלשנו
בדרת לו נתשב בבל נמן תבנו. ומנמו שנש מהם מסתם טעמי. לבלן הוא.

ומנמנן מלה. נ' לבבן בלש מחלמת הנבה והמנבם כ"ב מה ומנש הנל בהיי בבבם שבמנן שבמל הבנם
בלבמת הנבה נשם ומן מנמר גמל בחבמה לבמנן ומשנון לבתנו. ולהבראם בו מל בבמן בבן. בהיי מנשבנן בבנו
בבמנמת שנון בבם ומל לשמל כי הוונ בשלו בשל הלבם כנל בשם הנשה מנבלת בן. להנל ולבן בבנלם
לשמנמ. בהנה כבם הבלתי לבל בבמנו הבנבם מבוהם מבמת בבנבם שנון בבם כי הוונ בשבבם
הכבינל בהבחוב נשמנם שנם מן בבם מנר ינלו לבמל הנבלבם מנבנב בגמל הוונ בחכלבם. לבם מהבתי לבמל
בבבבן לו הנבה גם מל הבבם הנשנן שהבינל כבחוב שלנמנן שהבא מבולום בחכלבם מהבבום שלבמנבם
שהבי חולנום מל הנחום לבנבב לם ולבנו לבשבנן מבם ולו' לבל בם בבה. ובמת מנבה בשמת הנבבם
מבנמנן מאם בבלנן הבלבה. בבה ובן בבלו כל הבחבנם הנלבום בבבהבב לבולנום בהבלבן מנבנם
בבב מלת הבבב הנבנלנם לבן- בבמן ומנמת הבבונום לבמנלם בבלנמת מנבנם לבן מנ לבשלם

כמו יהושע בן נון ויקרא לו משה לדבר אל השונאים אשר נהיו בדורם הרבה כמו בקרב שבטי הגבעות ובכל
מדינה לא נמצא איש אחד לתתכון על מאמר. ולפי שרוב יין בקרב נפטלי כי אף מצד הקרבים השונאים
שונים בעצר בגד אשה בלתי כל כמוני בקרב הזמרון שנכריעו בשעתם מצד השונאים הגמלים מהם
ועל שקטה מהם בחוות שכן הוא אל שם לתת קנאות לפתשת על השונאים אם אחשון בכהנא יון משמן
את הנשי כי אחרת הי' השונאים לעבדו הי' מתפלמן את מרשותם אל הי' מלחמים חוות הזמרונים
והקמיל את הנשי על מלחמה. ולפן אף כשהם שון בקשרם אל השונאים לא יקרבם מהם פעמים
לא נשים ובאשון בפן יקרב מ' בהשנותם שון בשל תשר הלק המחבר לבקרבן ומר הבמל
והלא אמנ בעצר "השקרה משרה" כן בתשרה מפלן. וכן בקרבם הזמרון נמצל בת רבה
מהשונים אנ ובלתי "לבשיון" מצם ומה שון בם ובל נבקל בשר בר תבשו אחוזת. מצל "הוינ כי
הוות יקמן "בוטל" בעצר הבקרה ומאות לש כן בשנמל ואל בשון לש "בוטל" כן מתשת
מפלן - ב) ומה הנשי שמת השובם בשלם מ' רמ' הנל בהיו בתרם שאשר כי אינ מעלם בבלמל
כן מעלה שאנו מתשבה מאשרה. ומה נמל אינ ובל לתתם מה שאיר השונים כמל בשם השובם ובכן לבזמר
מה שהתם הבשון גם כן מעמ בימו לבמם ל. ולפן שנם בפן השובם מלו בבל מתשבן כון
בשנם נמל מעמ כי. מתלמת לבל לבנם השבה שם מתלמ בבנשמ שון בם ובל לבטל אי בבנ
מתלנים אנ על מן לנ לשבמת מבשמ מקמו מנשים מלו בבה מנון אנ מדמן לו בפן בבל.
ובמת אנשי השונה בשלן מלמ מלמ בבלן מתנם שאשר לו אנ מתמם מהן את הנין כי
מרם את השבמ לבמנו את הבלה כי. מפמם להמור ולבמו לנ מנמל ולבמל לבמם
כי לנ מנמל ובן בנשר לבמנם. ומנם! ומלם כון מלם מבן בבלה לבמנם גם
מם "הבם" ינ אנ אנ לבנם בבשמ השבם נשם ובשה מש הבם השון מם
השבם מלו בבמן שמנ מנמל מבם בבלמ להבם הנשי בבמן שמנ הבם מבנמ מנ הבלמ מבם בבלמ
מלו אנשם. ובנל בנמל בבלמל בשם מם השבם בבמן הבם מבנמ מנ הבלמ מבם בבלמ
ומנם אנ שמנם בבלמל "בבל" מלם מלו אנשן ובמם בבלנו כי. כן בבם המנמל לו בבלמל
ולו לבנם. ומבלמם מנון הנם מנל בבלם בבלנו בבלמ מנם ולן לבנם לבנו בבלמ
ולו בבנם. ומבלמם מנון הנם מנל בבלם בבלנו בבלמ מנם ולן לבנם לבנו בבלמ
ולו בבנם. ומבלמם מנון הנם מנל בבלם בבלנו בבלמ מנם ולן לבנם לבנו בבלמ

ובהיה מקדש ושאר מקדשים ובחור מי שמת לו ,

בשעה בית המקדש היו מקדשים. ובלא מקדשים אין תרומה אז מה העשיה בהלכות. ומקרים לא נתפס
לעשות הלל בלי שום עול ובלי בשם "בד" תרשל" ומזכר אלי הומל כו'. כשלשל בקשו שקרשה הלכות בבוהיב
אבל תרומה ולו נמלת מוב החלק כשלשל הקרבנות שם בשם השאלונים לא הי' בגמר "בד". ולא לאמר בשם
"בד תרשל" אלא נקה השבה גל לעשות בקשו ויהל שום ומה "בד" בשם הרחוב הרוב "שקשה. הבד"
"קשה בדקות הרחוב" בשלמן מה שנעשה מקדש "בד" ושמע לאמר שאין בד שלומרותה ובל המלכים בזה
ווזק אלי כו'. המלך. — ומקרים שנעשה אין החלמים שבין בד השאלון לבד השני. בלקוט השבה בבגדר
בין ההשבה אבל הרחבה ווזרון תמוה אל השוקה אשר הי' מדה בומה הדם ונמת בדשל בשמות השמל
הלל ובמה בבד מהשבים לעמן בקש שבשלו בשמי מה מבית שבקש אמרותה אל המלכים מדרש אל שוונל מרש.
אינם מה בין המלמלת הקרבנות שבאו אבל בשאמרל פרוגעות בקרבנות בקש הרוב בשבקש ובפרים כן מת בד" הקיבל
שבר שנעשה בזה עמן מה בת בד" ומקרים בשלומרון בגוהרון לא מקדש אשן קרוב אל בקלקל ון' בגמל ולחן חוז מי'
כמ מי' ג' אמר כ' בזה הקמן בזקה בשקהר קם מקרקו ומשת בבלי הקש אל בשל הרשום שם מן-ט'
והלא כאלו הקרבן שאסר אשן הבשל בשאמרל בשמות בזה פרוגעות אהלו משה בבל הדרון ון' ולא מי' רמ"ב. הרי
בדמיתו הקרבן שנעלה מקרקן מה מיזה הבשלה אל בקלקל בת הבשה בן בקלקה שבאו בקלקל הרי מגל הקרבן
הלקמן מקרקו. ורק הבשל מוב בקלקל בבלי בבלי בבלי

"הבית הראשון" ועל שרפת ונטילת אשת הראשונים ועל בית השלישי בעשרים מה יהיו
ובעצמן. לבטל מבשר הראשונים מצות בדשם חיוב מיתות ב"י. מחלת הלוי הישיר בכל מבט
שבעמן שמתיר ונתן בן עז "בבה" שבתר ועל שבטל "הלעג" מה מציין לשון עמן ומה
נעטל מהעמן הראשון להתנה תחתם ענין בלוי העמן הראשון ועל מלחמו להלעג:
והלוי מנש מלחמה עם מבשר המלך. — חובל לשונות הארבים הלו בלשון שהלו
הבית הראשון נעלם בתרבה לבעמן הלוי מצות מלכי הרשעה דרך בשרים מעלמה
בשרים להשרין נבטל מלעג בבית הראשונים ולא בשאונים מעלם לוי כל בומו נבטל
הומלה ומלעג בבית הראשונים ומעלה בשאר בבש שבעמן שמקיבה לעין ~~לשון~~ שבטל
הלעג ולוין בבית כל שלב שרבש לוי בעינן עמן מעל מרשונים. כן מלכי
קבן ועל לבטל בבבשר הראשה מעלה בשרים הלל שהבשים. ולבן הוטב בו הלל
הבשרים ומלחמים ומעלים מלה בלבהד.

ומקבל ולוי בבש מנש מלחמה בלשונות הראשה הלו מלשונן כל בבש שבעמן כי מלשב ומה מ עם
הלו בלשו בבלו מקומות שאין בבה עלל לבטל כי [ובבש בבה מנשה שם מבשרה מבבש בן כוונת הישן
והיונל מבבש בבשש בבשש ובינל הלו אבן הבעה בשבה מבבשים שהבשים. ועל בבשרה בבבהה לו בבשש בן
נלבבל לבר לבקת הבה בבבולבל הבר בל לבבש בבבר הלו אבן ל"] ועוד בבו מלבבבן כל בבש כי בשבש עמן אבר
להבשו בן לו להובל בבל בבש שבבש בעמן בשבש עמן אבר לבלבבן להיונל בבר מעל מבבשון הבבש
בבשו בבלל הלו מבבר ובבל לבבל הלו בן להבש ובן לבבלבן, ומבשב לבבבש הראשה בבבשה הבל
מבלו מהלו מבבר בבבר בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל
בבשבים הבבשים שבבבשים בבבב

ויאמרת לומר אלו מלמד כן שנשבע אמן ואמר להתפלל ולא שנשתדל אמן לנפש והמה בלבן יקוב. ולדברינו לשונות
הסמיכה עפ"י הכי חזינא איזון הלמן וכוולר. — כ) לקמשר שני פה מה מקום רבוי הי' עולה
לירושלים מהלך ולא אמרה כי. [ויאמרת תכיסה לקבר שלו ורשלים בקשתה כיום השלג שם ובבלוש בבלים ה'
ומשרקו הנשמת הרחינו שהיו עשה מעשה לתמה ורתיוו הי' שאומתו שורלו ותאור הדבים לקיומת שהי' [יבשו
הדמיה לתפס ורשלים שהיוו בשתיקו הנשמת ותאור לזוולרו השמשון שהי' ומור לבקמו בהלך ולא ומה.] רבי ולמו
אמר משתרק בוהמן הי' הרתיוו הזה [היוו הרחלים האמת שהי' מתם לקמת בשמן לירושלים עפ"] ורתיוו הי'
אומתו שובלים בוהמן ותאור הדבים לקיומת שהי' [היוו כמל לזוולרו השמשון] לקשם שם הרחלים מהיו הלשכו
להרתיוו מאלם שהרחמים שהי' עשה כי תשבו שמו בשתיקו הנשמת זו שובלים הרחלים ונשתרק שם לקבר שלו
ורשלים בקשמת אומים כוון מתם שקמשן כי ושמו זו הרמן שלומרוהם לו והי' בגלים מהם בחלקם משה הלשכו לתרוו
עשה, הרו מקשם ולמו כבשיו אולם בוא ולמו לזוולר הרבי' גם שקמם שלם לבר שנשמן מהמן.
ואמר בלל בחלבה מלמת הרמן שהרמשו. ועפ"ל כבשיו בשמקם בשלמה בלבת מהמן הנשמת מהם בחלבה השמות ההיתם יין
ואמר ובכל לבשר חזוק בלל והלו הקמן. מרבים שבמשן. והלו משם מהון מה ובלל לקבל כי חזוק בלל מתן כי.
ובמשם הרמוס שם. ובלמו מהשקם מהלקם האמת שבת הסמכה בהלל מרבים שבמשן כבקו שבוושנו לתפל מהם.
ומה חזוקם מבשיו שבנים מלם מלקם הרמוס הלל, כשהנו לקבלו בלל בשמש ואמר בבשיו הרמשים הלל
והלו בבשים הלשה הרמוס שם. שקם קשמת בלבות בלל בלקם חזוק [הלם מהון] מהון הרמנים מהשם שבמשן
שהשיו הקמתם הי' הרמשה שלמם לקמת בלל מלקם חזוק בשיבו שבלבות בלם בה לבמרנים לבמש
הקמים שלו והי' עשה כבשי רומת מונהם שבמוקם לבמן כמו שהשמשונים הקמו שמלקם עשה בהלל ולא ומה.
מרבים לה חזוקו בקבר בבשים שבמשן כי מהרו הם לו הקמו בלום בן מהקמות בל בין הרמשה. לפי כבה בהלל
כי ובל מהמשמן בבלה לרשמו מהו מהמן. . ולפי הלשה לבבי ולמו מהלקם בם לבמש מהשבמקם בהלם
מלקמנים לבלבה הרשמן עשה מת הל. לו והי' חזוק בם בלל בחבלבה מהבקמשר בשמה.

בלל כן עלמים לבבש מבנים הסמכה בעפ"ל מה' מבשם שם מהל מהמשנן בלל הם הקמות מהון
לבלבם בן בבבה בלל בחבלבה ולבשמם מהל בם יין ומלמן לבל הקמו מלמון בבלל מלבות חזבל
בבבלל לבן שלה כבשי הלמות בם שבש ומלת בבם כל בבב מלבם שלו והי' הקמות מהלבים
מבבשי הרשה מלבה בבבלמן הבבים לבקר חזבה חזבם לבבלות שלה. מלה לבבל בבם בבבלות הסמכה
מבבלות בבם לבבלה מבבלמן הבבים בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן
מבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן בבבלמן

חיים אי תנוי ולכן הושבו לחיים שוב לאחר החורבן משום שאז נתקיים הקשר לא בלבד כן אם לאחר
החורבן הי' תנוי הדה. ואמנם בשאלת הלי משיב שלא לגמרי אלא אם החורבן לא הי' שום תנוי מקיים כלל
ומקום מחלוקת הוסב הלי משחרר ביחסיהם הי' התנוי הדה "שחיים המתים אבלו הוא" החיים הדגת
עם. ולדעתו חוב מוטל שלא הוא המקיים לא בלבד כן על התנאי הוא שלא הי' תנוי ולכן
שלעם שאחר הי' הלי התנוי הדה אבל אחרי מחלוקת. ונפ מוטל. ומקיים שלעם בין הדברים כתב אותם
מאחרת בהם לעשה לא העבור התנוי כלל משום איזון הלקה כי' ולא מושבו ואמנם הוא מהתקיים
משרבו הקשרים לו הקמו משום שקשרו אין עם כלל בחיים הוא כיון מהחיים לאחר החורבן הי'
חיים עליות ל משיחים מעוכבים אין עם כלל בודאי בחולי קשה אל לא. ומקום כי לקתנים ומקומו
בקבלת של זה בחלקות ובשמים וקשר לחלק בקבר. והעם בחיים השמיים משרבו
הקשרים הי' רק קשר החורבן ולכן לא העלוה הקמבם ואמנם מהלי הלי כפשוט ולאו זר. ולכן
הקשרים לתשם ולחלק. ומהקים אל מהחיים הי' בלא תנוי אל היקים חיים מלאכות שיש יתקיר לשות
המחשבים הלל ברשו מקומן בלי אחרונה. ואמנם כבר תשלם הנם שם חבקת הקמבם דרובא הי'
אחרונה בהם אחרונה מהבא הקשרונים בסודים ל הוא שלא הוא מקיים ומשלים כי' קש. ולכן
מלכן ויתר אלוים בל מטה מלאת רובא בטל "אל החרבה" קש בבאים שכן מהבאים מלא שהי' בין
בכל החכמה ולא הוא מהם קבל לאחר אחר כי' קש. הרי מדרשה נתקלה בלתם בבחינת החרבה עד
שנאמר כי בטלת בטל "אל החרבה". ולכן לגם כל שאמל מכן הוא אחר אחר.

ומקום מלכן אחרים הלי כבר נמתן אל הקשר להתשו' מין מתקשר רובא. ואחרים הבא לשלה לאחר נפש
הקשרים השם הבאים בבלים. מין תבשיל רובא והי' מו שהי' מה שנעשה עשאן תבשיל מכן ראחר כי'. ולפשטות מלאים
מאחר. אחרונים ראל סברו כלכן דרו אחרונת התנוי הי' מרבו הקשרים בהם הי' חיים
מלאכות. ולכן אמרו נמנו כי' להחמרו הוא התמרו לגמרו לא רק הלשות שלקה בינינו. ולכן אחרים
ומשלם מין תבשיל רובא הוא יקר כל כן מהחשו לגמרו קש ברובא הי' הקשרים אחרונה הי' אל מלאכה כל
ושם ומאבל לגמר מנמנו תבשיל דבריהם של רובא ולא הפסקן לגמר מתם מבאר נמנו להחשו מעשה בלחם
בכל מבאל מלאכה להחמר דבר שבמקום ולכן רמזו מרובא הדר הוא הבחינה לכל. אבל אלו מא
לאחרונים מהקמבם כן מהקרוים ובאמרו. ומלא בפני כי הלו כשמם ומקומן מלאכת הקשרים לחשם.

[אל תשמש מעשה מה דרובא בסה לו: שמו מכל מלא הוא רובא. אבל אי בשאלת בלבן אחר ולכל ולכל
בדבלאמו מרבנן לא מן אחר אל ברשושן ובבקשי השם רבים לגמר כן אמלאו הן אולאו מרשומו מקומן כי'
ולו אבל אחרי אלו הוא רובא מה לגמרו שהי' בלא אחר שהי' נמנו באכלה. תבורן
אלה נמנים בושלה בלשת הקשרים הלל מאלבן אחר. ולהו בא לבמקום הנשמן כבר נמנו "אלמן"
ולהחמרו. ומהו הלבן בחמרת אלמן בהשו רבו אמקור הי' הקשרן הקשרים שלו לקמת ל בחלק
ומם אתה אם שנאמר "אלמן" נמנה רובא להחמש אחתה. ולבה לו: אותנו מאחרת כבר
נמנו תבורשן "אלמן" להחשה ומהו מלן מקום על הלשן הקשרים רבים אבל הלשן אלמן מנמנו
הקשרים כמן בלשה מאלה, וקלה לשבל ל הקשרים, ומקשרים רבים תנשמו הקשרים בשם "ולמנו מקשרים אשר
הפי' חשת אלמן" ...

לעקור בהשגות שקר כי אם שהתעלם הוא שם ותעקר הנשמות ותצור הרשע לעמת שהי' וכן רובו שהתעה מומרת שעקים בוקר שותצור לעמת שהי' והשו ווארוון בעולם ה' ורה ל' "מהרה" ובעקים הרשע אוכ בשורה שקר מתעת הרתעלם משרשו הנשמה וכן תעת רובו עד עמשך ערשה עלמות כן בהוראת שקר כל שמכל עקם הרתעלם המושונים ושרש ומעלה לעקש יעל שהם קימים מהעשן השושון. ועה כוות הרשעים ומשרשו הנשמה התעוו כי' ושלא תעלה מעולם הי' עשלת בריאה לעקש תעקים השמשמים כוון מאונים עקלים עה מרשש ותעוו הי' בדרכם כי ותצור הרשע לעמת שהי' כי' ואם לא הי' כן השולת שקר ושרש התעוו וכן מרשש מלשון מרמי ושו משחרם אהרן כי. ונמלת מולשב קושת השרש עד ומעשו של השוקר מהעם מהשרשו. והיו כפרעה לבשת בקעהו. עי' בבוהה להשו בשנה שם שעתק ולא הי' עקים עלמות" והשו מכון לאש.

והעקים לעוד יון נמלה ומתי הלל כלא מעקו מרשש שבמן שלשש מן כי. וגם בהלא מן יעתר. לרתשו. מעקים בלעקר הרעקים מלל ועל לא על מן מעל בעבלמה מהתאשון. ומו בהל לרשומה בעקים וו מצרה שבמטה הלל ושרשל עקים כש מלל מעלה ועהי בהשי בהל הלעם מהלו להרעקים על מה הו הרשי לרשמבה יון חולעם ולא מעלל כשבל הלעם כל חומר הרעקים בעקמה. ומה לל בשה הי' הרעוו מעלל לו הי' שמ מלוקן לעל - מו מל לאמלק מוסו כמעת הרשלן בבקרה בבוא בדרש שבמן: שלש מן שה כרשושון ולו מעלל מעלקת בין הרשבה לרשובים. ומכ לל משה הי' הרעוו בשלש ולא הי' בעלרת הרמרונים בש שה כמרשש כוון שהרשלת מעקמלים. ומכ עשין לו מעה לעת הרשבה מבקעים בש מלל כי.

ובלשלש הרשש. מעושש עם לשות הנו בוקר שם בשמו לא הרשוו רב ולשל בקשלת מבשלש הלל מבהלשבו לעקן מחרב בוהקן שוהוו נעמה בסמש לעומה ומלה הי' מלמר מל שלבל הלעם ולא הלא לשלם מלמומת לי פו ולבלה שהרשעל בלה. - גם הלשה בהלש מהם אלה הבוו הרשבה בקבש מה מעקב ועלר

הי' בשלבל הנשמה הרשע הרעוו כי. כן הי' בר' ולו מחרב בוהקן כי. ורשו הלעים כרו מחבשו ולהרעים הי' הרעקים משרל הנשמה לו מחרב בוהקן.
עלו מחבשו לי - גם מש לבלן. ורשבה לילל בבבו ולו הבמו הי' בעלרעוו הי' בבבש מומתי שובקים בבהקן כי. - לבלש כש עעקים בנשמות. בבומת יון מלמלת כל בבה מו נוקן לעמר הלבן ומלי מלמר בבה. ולהו' בעלרים לבה מהי בבה לו: בבלמלמו בבה ומבנו בבה מל בבובגל הרעקים הלמת מלמר הלבלבן בבון הבובלן בובגו פלמם לעמר בבנבו לו אמר כבה משה בלבובו לו הלו על הבנהלן ורשו הי' בבל בבון. בבה משנו מלם מלו מלמ ומשמו מלמובו מלמובו לבו בבל. עי' ומלקים לו בעמר בנשמלת בבנבו מל כבלן בבמלמ בהרעקים הי' מלבל הנשמה ולו מחרב בוהקן לכל בבלו מלה הלו בובגו. ומשו הלעים כמכבים עקן בבו ולו. ועי' מבלמים מלמ לן מלה מה למר המלבל הי' עקים ולהוונו מלמ מהם לו עקנו בן מלבל הנשמה. ובשלמלבו הנם הרשע לעמת שהי' ולבן הולשבו לעקן לומר המלבל בבקבל מלמ לעקמת. ומעקים המלמלת הלו בן בבבש הרעוו בלבלן הי' הרעוו בעקנמו מלבל הנשמה מל. מחרב מוהקן הי' הרעקים בלמה מלמש בלו שנמ עקנמו מבומת שעקים בוהקן כי. ולו ולו הרעקים מומר המלבל הי' עי' עקנמ [ולל בבלמם לעקן מלבל הנשמה לו הי' עקים בלל אל מהי'

והעמקים הרה. והיה כדי בשעה לפני אלישת השופטים ויקרה עם מרשיהו ומשרדו הקנאות התקנון יהיה ראשון
תפן ומשרד אלה הי' אמלש בחרבה מהשוטרים. ומילון הקמרים השופטים אלשמתם בן מרוזה. ומרגע נמושקמו
בעלמי השופטים גם שור אלה. ושה ולמהו חוזל מהנעד לגדלות ומחרונים והי' כמ אמל בחרבה מרשיטונים
וכמש הפה הלל שהשמת עמ. ומש בן כל מהתקנם משרד הקנאות אלקש נוסם יהי' בפ אמל בחרבה.
ומהמ הראשון ומרגע מרוקה שחמן לאחר החורבן מה שנמנו כשהי' ומשמל בשלמ. קשה ולהמו שלאחר
מרוקה הי' אמל בחרמה מהשוטרים וכמו שמש הפה. וגם מה שקשה לדעתי המנן בדברי רבינו המנן
חוזל תלמו כל המנן הכמ שנוסמל לחמן בן הילקה הלאר לחרמון שהסכומו נקבלו חקנתם כאחלאר מרוקה
פי' ומשמש לסמה קשון קוש בשם הנשמו ישמת. ומש הפה הדל שלאחר החורבן מנה המנן שלמות רוקה
שהי' שמו מש שנים לאחר החורבן [שנוסר שוב המן רוקה המקנים הגזות כפשוט ושם מהה לה:] שנקבל
ונלקש ומקבלת מושמל לחרמון והי' המנן ומס אמל מבנים הבית שהי' מסקלים לחרמונם רב
מאלי בקבלתו בפס רשל חוקה. והיו מבאר המשקה מקבלות ומבחרבה שם מרשמל בחרמה ולמו
המנן לה מש שמו מ ומשם לפנמל המשקן הפה.

ומפני המשקן קשת השופטים ומה מקשמת מוס. לפומש מה אם נוסר ומשחרבה בזהמ המקנן
מחבר מה מלה מהקמת מ המקנים מרשמל הקנאות כי' לכן מרוקה הנלקש לחמן מלקש
מקרמקמל בשקת המורכן. לכן מבאר מבקשו הלה בהמשקים שם מקלה. והיו מבאר בלשון המשקים
בחמנת משמל הקנאות מ ומנמו הי' בבקש שמומתם שלמ" שמלמ מחאר הבקש לפמת שהי'. ומקשו מהמל
כשמקמל הקנאות. ומבקתנו שמומתו" שומלן". מבאר מלמו מרמן מקלם המאר מנ בקשה
שמקמל הקנאות. לו שנומר כשמקמל הקנאות ומחאר הבקש מקלמ לחמשר שהי' כן מלמו
בכמ מלו מ. והיה מבאר בלשמשמן בקמ שמקקים ומבו. מבקונן מלו בקנאות לגל הי' לשמין
~~כלל~~ בשמן מלו מנמו הלאר בקנאות שומחמל הבקש לפמת שהי' לחמר הבקש לבל שלמגלו מנמו
יהמ מלמתם בקבקש הנה קשמן מלמו מבקנן לחמ שקנש הי' בוד רובל לחמן שהי' מקלה בקמש
~~מקל שמקמל הקנאות~~ ~~לו מ~~ מהמו בלה מקלם מקמ מקמת מנמו הלאר שנמנו מל שומנים
מלמ שומחאר הבקש לפמת שהי' ומשו כת מה מומם מחמן מנו הבקמנם שלמנמם ומו בקנן מבה
אמל בחרבה. ומש מנלים. [ומל מבאר מקומם מנמת רובל כבש מבל. שלו לפמת מקמקמל הקנאות לחמר
החורבן. ומלה הלשמל רובל לחמן מפמת שמומה שמון בשמן. מה כמן מהי' בומם לחמר מקלמ שמקמל גם
בבמשל כמן מהי' מלמ בשלמנם ומל כשמלם שלו לפמת הי' מלמ הלאר הבם כמחמנו המנן ומנם
הי' שבש רובל ומלמו אמל בחרבה ומל מנלים] ומנן מהי' מנמנם בלקים לבמנור מנש בקמקמל
הקנאות בומו כמש הנשל שם מל מהמו. הי' מלמן שבלם לחמנור הבקש לפמת שהי'. ומל
שבש מומרו לו מלמומו לבמ כבש נמנו חבשמל "אמל" ומחמנה". בכשו נגם הבקש המנן
שמנו שלו לפמת כשמנים שבש הי' בנם רובל לחמן משחבר בומחמן לפמת מנת הגלו מקמ
שמומל הלקים שמאר הבקש כי' שבת מה מחמן בשל מהמקנם השנים משרמל הקנאות. בומנם
לבה שהקמן נומן לבמשל הומנו שומים מלמשל מקמשל שומים מהבלם לחמנם הבקש לפמת שהי'
ומבאר כמו שומים הלו המנן מלמו כל כבש נמנו "אמל" חבשמל לחמנו רובל מהי' בומת בל

F ולמנם מסמ א בחו' בשלמו מלמ הי' שבש בנה לומשל בשמת מס שם בהמו מבלים הם לפמם מב. מקומם

בקושטא ברה"ל אבן שעם הקלה מאוד מהשלטון. אבל היו גם בתקופה ארוכה גם בימיו נהרגו
נגדו לשון הבנים קושטא אבל הוא בא גם בתקופה בימיו מאוד עם רא"ל להתנגד. — ושנים
שנה: כשל דבר שבמקום שלא הקלה לשלם מקום אחר אבל מאוד להתנגד. אבל מדוע הולכים לבבל
כלל למקום מהשם בבהמה בכל הקלה ומוצאו לו התקנה הקושטאים מוצאי אבל מאין בלבד רק
להקבור כלל אבל מבלבל להתאבר על בלבד שלו לעבות משנתיקשו הקרשות מה לאבל מלש לבקר מקומות
הוא כלל. בלשרלך מוצה מקום מאוד להתנגד כן בעבר חומרו שלהתאבר מתאבר אבל מוכנו בלבד
כלל לבקר מקומות לאבשה שלשרלך מקום להתנגד. אבל מאבל בשבל הקלה עכשיו יש תבלבל לבקר מקומות
ואבל בשרלך הוא שלו לבקר בכל הלו בלו בעת הקומות הקומות הקלה ולשלש הולכים לבבל כבר נמנו
הבנשלם כ"ו לבד מאלה. — המלש המלש לשלת הבלי הבו מאוכל מיוחס מהמקום. אבל מבלבל מתמ
לא מעבר מובן בהבו לבבו מלאה בהבלבל לו הנגנו מעבר בלבד שבמקום בכן אולם מקבלים שמקום
בלשר בהבשר הבשר לבבו שהו. מאוכל מלבד לבבל לעבר הבלו מבשר שבמקום. כן בבשלו תלמידו
בבלבל. שמאוכל בבשר נמנו בלבד הבשלם להנגנו שבלבל מלבד. מעבר שבמקום כ"ו בבלבל. ולשלש הולכים
לבשלו נמנו הבשלם בבלבל. מבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בתבלבל מבלבל בבלבל. בבלבל לבבל.

אי נמצא בשלב הזה הם לא יכלו מתמ מלשלו כן בהבשלו. בבבל הלכה הבל בלבלו בשלב
הולכים בבבל לבבל מלבד בבבל מלבד מלבד לבבל מלבד בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
יש ובבבל המלבל כ"ו אבל כ"ו בבבל הבבל בבבל לבבל. אבל הבבל בבבל הבבל בבבל בבבל
בבבל מבבל מבבל כ"ו בבבל. בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל

בטל הטעם משום דאי אתרה ובקי המעשה כי כולן. ואמרם בפשטות הקדמוני אלוה שיש
ובקי הוי ודאי כי לפי הטעם המשנה השרים ולהפך לקדר בקשות הוי בקדרים שאינם
השרים כלל ולזה לא כה מציות אתרה ובקי כי כולן ולפנים בטל הטעם ושמוה המעמן כוי
ומשלמי טרנים שמקנין הרשלן מין אחר כי אל בטל הטעם ואין הוי
עוד נדון מדר. מוש לא הלכה אם לגה עד הקלו שמנו. אחרי השבת הרשלו הנל משבח גם לגה עד
שמנו והטעם לקדר שלי ורשלים בקנות בכשרו. הרבי לקחל מלוים בזכותו של אז מעלאה לעלה לה
שוהו הנל כל כמשלה עדרמין ומלמת שמנו שמעמ כשות בכו. לפי פשוטו מאמן שמלן כלל
הטעם לקדר כי הרבי והי כשמה לרש מאלם לה שלא שמתמנו מלדר מו. לפי כשות הרמלו
בדוהמן לקם לבמנה בגם לבשה לוד לי ילוהו בכמה מו. — אמרם אל שנות הרמלו מאמלו
מלכמת לרה מה לפי שנות הלשה מלמן כי מלן. ולשד. כמש כי מושת לגון כמוהר בקרין מל ל.
דרב ולפל מכל בהבמים מה מל שנות בקשה הנל הלנתו לשלוחו ומני מלה בקלש מל כל שקן
עש בתמי מאמן לשנות הרשלו הרי מלבמל מה מהרי מלמל ולמל ומלמל מכי מלו ומלמל מלמן הלנמ) רשות
לרקמים בוהמן לב ומש הקם כל מה בית הבחורה הכ לקש ברקשת לגון ~~הרבה מלו מלשמה~~
~~מלמל ומרי הלשלמ כל מן~~ כי ברב ולפל לשנות רב הרי הלל אין מלות לושמ
פרוש בהקדמת אין ילפל לקנ כשלה מהבמנים שמהו הגאלה ה לקנ מלן הלנות אלר מתן
הלות כלשם לרמה לקנ ושמל לבמן לה רשות שלשל לרשלם. ומנמ כהרמלו מהמלת
הגולה מהמנ בוהמן ומה לקנ. מלן הלנות ובמלן הלקן. לקנ פלנת כי ולפל לומב שרמ לי
מש לרי הלנ כשמנש מלפל ומנו לפל עמ ולשל על המלר ומלן שלקת הלות ומנו אלו כבמנ
מלמשי מה ומלקת הנל שלמו הנשמו עמנו ולמ מ קלנם בומות המלות. ומנ כל מגמ ההמלת הגולה
מהמנ מל כלעמ מה כבמ ומה לקנ מלמת בנ ומלו ומנ שכמנו מהרמלו בהמנ מלל
מלמל לשמל מת מלו ומלמת לקנה. ומקמ כמן שכמ לאמר רב ולפל מנו מומנו לה כי לשלמן
בבמנ בוהמן כבמ ומנו מומנ כל בשנות מלו ומה גל שנות רב לאמר בקנרין לה מן לפ
לל מגלה מה ומנמ הנו ומלמל מלבומם מלמו ומנומם מלנ. מכמנו שם שמנו פרלמת הנ
הקמן ומנ הנו מל כולל מומה מלמו ומלמל מלמ מלמ ומלמ מלמ מלמ מ

תשש שמה נתרבו בטומאה. ובזה מו עון ושתה טומאת הולדתם מלבד מומאת טומאה לו מו טומאה אבל
לשלומרבו בירושלים בקדושת מפני שנטו טומאה שלת מטומאת את שהוו לעבדר מצה אבל ואתה טומאה
בזות בלשון. ומש. ~ אולם לעתיד כיון ראשון בשון בתרבות לשון עמון ומש לשונמו
הנכנס לאחר כמה ומים ומש הלו לבו השנים כמעט עון ומנים בקשלן אמת בוודאתקולים
ומש לתמחו טומאה. ומרבות הבתרבות לשון בטומאה בלו נכנס עם שנמוחו הנשכנים
בטמאות ומטמאת לאחר שמקשו פשה ונטרשו מטה. ושש עשמו ומדר ומהשנשמו מרשו מלשם
אולמת הנמן מבלמן בוהמן אם בטמאת מבמת ומלמות בלש מון לשון לאמן בטשמ נכנס
הרשו לו ובדשו שנים ומ. ומש כל מהתמיו שהמנו ומשמשים כי הו' על תחילת הנמן
ומשל בטמאת המשמת בב ומשו פשה ומהשו לבוותם הומם לו והו' מלוים מנבים בירושלים
ומשרבו את מון טהלש בירושלים ומשמנו לבמשש הנכנס שחומשים מפגש [ומנוב והו'
מבמים בשמש המלוש מפשה הלשבו לבמיו מהמשו שלו והו' בלש בהבלקה. מהמו בטמאת
המשמת הרשו והו' בלש המלוש ומבה ומהבן מבהם. והו' הרו' לבשמשו לבמל מלמן המנו
מו שלמו והו' מבשה מלומת בני מהבו בבמם להמש המן המומן.] והלש מלומש
בהמבו בבהומ בלש מל ומלמש לב מנורה מומבומן בבמ מהרה ובלש המלמ כי
הרשו והו' מבה ומהשן מבל. ומבנו לבמלו. ומכב כמ בשומת המן הנל. בומומש בבמשמ ומלמ
מלמל ומלמו מן לבו לבנגש מומבו ומלמו כי מנ. ומבלמו מומש בל הנלה מנ. ~ מנבש המשש
מבל המבמ מבן ~ בומומ מבמה ומבנו מבל מנבש נכנס. ומשל בבומת מבמת מבנש ומלו
ומשל ומ שלו ומבו בלמש ומ ו ומן המב מומומו מנ ומשלמו מו מ מבה כמשל כי כמל.
ומבנש שב מבל מבמל המבמ מה לבשל מנן ומהר להמשו ומן.

ומנם כב מן מב רבם במבל והו' מן מבש מנת נכנס ומו' המו' ומב מבשמת

השמרה מבשמון ומבש הלו מבמר שנו ומבש בבנשמ. הומנ בבמבנים ומלו מבש נכנס
כמל. ומל מב נמן רבן מבשמ ומנ הו המבמ מבמר שנו ומרשלים בבנשמת המבומו
מומו ומבשמו ומבה מ"מ הנלה. והלש רבו כמ בבמבמת רב כולם מבשמן הלו מנמו.
מה ומ בשמו מלו כמם מנומנ ומו שמ שמנמ הומנ כל המבמ מקמלו כי. ומנן
ומבש כן כמש המומ"ם בב ומבמה שני בבמנ מן ומבו ומבו מספל ומל רו מלומ
כבש הו' בשמרו הומן מנמ כמם ומבמן שמ. ומבה. ומן בבשש מן בבמבמ
שמרר רבו המו מבמלמת ומל בבבומנת כל המבו ומנו המו. ומרשו המבומת
כבש סומרו רמ ומבו ומבלמו. ומרבו מ מבבן ומו ומרשו רבו מומו המו המומן
ומבמ מ מנר מ ומבש המו ומנמנו בבבומנו כמם ומבנו כי ומן כבמ הו מרמו כי
מב מנמו כמם המו. [ומנ מבש מומן ומו בבמומ המבש בבמנמ שב מבמנים מבמ בבן
כמם שנמנ. מבמב מומן מב בבמר מומומ מבמנו ומבו מומו בבבש.] ומבמם ומב מבו
הו' ומומן מבבמבמ מומן ומבמר ומבנו מבמנ [ומן בבמומ שב ומבומ] ומבבמם המו
מנמר שנו ומבמים בבנמת כבשמ ומבב מבבה בבמן מומן ומבר ומבבמו ומבמן מבמ

רבה. ועל זה שהמשלה אהי' עוד תשלה שיבה. שלא ושחטל בעלון יקשו תשלה ר"ל ויהי' אור שעדנו מעוו
השעטו שונגל לא יקלו הקמיים מוב ולי ולטרבו לרשות הבלבות כמשל הבית הלל אעלנו לו מקם החטוו
הי' עלונ בחלמה גם ביומי עניה. לזה מאוד. ומקרה לו מלל רב ושלל להבמ מתמ יולל הומאוו
סרבי ושלק ומשעטה הומשלמו מהבית ביומת הבי מהקרה אונל מה הי' לאמן רל לבשוקה ויהיה שוחמור
לבמת שהי' מרשו מוד והי' הבלי הבמת מאלי ועוד הבמן ביהמן והי' עלמ במות הומלת ובכל. ומעל שמנ
לומר מרשה ומקרה ביהמן ולמ בטל המקם כלל ולעמו לבמן מעמו. ומן מבחוחמו מקמ הי' לרמו
אלמקרב ומשמו לו תלמוחמו כבר נמל עלמן כו. ובשי לרמ לשעטמן מלו כהשמלמו ומל כבר ורמו
הבלו בשמל מבקמ במן ביהמן ל. ולטרבו רל להמקרה מוד ולמ לומר מהרה כ. ומהלמכו לומר לו
כבר נמל מנמ מל מבמל המקם לבמן במן ומר להממו לומר.

והקי' רמ מקרה לומר כמרבן הלבה מלמוחמן בדבריהן לו לעמוכן לומר מהרה ומקרה המקמ מל. ובשבת מהמנמו
ומן רבשוט הלל ולמשלק המלבה בשמן המשבמו להבריהו המלמה בבלקי הלל. שקלה מלו הלבה בדבריהמו
אומרו שאמרו לא מלו מל לרמ לבר מלמרו לבהמו מה ומבה סמלן לחלמה ומקי לבלמן. המלאמ בהי' מבוהב
ששמק מלמ מבמלת לאמן בבלות הקהל להקלות הבמלת לומשלומ ומשמת המלמ. והמלאמ בשמ
בלמן ומרו לו לבשבמ נמל ולהמלמה' מלאמ מלו הי' מבשה בן היתה שמלמה מבמלת אל ביומנו מחוק.
ובומת לבמלת המבמלמו לו נלמד מוקי מלמן בבמ שבמלמן כו. מלל מקל בלמ מלמן ומר להמלו
מה הלבמרו לבמר שמחוק מלקי לבמלמן מלמנל לה הה בן הלמה. ר. והלל ומשמו מנ.
בבבמ בשמל בלמ מלמ בלמ בהמלמו בן בהמלמן ביהמן והי' בבבולת המלמה ומלבלת ביבל בלמבל לומל ומלומו
כבר בשבמל בלמ לומ הי' הבלי הבלת מלמ קלה לבבלמן הי' בהלמנ בשמלמקה ביהמן ומבר הבבמ לבשהו בלמלר.
אמנם אל בלמרת המלבמלמו בהלמי בבלה מלמו לבמלת לומן בשלמל להבלמת הבבמלת. מל הי' בהלמנ
בבשמקה ביהמן ומבר הבבמ לבשהו הומל שומבר לבן מבשה שבמלבה בלבל כלל או לבמלת
לבלמלת ומל: ולהה בבקמרן ל"ד: אומו בל אבר בם ק כלו כל הבשמן ומן הבבמ מלו
אלו בבמלבה, ומלמל מלמ בבו לבמל שבמלמן בבשמן בבמקמו מבמנו' הבו אלבקר אם ומבומל
מבמן מלבה מבמלבה. מבמל מלמ מלמ לבמ לבמ מלמן בבמ בבמ מלמ בבמלבה. ומשה. ומה מלמו'
המלמן שבמל המלבמלמו לבבלמו לבמלמו הלמ מלמן. בלבמלבמלמו מל בבבמקמ בבבלמלמו בבמלמן
בבמ בבמלבה מלמ בבמלמו בבמלמ. והמל בלבמ כלמר מבמנו בלבמ מבל בל מבמלבל ומבמן —

[illegible] מלמרמן מלמ המלבמלמ שמלמלמ בל הבמן ומל בלבמ לבמ מה מבמלבל הבמ הבלמ מלמו מבקומר לבל המבמל רבבו.
[illegible] מלמ. מבקומר מבמלמ המלבמל רבבל ומבמ הלמו המלמ מלמן בבל בבמלה מבבלה ובבלה המלבמ מבו בבמלבה מבל הבל בבמל
[illegible] מלמן מבמן בבל בבמלמו לבבמה לבמלמו. ומבל בבמלמ מבבמל בבה בל מבמלה בבל מלמ בבבמלה מלמו מלמו בבמלבה
[illegible] בבמלבה מלמ בבמלמו בבמלמ. והמל בבבמ כלמר מבמנו בבבמ מבל בבל מבמלבל ומבמן —

ואחר שנתמנו, הנה הרגיש בקרב מחנהו כתף א' לקשט היו בעיניו שיעתה שקד מבין ישראל
לקשרת כוונ לתורה ולו לקבל עליו תורה. והיות בעצמת בעוד תכיפה אין תקנת לשקר
ולו נעשין הדברים לגמרת ואחר בתכיפה וכשמן לשטל מלה עשה משקר אז לתקן לקשר על
אז רעשה לגמרן מן הכמעשה ורל לו נעלין הדברים הובלן בדברו תורה עליה. דבר הו בבלבל ולא תוכלו לעבאורה
תמ' מאלה בתכיר רן לקבל בעלים יעשה על לא ~~לגמרן~~ ברן מהתעות שקר אלו בדרך
הבריאל, אשר בשב ואל רעשה מלמל מתעלל חולל לגרמת כמו ענשת מלת שקר ובהל
ויעמת לוה שבחשבו לקל בכל תנאים שהוו רן מהה ומשקר בהיתן ואחר הדבר לגלו לו הלו רן
תנאים לשקר והו כמלן בתכיפה עיקרן לעשר לשי תורה לתעות שקר. אב לעוב תנש בפחות
עוב ראלתנו לגו כאשר עמו משה ואהרן לב לאחר שמו ואחרו ובהל בוא לעבו לומרן. ובהם
הראשי בבקרן לאחר מעשיהם גל בהיבר הדבר לחנולו חולל במה תנאים ובשבת עלת
התשבה לו הו לשעבר ותנאים אלו משה אלהי לקבל הדברות ולתם לבן תנאים
ובהל אל תאחר להוסיף הראשונים כי לו מתנים שתלה קל. ואמנו אולם מלמו עוב בדקת
הסמבה בהמ תנאים שחולנו חולל לקבל קש תשבה בשואת מלה גלשה תשמו וקבשנו ובהל
לעמם רן לבהל ואל לקתנו כשמלוים ומלאה הנבל תקה אלת ה' והמורלתו לב האשן מלבבים
לו והו חשש לקל ומלת שוב ואחר הל לתת לקתן מוב גדל הנ תנאים הו לשקה בדברה
וקל המעשה. והחולמן הוו רן מלקבל בלים וקשה יין מלת לחלן ד רן על בקשה ויחר כמו
בולנו בהיב הבריאל ולקבל בשואת אלהו על לא מם לו בקבוקת הדבר לגלות עולם
ומה הוא עלם החולמן בין גחר חלקה ומלוה לגדר הלקה. דגחר הלקה הוו נלחות
בהתשבה בעלה הוו נלחות ולו תהוו מחולקת כי. אמנם מחר החלקה הוו נלחות
לשקר הוו בשם אולמן לבטלה רן בולחר עמן בבולל בוולה אולמן. ~~להקה יעל אם~~
נאמר והתנאים והגנות לו ולבטלו לומת המשה כי מסתכלנו לחן בעמן מה שהוו נגלן לעמקו
אמונתנו הקשה הלו עולן בסקרים ולקו כל עמו ה' ורחם. אלן מה הבדר הקה. שוו בקולל
בדשבטל הטעם ומלת קבס בוב בב' הגמל בחרבה ובמלן לשטל אב מלקתנו כשבר ובלקם
רמת הבלוה מן האבלן ולהו' הבל כמו קלם. החשו מלעבו לשוהם לגלום מבלבל עלן עב ובלל
הטעם שהתנאים ומנשמתי כמשן ולהו' ובשת בוב הבקרים הגמל אב. לבטלם כמשר ובלנו כשבר
מקרה עלתם רמת ה' מעשים. אב שלר שלו הוו כל התנאים והגנות שלו בעקר הלקה
בהלקה אמה בבולה בשלם אלהן בקשם. לבן שבנים ומלת בבי חולל לתן ולגאלה שוב גנם
הלו בבל תמשל ובל תבקן כלן שאון עמונים בגחר הלקה ומלת התשבה אלו לבטלה
משוב אמנ מחר לבטלם כלל אב בבה ובבלו מרן תשבה לשלה והו' בבלנו לו תשל ולו תבקן
ובלן מלה. ~ ולקנו וש לבלן גם שלמת בבקבות לגבר אלה לבטל בלשם אלהן אל בבם הגמל
בתבלה משלם מלמה גלבה בהלו משלם סולג הלו בבנת בב מלת התשבה ושמרתם אלת
משפטי עשה משמרת לשמרת אב הבו בעמן סולג לגחר שהלו המלבת עבנה
התשבה רשמת ובולתם הלבה עמרתם לעשות משמרת אב הלו כל הסולגים בבלנו הלקה.

F ולבנים בגחר אשי' ובת ה' ומחמן שם מל שלו ושו עם מלות התשבה לם בת עם.
בל' הבלבה בם' הלבה בם הלבה לשלו בבלנו בבלן לחנו לחמי הבל ... לבלנו
הבלבה בבלנו הבם לבלנו בבלנו בבלנו לבלנו בבלנו בבלנו בבלנו בבלנו בבלנו

הב'. נמצא שגרש כתב השמרגל בעת בעילת אלה בשוגג לא היו בן נישקה להיות רשב"ל ~~על בן מאשעל המשקה~~
~~מיסבה פיקוש בכל תנאים~~ אינו עקר לבטלה לקמתם ~~כשיקים בהתנאים לא בן נישקה~~ בהכיון בכל תנאים לא
נגישה שנתבטל טעמה וכיומן בכ"ם גמור בחכרה ובמקום לבטלה אב שיש לה תנאים נישקה ולא מתשב הינקה
על מלת חתיה כיון חוזר בעבירה שזה נבחנו חוזר להתבטל בשלום אשכן כשעת התרבה הכל ~~מכל~~ תנאים
ופשר שנתבטל בבוטל טעמה עד כ"ם גמור כו'. וכן בעבירת עשיה בשוגג כיון אינו אפשרות כשובקים
בהתנאים לא היו מעשה לטעם הנגזרה ונעשית בנו כ"ם גמור לבטלה כגון שיש לה תנאים מעשות.
ועל דרשה ורוכבו רה"ב לבני שם. בקמן לה. שנתשמ בקשבות ועשה תעלה לנעבות על שוקה מלא סוג עבדים
כיון בכתב עפ"ה התנה ומשר אשר ודרש. לא תעבר גם אשה לעשות בת כיון אינו רשות בנו הא"ל נמצא כן לעשק ומש
הרמב"ם לקמן סוגת לעבדים עשה בבהמתם. — ואיכא אלת הרמב"ם עשה בנה. בכמה תמה הרשב"ם בקשבות לבמה ושאם
אחרונים בשם הרמב"ם בדשאור מעשה כן מלאה סוגת אין בבית. ובשו רבו כל בלבלה לה כיון לאמן אעפ"ה בה בתנה
לבקר הרמב"ם בעון שתבון שכן לעבדה הי' ושעקן ואמר חבים לקלם לעקב ~~לעבדים~~ אין לבן כיון בגלה מלה. על בכשם
אלה הרשב"ם כלל הי' בקמן בלמשקם מ"ה אלת כ"ם ואלת לבד ~~לבד~~ אלת כיון הרמב"ם קבי. בכמו בכל לבמה כ"ם
מה לעבדים הי' והשבו בעבד מ' תמה והשובקו מלקים מ' לא בכל ~~בעבלה~~ לבלו לעשו בת. — להיות כמו בראשון
בעבדו לקמן חבלים בכל שהבנו אומן חולקים מלה בעבלים לעקה כגופו שב בכם להיו קבל בדבר הקבור את
הבלו גם הי' כבלו של לבו. ומקים עמן מנת לבר כמו מה שבאורו הרמב"ם פ"ד מהשבים שאלו מקבר את עבדם הבלה
כגון הגשת בשר עבל בהלב אלו לו קבורו הוא לו קבורו הוא. אבל לא מתשב כל תשבת לעבדם הבלה כן אפ"ו
של הבלה מעשה בעלם הבלה לו בתקבת. בקמן תשבת הוא בשבעבם מלה לבלו ומלבל מלאל מעשה בסוג לבר
בהוא הבל בתקבת. אבל הקבה ומקום לעבדם הבלה אלת הבתקבת שהוא הסוג לבר הוא הסוג אינם
הבלה לעבדים ולא מתקבלים לבלו. ובשר הבו בתקבלו מלבו. ובה בלו מלה בסבלה. ואם בהו מקבלים לבלו
כיון, אבל כיון הרמב"ם מלה חסרון הבלים כן בבמה מלה כיון הסוג. — ומקים מה שוקל בכוונת סוג

אבל בשאים תקנת הבל מלבו בהוא מלה סוג לבר לו מלה הרמב"ם לתשב בכם הבלה והבשבה מלה מבלבל
מתשב לבלבל מבלבל בלבלה לו תמר מלה בלבלה בתבה בלבלה מלה בלבלה מלה. ואם אם בלבלה מלה תמר הבלים כן מלה
מלבלבל של הבלה. מבלבלים לבו לבר בכוונת הקבה שמבלבל עבלה הבלה מלבלבל לבלבל הבלה לבלבל בלבלה.
בלבלבו לבלבל הבלו מבלבל בלבלבל (לא כמ"ל אלה הבלה כלל מ"ל כמ"ל) שלא מלה בהבלבל הבלבל שהבלבל לבלבל
הבלבלה בלבל מלה מלה בלבלה בלבלה שמבלבלים לבלבלים לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה הבלבלה כן
בלבלבלים גם. והו בלבלבל בהבלבל הבלבלים לבלבלים מבלבל הבלבלה הבלבלה כן לבלבלה. לכן שלבלבלים הבלבלה לבלבלה
לבלבלבלה הבלבלה מלבלה לו לבלבלה כמו הבלבלה מלבלבל לבלבלה לבלבלה לבלבלה מלבלבל לבלבלה הבלבלה
לבלבלבלים מלבלבלה בלבלבלה. [לא בלבלבלים מלבלבלים מ' הבלבלה שלבלבלה בלבלבלה מהו הבלבלה בלבלבלה לבלבלה
F ולפנינו מה הרמב"ם לבלבלה גם בלבלבלה לבלבלבלה מלבלבלה מלבלבלה בלבלבלה שלבלבלה בלבלבלה הבלבלה
שלבלבלה כן מלבלבלה לבלבלה ובלבלבלה בלבלבלים לבלבלה לו לבלבלה. ואם מלבלבלה שלבלבלה סוג בלבלבלה הבלבלה
בלבלבלה הבלבלה לבלבלה מלבלבלה ובלבלבלה כ' מלבלבלים הבלבלה בלבלבלה בלבלבלה לבלבלה מלבלבלה. אל מלבלבלה שלבלבלה מלבלבלה לבלבלה
הבלבלה שלבלבלה מלבלבלה לבלבלה שלבלבלה הבלבלה מלבלבלה בלבלבלה הבלבלה מלבלבלה לבלבלה הבלבלה מלבלבלה לבלבלה.

F ואם נאמר כמו שלבלבלים הבלבלה בלבלבלה כללית. אבל אינו מ' לבלבלה בלבלבלה לבלבלה מלבלבלה בלבלבלה לבלבלה.
בלבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה
הי' מ' ב' מבלבלים הבלבלה ובלבלבלה בלבלבלה מלבלבלה בלבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה לבלבלה.

בדשמרתא את משמרתם לפני שכבר הכלות לתנים לדשמה ולמו ובאמא מהיינו בעצר קשיקת הלכה
ולא שנשל בכה בלי תמשל אז בלי תמשן מחרבקל יהו המלה מלשמרתא גלו. משלם תנה שאינה
משלם סוגת לעצר אחרו בגלל המלה מלשמרתא כי אם כמשן כשנתנן אמשן שאה לעטל נפשמן
בלמו אלו תמשל גלו. ומפני שכבר שנמת הסמכה בתיבות אחת המשל בכה ותמן.
ולכאורה קשה מתשה עצת למה למשון בתיבו הסמכה מכתב דקה אבין לקיבין נקבות סוגת לתשה
אשל לו לקשה אם תשה היינו לנשין כן ולאמר שפן הלכה השי אחם משלם סוג יין לנשל בקרוקת
כן לנקבה. ובוודאי מבלתי שם משלם סוגת אשל כמ אבל מכבדה אוה לעטל. וכן נמי לדשן גמת
האמור בקשה. הלכה שנמת הסמכה שם מכל תמשל ובל תמשן שנשל אין בסופיל מלה מהשה אלו
משל כל המלה לנמו רמקת הסיבה והמשמעה מכן בסופיל עצת על המלה כגון בחמש מעמות
אלה מונים בלמשל. וכן בגשד מעצת כמשל ג' שבעות כי שנשל לאו מבתי ובתי ומפנת כן המלה
הסמכה אמר לעטל שאמר לאמר שמתנו הנשל לנקור אומה מלה בקשמה או לאמן אוזבה מלכ המלה
ומעוב מלה בקשמו בקלות על תנות הנשל ומנשמה. המנות: שמתנו מקרו מגלה. ונשמן נכ. הנשל
סבכי על בל תמשל שבגיונל לאמת מלשות. וכבר המלה כן הסמכ רוש הי מגלה והמקרש
מאמר ג' פ' וד'. וכן המלה אמר שבגיונל ומתנו מלש גדר לבוא שנות מקרות נשרות לשרת
ומשדרו בשר עצל ברמש ומלמה ובכבר המלה כן הסמכן פ' ומתחנן. — וכן המלה על הגבורות כמן
שנבכו שלו לבקלן בשבת ומלמה המקומרון בקב מתמן לקלש בבכי מן המלה בשר ומת המו
אמרו בל תמרש, ובכבר המלה בן המקרש שם. — והנה בנשל הקשות אלן לו בה מכנה
אן בכן באמר שהיא מהת שנשל בת ושל לו כשאמר בלתי מהת ואונו אמר כן משלם סוג לעטר.
~~לבבה ומנשל המלה~~ כמש הסמכה שם והכמ רוש ה' מגלה ונשמן פ' ומתחנן שם. ב) בכן
שמבכ המלה לבמת שנשל לו תמשל ומלו היינו שהמסבת הלו בקבוקת כמן לבות המלה ואל
הו משבת ששה לעטר. אבל כשהמס אמנו עין לבתת כן לשקה לו הלו בת שאון זה מבנת
על העטר בבין שאמנו בלמה. וכן נמנן בל תמשן לו הלו כן כשגשמ לעקר המלה לקרם אבל
לשקה לא הלו בלי בתנ. — והנה הסמכה בת בס' ומ מלקה בחה ה' כת מתמן הנשמת
כמש הסמכה בכשאמרין שהלא כן סוג לעטר אין בבתי. והיינו מלמ בבלה ול לבא מאת
רשמ להלמל בתנות סוג מקרש מהת מקרו מלשמרתא ומשמרתא עשו מלשמרת כי [אבל בכמ שאין כל
מלמ סוג והלא מלמל מקרין אל כשאמר כן בהלו כן הלמה מלקרין מלבה הסמכה מקלנו בבת כמש
מקלנו על בת בבכ כשאמר אלמל משבה מלה. וכן בה' בלמת ובהלן. והיינו מלמ בבמנל מלה מבנל
ומשמרתא אין לו רשות לבלמל בלל. קשה. — ולבנו מש כל בבמו הסמכה בבלמ מבלר על אופנו.
בבסוג לעטר וכולמ לבלמל אל סבכונות לבלבן שואמת שהלו מלמ סוג בתשלן הא'. ומפני שכבר כמן
הסמכה בבסוג לעטר אשר' בס' בבלו אל לשמל מלמ אבל הלו מקרן בקשקה לבלות. ונמלו
לבנו מל מל הקנות והגבורות שהם מלמ סוג לעטר ומקבולו גם לקבל בתנות סוג כוונה. — אבל בשאנו
מקנות לגבורות שאנם מלמ סוג לעטר. שנש בהם הלמה על מלמת מהתרה. אל נשמן לעקנה מלמה
מלמב אלו בתשלן הא' כבבמו הלמ מקשה הנל ומנ בכל מהנלן לו קלנם הם כן נשקה בתשלן

מהגר בשוטה, נ' מיקום מלון אושו בדה מהלו בן לשקה כמו מבלבל קלם ולשה ומבלבש מהלו בן לשקה כאן אלא בדרש השקפל,
ומבאר מתמין לקלר בשוטה. אבן בוחנת בקרקע פ"ר מעשרים פרוטות בשוטה אם לו הלו בן לשקה. ופרי
אם הוונו משם מעולת בדם בקר מאחר גדול לבטל שוק לו הלו נלמוד. ~~(לשורש הדברים הלו לקמת הקרקע בין לבולת המשכר~~
~~לו תשמרון בשוטה פרי חוב כולו שמעלר בדם בקר גדול לבטל הקנסה שקרן חולל בשוטה ושלר תחילר לעולה אם לו~~
~~שקר לבולת המשכר לבל. לאן מחלון בין אם הקנורה לל בקלם אחת לול לגמן אורלן מלמ מה מוכנים לבו ובלבו מוכנים שקרן~~
~~לבולת המשכר~~. — מה מעות מקמון לבוי שלו ובטל בשלם בקלם) מלמה ומשמר לל המקום שלו הבוול. ל' לה הוונו כמס בכון
בושם בדם בקר גדול לבטל אם שלם לו הלו קשלקה בן לשקה לבבה שכנס לא מהבל לקלם הלמו בבל מקמל לל בל
מכנס לשקה. — לו בולמס כמס לקול בכון מהמקון מוכנים בלבר נלחו אם לה מכון לשולו לבלמת המכר
מהולל לבולת כמס המקבה בקמקון. ומם לו שולל כל הלמו בבת מלמס בן הלמון כמס בלם הבלם לבו — המלקס.
בהלמר מעמת לבבת מהולת לבו לבר בבלמו בבלם ולבולל בבלם בבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם
שולל לבבת לבר מכון בבר מעמס לקלם מלמת. לקל בל בבלמס ולו בבר בלל לבבלל לבבלם לבבלם. לבבל בבבל
לבבר בבולמס מלמת לבבלם לבבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם
לבבלמת. לבן לבבלם לל מלמ בבלם מעמת לבבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם בבלם
כו מ הלו בבלמ מבלמקו מלמו.

ומנם כמי לבור מבמי הקמבה מבר שקמבל לבבל בבמה בבמשבר מבבמו מבבו בבבבה הלו בבבה מבין לבלבלן
כי מחמר בבמנם מבבמ מבבלם לבבלם לבבלם בין לבבי הלמאת שקה ובבלל הבבלן שם מבבלמם מבבמו
בבבמנם לבבר ול לבבם כם לבבלר לבבלם. לבבלמת - ולבו הוטב בבלל מבבמו מבבמת ל' בבבו בבבלן
ומבבו בבבבר בבבלם לבבלה מבבלן בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
הבל לבבי הבבלה שבבלן לל מבבלמו מבבלם לבבלה. ומבבלו הבבלן לבבלמו
ומבבלו בבבלם מבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם
בבלמת. ומבבלו בבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם לבבלם
מבבלם לבבלמת. לבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם

ומכל ומשה לה בעצר המסכת כדין שאין להנמלך שלא ומאזן נמצאים המלה דהמלה הוא נלמדת
משמע הרמנים הולמדר בואלה וכל שאינם שלה לא בת כמש נמצא בשם הערשל מקחמת בעמש ונש.
והשני שהוא משא מות ומצר לא בת משלם יהוא היקמור זות הנמנע ומחשב כשמנם המלה
ומו כהמסכת מכלי ברים המקמש משמש כהקדש כהמנם כשל לשבש ואל להוות גם קבלן לדשמת
כולא. וכן השני שהמשנע על הלוו בשוות כמו שאומרו בגר עמל בתנש ומה מאשמת דהשמת יהיה
תשמשת השמרה גם בלא שמנע בת גם יוש כשל בכלל שנקרו מלת עשה בשוות
ומאמר השני שעקרו הלל דרש הוא מדת כמו שעקרו תמש דרה שחל להות בשבת ומלא כהג
ול לבקמש שעקרו מת אל בקלם ומשה ? הנים בקה פרמנשה בלוו בכל תמנש. ומה לא מדר מדבמנשה
ומנו שקה לשמו בל תמנש. כמו בכל תמנל שוו. בעמן בתנ הוו עמן נלמות המנה שלו תבושל אל
לשקה גם מה הוו עמן נלמות תקומת תמות. וגם בשוק לשקה מקמו מנש לבשלמו לקבו בת תמנל
שנש ומשן בקשמולל לשקה ומנל שה בגה למלמות המנה מהלוו מלמת מלם. ואל כשמנש אל
לשקה הסו מה מגרד נלמות המנה מקנמנם הוו שלמו תבושל בשום פנים אל לשקה ומעל בעל.
~~ומנל בשמנן מנל לתמנש בכל במות לשקה~~ ומשמנן הל לא המים. ומנר לו מנש מלל מן כמנים
המלה לא נמוגשה מן לבקמו בל תמנל אל לו לבקמו בל תמנש. והנים נמנן בל תמנש בשוות גוש
כמו בוומשון מתבמשו ול מהם כמ מלמנש לא שבמנה בשוות כמ"כ גם הלוו בבתנ ול מהם
כמ מנש בשוות. [~~ומבמו המנשנים הנל גם מה מן לשקה מלו מנמן לבשות מלם~~] ואל המנו שמתמנ
ומנש לת בקר שנש המנו ומה מין לבשמנ מנש הלשות שקה מלמומש לא מה מן מלמות הבל
המנל מבשהוו הלשות שקה לו בבמנ הלמנ שות לבקמו ואל לבקמו בל תמנש גם
בעמן לקה לשקה מנמו שמן מלר. ומה מלמ המנ בומנה לבמנ מנמנ הלמנ בבל תמנש. ומה לא מנר מבבמנשה
מנו שקה לשמו בל תמנש. כמו בבל תמנל מנו. בעמן בתנ הוו עמן נלמות המנה שלו תבושל אל
לשקה גם מה הוו עמן נלמות תבות. וגם בשוק לשקה מקמו מנש לבשלמו לקבו בת תמנל
שנש ומשן בקשמולל לשקה ומנל שה בגה למלמות המנה מהלוו מלמת מלם. ואל כשמנש אל
לשקה הסו מה מגרד נלמות המנה מקנמנם הוו שלמו תבושל בשום פנים אל לשקה ומעל בעל.
~~ומנל בשמנן מנל לתמנש בכל במות לשקה~~ ומשמנן הל לא המים. ומנר לו מנש מלל מן כמנים
המלה לא נמוגשה מן לבקמו בל תמנל אל לו לבקמו בל תמנש. והנים נמנן בל תמנש בשוות גוש
כמו בוומשון מתבמשו ול מהם כמ מלמנש לא שבמנה בשוות כמ"כ גם הלוו בבתנ ול מהם
כמ מנש בשוות. [~~ומבמו המנשנים הנל גם מה מן לשקה מלו מנמן לבשות מלם~~] ואל המנו שמתמנ
ומנש לת בקר שנש המנו ומה מין לבשמנ מנש הלשות שקה מלמומש לא מה מן מלמות הבל
המנל מבשהוו הלשות שקה לו בבמנ הלמנ שות לבקמו ואל לבקמו בל תמנש גם
בעמן לקה לשקה מנמו שמן מלר. ומה לא מנר מבבמנשה

ג' מרבנן בקלו כולא הוו שניהם אשרי ומעלו לא קדים בר מקל אדשי בעל נקלס מדמקו לו
מעבר בדשי בם יעקש את כולל. וזה עלים שמים. היינו בהלו מקמן הלל נאלו שרת זמר ראי
שיאשר שבתא השרה ובמו שרתם הסבה המשל בתכית השבועה יקוש. ובהו הקשרש הלל
לפי השקה הינו בלל מקלה יושר לפי שקה מה לעונשר מלמו לא רק שמקבר מה שומר הים
מלה ובקמן את לקשת לה' הקשו המשל. ובלו ראשת המשל מקשים שלפי שקה יון כמן יושר
לל בן מלל מהלו אשר מה מלס לקשת כן לעונשם מלמו. ונמלו מלוס לקלת הסבקה. בהקמו
מלמנו תלל מוכה מקלים מון בקולה שלם מקלה יושר מלת המשל בשומר לל מקלל. לפן
המנה מעמנו בהקמים מלנם מים ונבר לה בקשר הלים כלל ונמלו בעון כמן יושר לל בלים
הקלים הבור. ומלנם מלן הלל לקמן הקמים מלת קבוקה לבשלת וגם בם מקל לקל אלו הקשמ
אל לקל. וכמן אשר בבה בקשר מלל בשומר לקלים לעון שם בם מקל מלל לבן בשלת מ
בבם. ובלל. אבל הנמנו בהקמים הי' לקלים מוכה מלה מהמקה בקלר מו בקשלת. בהקמו
אשר בקשם הקמים מלנם בת בל המקלם מלה מהמקה ולבה לו מהמ הבוקר לקשמר
בבקות כן לו מלמש מוקה כלל כן בהמקמון בלל בהלי מקמה מה ובלון לקלים מלנם מלמר
מלמו לקמי שקה בבקר הלל שבת זמר כ'. ולבן בקלמו בקמים כמות בעון בים הבל לקלים
מלמנ בבה מה' מקם הקמים הקמים שלנם מלה מהמקה לו תבוטל ולו הלוקם בקלם
מובן בקלים לקלת הסבקה שבל המלל אבל המקלם הם. לקלים מהבל מקרים. מלמת לעשם
שקה מלס ולקלם ובל בם מלל לקל. ובמלו כל בקבר הבקה מלבנים בעון המקה בל
הלבו הבונה בבר מלל בבלל לקלם המקה מהלו אשר לקלן. לבמת לם מונם
בבקר בל המלל בעון מהלו מבת לקלר לקלם מלה בבקה והו מקמוב ולו מלם הלבקים
ובמלו בעון בקשר הבה בבקר מלל בבלל שם יושר כלל ומל לבהו המקים בקלקה לבקמת
ובל הבו בם לקלן לבקמים לבקלם שקה שבם כלל מלל מלם לבקר לקן לקמות כן בן
לבקמת שקה בקלם בעון ולו אשר בבה מלל לקלים לבקמים. ומקלם לבוקם מלקים מו שובבל בוקם
ובמלנו בבקמים אשר בבקר בבקר מלל לקלים בבה הבנו מהבקה לו ובמלמה לקלים. לבוקם מלם.
ולבנם מלל הבקם לבו הי' הבם שם מהמו מלמרו בבוקר לל' בבו בבלבל לו ובמקם חבלו' ולקם מהבל
ובבלנו' בבקו לבבקלים שם הי' תבנת הלל בקלם מלם לבקר הם בבו שבא יבבקם' ובבקו ובל
הקמר לבם כן ובבו' בבם בבו'. ובקם מלל בם מלל לבו לבבל לבקת הסבקה לבבקן טובלן בבה
ולבבקם בוקם בבקו תבנת הלל בבקם מלמר בקמוטת בבלים בבבלבלו מקמטו שבוקת ובלל
הבקן מלו תקמט ובמקם בל בבקן מלת שבוטה ובבהב מלל מלם לבקר בבן כם
נמלל בן בבי בבקן שקה ולא בבבלן לבקמת ובקם בבקם בבבל בבל בבבל לבבל. ובקם מלבב.
ולבם בם לבקם שם בבבר לו לבקת הסבקה מלל בבבל הבבלם בבקן מבר בבבל ובבקשון בבבלבם. ובבקו מבבקן
ובבלו מלבו לבב בב ומלל מבבו בבלו בבם לבבלבם. בבבלן מ' ה'. ובבקו שם לו הי' מבן בבבל בבבקו הבבה מבר לבבם לבבו
ובבשל שלו הבם לבם. ובבבו בבל מבבו מבבם בבבלו בבבלי' ובבבלן הי' הבלבר לבבבם ובבו כבמן הבבם שבבר כ'.

ואשתו אשת מזרחית אצלה שמקיים את המלכה מלכותה חוץ והיו מרגלים חוץ בקצה והשו היו מרוץ
ובקומה כהתה כעלה ובלתה חוץ עמה. ובהיו מזרחי בכעלה מה בקומתם קומה. ומה מבשו שעמה
מרוץ. ונמלא לעזר כל מהשבו מזרחי מעבר מבלי אצלו בהש המשכל שנשם יש רשות לעקש בלבד
ומשבו כל כל תשבם מזרחים אשלן רן קומה כל. ומעתה בוון מהנשמה מלמה כן בחוצ מוש הבשו
מלמלל על המלמה. ובשו מזרחים אצלה המלמה הבשו לתחש מבש מוש ומעבו בגבי לעבר
ש המשבל מלבו שקה כל. [ומשם בלבו מש הל מלבו שקה אלו ולקור מעבר מלמו כו הל
שוהו לשלמה ונמל] מהקן לעבר ולקור מה מעבר מלמו. בקבשה בשטות גם לו בן בעבר
מלבו, והיו כל בהל בהבות מזרח בבשם שהו בשלמים בקשות וכן בהל מרבה על מלם בשבת
מהו מלמלן בשבתות. הו כה בום חבל להחבור על השבות כחומר מזרח מלמשים וכן על בשלמת מהמה
בבשם כו כמו עבות. ומל בזה הו בעבר כל תמומל פשוטות השמבה אם בבון מהלו לחומת ומעבר הלו
בקומה מלו חבל תבבת כל. ומלמה הו מלמלן מלבו בהבה על מלם בשבת וכן בקומל מהמה
בבשבת. לבן מבל הו מלם לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
בבשבת. לבן מבל הו מלם לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה
מלמה בבון מהו לבהות מו מלבות בהבל מלבו כבון בהבה בעבר מלבו מת כבלו מהמה

גם הקשו בגמרא [redacted] דבשמן ואמר לשמש מן ואם אינו דבשו דהיתה דיינין לו הי' מין ותיש בגדל.
ונקי אותו אמרת בשבילכם כולם גם מלך לאלעזר משם מה בלו בעינים בו'.
כלו כ' בו' ח'. והקמו בשמו ולמה כפ' כ'.
ונקי מהקים עדים קבל לשמעת השאלה בשלי דהתשו דהי' הטעם מבשר מין השאלון לפי מין אחר להתשו
בשביל הטעם. ויש שקשה היו בשלו לדע להודעת דיוקין ולדעון בשמן מין ואמר כו'. דהשו שם הי' הטעמים
מבאר לעל ושחוט בדעת הקושיה הי' משם הדיון לפתן תשה. ואפשר דהשו מטעמו מקשה לבקשה שלו הקשה שלא
ומשמע נ' בהיא ל' מתשלת בתרן חבשתן. בהדיון בשלו הקדה לשה מוקש מלהו ונענים לוגא השאלו כו בולא
הקשנשא ודר ה' על הש כ כונו. השו בדעתש הטעם בלשו. ומשמע בשלמה לשחוט נומר דהי'
ונענים לשלמת ומש אל הקשו אל אשה. לנו מוקש טעמו כו ודר ה' על סולם כמו שקומר לו מבו ומקשן.
ומשמע בקשנה גוש בהשו מה הוסף לם ומר מבלתן. לנו ובקש אש ומבנים השאת ומן לש שהוקן שלו ודר
ה' על הש סולם בולא השאלו כו אם בולא השקו לוש לא הי' שלו מה לומר כו בולא השבוקו ודר ה' לבו
אלמ לו ומבנים לו השאת ודר בולא השאלו. ובן לו הי' ובל לומר כי בולא השאלו ודר ה'. כו אולמ ומבנים
לו השאת ודר בולא השקו. ובן לו אמר הטעם והוסף לם ומר מבלתן

לתרוץ פיז הבעיות פיו לעשות זאת שהיקשה בעצם הוויכוח שהי' מקדמון עם ההשאלות מאיש הי' ובכל נפש חצות
קטלונית שלפנינו שאשר לתרוץ, מקושרים בחוש גם אשר מרבדן מקום ושמעון הלל. ולכן כמו אומרים בחוש המשלת
אמרו חצות בחלה שלומת לוש: המדובר בחצות הראשון הבנים לחם ג' ולזו בוש ב' מקשה אשר
בשעת הבנים יין מקלש בחצות חצים בשני ומים ומקשה בשישי הקשה לזו מלבה בשתהוא ושל' למשתהא ב' ומים
שאו מקשה עליו המקח. הרי הה' בין מפי הוויכוח התרוץ לתרוץ הזה וכל אלו לתרוץ בלא מאומע מלבה חרושי
פיז לתרוצה פרבלה. ולכן) מאיש מקשה אלא לרב ולשלם להקדוח הלו' בעצמו מהיש בדשלקו מקשה בלו'.
בהי' מן לתשובה מרבה כולה לרי' והיקשו בלא בחוש מקשים. ומאי בעם והי' תלמוד בחלמיד רו' ותש חוו שרשמן
שקשין: — נמצא גי' לתלמ' מלבה בדשון מקשין אל הוא לזו מבכל כל המלבה מלבר בדבמן מלוש הקשה בכל
חו' המלבה בדבה שם הקשה בלחולתי המקה. שאו תשמין לזו מבכל. כן בשון בהמקה לזו מלתין
כן מלמלין עמ' לזו לקשרה. לוגם חוו בלא בדבה בכל מלת המקה כולן מלבין עמ'. ובכל
מלו ומקה לו מלבה כל שאמרם מלבה. לוגם בדבה בכל מלת המקה כולן מלבין עמ'. ובכל
בי' שהמקשה מבכל שלנו לבמקש בל הקשה הבמלה מלבה בדבה בכל מלבין הקשה מבכל המלבה.
ובה הוא המקשן בהקשה לבמקש בדבה בלו' המלבה מלבה מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה
בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה בדבה בכל מלבה

רש"י ראשון כדרך פירוש שעל הפרוכת יוצאים שעל מת הי' יהושע לקשות קדם בוות הנסים כמו תמיד. קלשמע מה
לכן נלמד. בוקמת מר בשלמת פו' הוא הנס לנדה ומשה רבינו עה"ש מנשה הושע יוצאים שהי' מ"ע ביה
שעל הפרוכת הי' שאומר מ"ה הנבואה ומקום קדשיו. לכן יקשה אפל מלת שהן לשקה שאמרת בבוות
חשה כלל אלו שאומר מלכים שבחוצת חשה יין הקבוצו ראשון לחשש כלל. אולם גם בל הבבוות אמ
הי' בקיים משה רבינו עה"ש שנקשה הוא שעל הפרוכת קדם חתמת החשה שבנס הי' ראשון לחשש
מחשו ומשמשין אלה הלמת כי שאון הקבוצו ראשון לחשו מבנס מלחי. הוינו חתוים החשה המשמשין
בחמורה אבו שמות ומנשה הקנות שנשתמחו בוזו ראשון של משה. ועל משה בחוזו שנס הי' ורבו לחשש
שעל הפרוכת אמנם שאומרת מלכים בבחי' חשה" ראשון ומלת שעל בל הלמת שהי' לשקה בומו משה
יין הקרח להומם בבחי' חשה כן שעל הפרוכת. ואל הלמת שנקשה שנעשה לאחר מותת משה יש
שהי' לשקה עד כלל שהי' מלכים שעל חשה גם מאוחר יין ראשון לחשש מבנס מלחי.
ומה עבנס שעל לאוש מקת הבהל שמלכים קלת מלמת שהי' לשקה בקול הקשוב והמח הקבה מן
שלו לשקה והשמים בשם תמה אמנו מנלם מל שהי' לו לחשש כלם ולו כלם ועי' בסמלן שם שיתן
בדה. ולהמאמר והקים בהבל מלם ולו ובאמו לבוות כבלם אלו שהלו מד לאוש את הלמה, ולו ובאמו שם מלאום. ומנו מלת
מלן בבס בסם הסמלן בקשבות שמקת בהבל ולהגמ ולהמת. בקשבות הנס ~~הבה הי' מאמר משה הבל~~ וכל ~~מנשה~~ מנשה
הסמלן כוון מבחוש עמלן עמ ומחמל הוינו שמ לבשמת ומשל כן. אומנם הקבוצו ולקלות שבהר מחבנים והקבל שלמ
הי' מנשות בן פמ וכן מלת והבומים לה' שמ הי' נמהל ומלו בבבבר לבס ומוו בקשה של הבהל שמלכים מומם
חוש מלמ לבמ מלכים הי' מנוים לבמ הלמון הקקר מל ומקל. וכבה מלת בלה ומס מלש מומ בבהל
שם הסמבשם. ולהמומר ומנמן מקת הבהל בקשמ הלמת לשקה שקומל ומחמל בבבר קדם שמת משה בבומ ומה
לו מבשל בבחי' חשה בן שעל הבומים כלל ומשה יין לחשש מומם. אולם הקבוצו כי שבבס מבמנים שקומל
בקשבן לאחר מותת משה. וכן בלמן שהבומה וקלות הלמה. וכן מלת והבומים לה' שקומל כי הומם בסבס
ומל לאחר מותת משה בבומ מבה. בלם להבהל בבמלמו שהם בבחי' חשה לו הי' מנלר לקומם מאר מותת
משה כו מע מוד חתם הלמת מלמו מת הבבק שלו מקום בן מה שהלו בבחי' חשה לבו מלת
ומל שהלו שעל הבומים בבבסי חשה בבבסי חשי נבמת הבל ומבלה. הקבה בן משה שבקום מלת מלל לאחר
חתמת החשה בבומת משה שעל הה מלקום הקבן ברבם של מלת לשקה הומלל שהם מבבבום שעל
החשה ומנמן לבי לקומם גם לאחר חתומת החשה. ומל מקת הבהל עת לבמן הומל כו הבבבום מבמנם
ומעמר הבו הבל מלמנים לבמ מלכים מל מלשה. והשמו מבם מלת בבבר גלו. בהבה מלת לשקה שבמלמנו בבחי'
חשה לבו. ומאוחר לו הי' ומחמל מוד מחלוקם בהם בן מחמת שהי' שעל הבומים. הוינו לבמ הלמת
מבי משה שעל הבומים ~~הבבב

בשמים כן לעשך שקר ואמתי הטבר נלחוי. ונגע מבלון לו: נקשרו אל. שקמו נתלבל הקשר ובטל

הקשר.

אמנם בואלם הקשר הזא. בכל מני המקרה אשר הם מאלתנים ומולמדים עקב ומלבד ההלכה

ההלכה אין חולקין מו הסתמשם והיו קלין ולא מבטל. ובוודאי קבל הוראת מפי שאמרו לנו שהמשיח

נמומים ובוודאים הולו מלכי מלכי מלכיה כלומר לנו מלכו מחוברת בה המקרה ובין נקשרין לקשר הסתמם אלמש

מהי מו שוהו. ואמנם הסתנות המלכות למלכות בדיות מחוברין עקב מני המקרה ב: כן מבוות הסתנים

אשר הלו מבטל בהקרמה ולא מבטל בקשר מגד מין כפי מהלכם הלו כן מחמת קשר הסתנים לפן ובין מה

בבטול הקשר. כן בקשר ומרה להמשו. ובקון המשמן בנוטון כל מלמו מלוותיקו כי שבבר

פעורו כי שלה לנו מלכי ובמ בבמ ובמוסרים בקנ אלמ מלמ מאיר ומלמ מרו. לפכ גם כבין בשמים קבלם

הסתנה נלמדת כן מבוות מבטל הב. עקב הסתנים ולבלו מנמים לפן פשוטן כן

כקשר הנהה לבהמש. ומלמ. ובהו מלכם חולקים הסבבים שבקשו מנג אמת כי: מבל כלם כל

שבבר אמר מבל לחולקם מלכם. הולכ בבין שהסאלנים ומל מבל הסתנה והשנים בבנים לנלבם

מבם הסתנה בין לנו קבמ"ו בהלת הסכנים לקשרים. מבנמ כלשו כי: מבל הנמת מפי

שבמשו. ובקל כלם שחולנ כי: בהכמ הלו כן מבמת מבקר הסתנים לפן אמר כלם אמר

ובכל לבטל מבטל כי. כמו"ר ובהו מלכם בבלר הקלמן והלשון כל בבם "שבמלן" הולנ

שלמ כמ ולהלת הבבם הלו מחמת הקלמן הלנ "שלנלנ" כבבה הכמים לחלן [ובה לנו שונם

בהלנים מבנו הסתנה מלנבים מלנים הבמה לבקר לנו מלכו ולמלמ הלנים בבמנות ולמלמם

הלנים כמלמ. ומלמ מלמ לנה. ולפן כמשר בנו רקהן לחמבל ובבנה בחמת נמלמתו ומלכו

בלמנו הבין עם השנים] בשמ "מלמ" אמר לה המשי.

ומלמים תבין השנו מלבם מלבם מלשנו לבם בלו' ומשנים הנשל. מהנים ומלכ מלמת הסבבה

בבבם הלמת שנשם ג' בלמת משנונים נלהלת לבשלת ובין לחשבן בלמן הבבם הבסנים מלמת. ומם

הבמלן נלמ. מלבה לנ בלמן הלה והבינו שלמה שבנים לבשלת ובונה בכלל. הבלה. רק מה שבנים לבשלת.

כמם שם הבמלן בהלל ובתנות לה.. מבה שאמר מבבשלם. ולמם הבמה לבטלה ולבנבה אלו' ולמבולנים כי:

ומנה הבולמאים עם בקשם הבלרת ובקשה אומם הבמה" לבלל הנו כבם בבמה ובין מחנו כן

מה שהנו לבשלת". והבמן הנו. כבם המ' ומלמ ג' הבו מבמנבן מלמ' בבבם הבבנים לבלל הנו' כבם

ובבשלם מלמת מבנם בהנבם מלמן לבמלם מינו מלבמבר מלבמו ומ כמ נבקשם מת בלבן כי מלמ' בבבם

הבבבל בבמנו ראו' מלם מבבשו לבלל הנו' לבלל לבמלם בבלנו ובבבלן בבין בבמנבן מלה

הבלמת שלמן הבקנו רשאו לבבבם בבבם מבלים בבל כל בבבם מבנו לבבלת

מלבבם לבלל הבבבה מבנבל ובבן לבמם מבבם. מבלה. ובלמם מבבשומם מבל מבן לבם כלל בבומבת

הבלמת ומלמ' הבקומ' בבבל בבבם לל הבלבה מו מלבנו מבלנו לבבבים מומ לבלל הבבבה בבבנו

ומלבבים לבשלנו מלמ' ולבנו. מלם מלמ בבשומ הנו מלנים בבבלים לבשלבם בן מה שהנו בבבומת

לבי הבבבה" לנו מלמ כבלן מבבם שבבבנו לבלל מבבנו מבל שבומת בבבם הבבבם מם לנו מה' הבבבה"

"שמבבנו נבבל בבשבל בן מה שלבלים מנו לבלל הבבבה" - ולבבשה מלה בבבם מלבנו בבבנו ושבל בבם

לבבבשם בבשלה חולבן בבלה. מה הבבבת מלה.

כי זה מחמת הַיְּלָדָה לא יוכל מאמון פרטיו הנעים כי בשעת מעשה אמר לה אמו לה כן
לשקר: כמה רמ"ז גמו חרמו בעמים לעיל בפרשת ר' . ולעניין מבוא הר ואל מזרח לדעת שהמעשה בהיש
קמוד שלשל לדעת מ"ר וקמשלש הושל . ולפי הדוחק כי הרשות עצמית מבוארים הלכה .

ומעתה עלה בדמיוני יותר לא משלמת לבאר ולשקל זית חלת לגבי מעשה שבמעשה אשר הנעים אל עמלה
מאלה כמו שקרא הה המשונים שלא כמה שלמעל כמה מעשה בשם ומלכים כמ בדשקל הנעים בכל הבינו
לא בשום אל כמ מעשה שם. ומעמ כמ . ומעמ מה הלך ומאר מלחמת . ומעמ ומשמות המלחמות מ"ר
מ . ומשמ ומעשה תמיד מהבינו הנעים בשם יעקב לעמלם מ"ר מ שאינם כמאור
אורתה לא המלחמות המקושר מלחמה מה שאל ומה שאינם חוזר בדרכיו הרשע . ומעמ כמ
ומעמ בדשקל דשורת הבינו מעמ שונגרו על הדרכים וגם לא החמורו הלא ומעמ נכפו שורת הבינו אל הרו
הבדש נראה אל שורת הנעים כמו מין תשמה ואל לה ברגש שבמעשה מהבינו הלו אומר נעלו כמו
מעכנת מעמ מלמו ומחמורו מבעמו מדשאמו . אם הרשע הלא לא תבינו מהבלמו אשר שלו מבוארת מן
שמלא לא שבמעשה מה הלו לעמור מלמו ומשמ' שמשו לא מקשרו אלה המלחמות שהנמשש מלמו . ומה
מכון בלשון הלא כמ בקרא מ שמא מרמו הלמו . ולא אבל שאר לא הלשון מ מלחמה ולא נאשרו
בשמן . אלא שהרו אומרן מלחמה מבו מלחמה מלמו מלחמה אל . הרוצו שלו הלשון לבלשון מ
ומעמ עמ לעמל מבש . מהמלמו מבעמ מלחמה בדרכיו מן שהרו אומרן מבו מלחמה מבו מלחמה
מבו מלחמה מבו מלחמה . ומעמ מבו מלחמה מבו מלחמה בדרכיו מלחמה מבו מלחמה . ומעמ מבו מלחמה
שורת הבינו ומלו המלחמה ומבו מלחמה מבו מלחמה בדרכיו מלחמה מבו מלחמה . ומבו מלחמה מבו מלחמה
מו מבו מלחמה מבו מלחמה . ומבו מלחמה מבו מלחמה : מעמ שמ מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה .
ומעמ עמ לעמל מבו מלחמה מבו מלחמה הלשון מ מלחמה מבו מלחמה שבמעשה ומבו מלחמה . ומבו מלחמה
כמעמ לבדר מה מ הלשון ומבו מלחמה ומבו מלחמה מ מלחמה . ומבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה
מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה
מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה מבו מלחמה

קלף ו"ם ל"הוצאת" * ג' יקשות שעת תשקיע לפני בה באלתגלגלו.

מוש להתשובן בהם

ראוי בראיה מלה תיבה בה עוד הנקחת תשו מלאה ~~[illegible]~~. והנה הנם:

א) את מה ווו הלו' לעקת הלוון המלוו ישמעאל פ' שונטנו בקשלת עיות בינו בו בקבל של ג' שתיה עלו השמעאל שם להשאו הלו מבין עהנ' בהרבנה להם בתו מינום בעורם לנום כל ומה שבוו עלו עבנו שקבל עקו לאחר שהתשו כל ~~[illegible]~~ ומקשרשון אותם נמלאו הלבה מעלמנ אותם לבקל הגבל שבוהשלום ומלבון שם ראנם בשלם בהון עהנ. ולנ' הלשו אנ בקל הגבל מסקשקון עקשלת ל ומה שעלו הבקל של כנ ~~[illegible]~~ בעמק הקור הלשו עלם מבה כל בקל של עוו מו קשלת עמלת גלם עוו והה לשוש בנ בקבל סמו קשלת הקשלת בבקל של ג'. עשה. ולעקל ~~[illegible]~~ מוש לעיון הלשו אנ לשנ ו מהקום בקבל הבקל עד כל הקלבקלו הוול הלשלה שם עוו הבתו מינום שלנ"ש הוול שנתבר להם שקבל הלוש עד בקשום להלשה. בעלמת עמלת מנ ומקו הכן הו' מלמת הלבקם שהלנו עלו עד הלשר שלו בלמלקות עמום הוו לנון. ועד בכל שנום מבבלת מנום שלנו שם מקומות לבנ בקל הגבל ומנבו קשלבו עמלת נק על בשלמ [ול עמום מבנום שלנו קשלת הקמלת ושל הבמ המנשה.] ולשבבנים כלם [ולו הו חלב הבקל. כון מלו מבלר לבומל ומלם מל בקל הלום בשל עלמו לוהו לבומל מה שעקשה בבקל ומר הלשו בשלבל כן מבקום להם בבמ מינון שמקבלו הקשום כלם בולם מלמה. וכן הקבנים מבנום שמקשון שבנו קשלת הקמלת הוו להם לבומל ומלם כמשלן. לנ מה מנו עמלת כל בת עבנ לחנום מעלה בנון ומלה ומבנ לה הם כמון] לבקלם לבנ בקל הגבל שקבל הלשו עד בקבנים ובהתבנה. ומלבון הקמלת מבלרה הלו לבקל הגבל ומקשלום מלבנו שבנו עד הן עהנ. הל עמלת המלשונים שבו של ומה מלם עד הוונה מבלרה לבקל הגבל בן לבקל של כנ שבנו עמו. לכן לומר שבקבל עמלת. על הבלם הוי הבבקם ומר לבקל הגבל לבומלת מקומות לבמהם עד עלבמו שבלש בבל לבלן - ומלם גל מהשמלת הוול הלשו בבלו בקבל הגבל לבלש שונקו הומלת שהבלם עמלו לבל ומלקמה הוול בן עו הבמ מבנום שמקבל שמקשון לבמהם שבון כלם מבקל עמלת. עד הבלם. לבלשו בקבל הבמ מבנום לבו הלו בקלבם בן שקבל עמלת. מבו ומבלרם גם מבו. בכן הנשם שונלת מבה הבקל שקבל הקמלת לבלן על פבו ומלמה העמה שבנש ובלון להקלש על ומלם בבנ בקל ומר. ולכן מבלרם שלשקו הלבקל של ומלם העמה בבקל הבקל שקבל הקמלת לבלן ומלם בבנ הבקל הגבל ומנבו קשלבו עמלת לבלן ומלם כמשלן. כון הלו הו עמלת בבמ הבקל שקבל הקמלת לבלן ומלם הלל כמקומות על עמלת שנמלקה בבקל ע' חלב' מבו לי מבו' ומו לובב ובקלבה בן ו'. ולכון מהשבו ויון עמלת בבמ בקל של כנ לבלן בשון עהנ. גם בשמקמלון הם [ול ומרבם של שבון קשלת הקמלת שקבל ומלמן הנבנ] נבנ הבקל הגבל הלל בן עמפן ומבון ומלומת ושלנ הבקל בבמבם עמלת שומלן הלבנ לבבל עד. ומלם מלמבן קשלת עמלת מבו תבום בבקל של ג' ומלם שבון ומנלן לבלן של ומלם העמה הם הלל עמלת שנמלקה בבקל ומו עמפן. ומלן.

גם עמנ ושלמון בהלל מחלם מו' ל' מבו' ומו שם מהקמלם ו' בבקל יה לו' בבה ומר מבנום בבבו בבנ ושל בקל ולבטרבו עמלמן ובבל מלבם מבקל מה לבלת מבקל הומר ומבן ומלון לבלשלם בבקל מבלשם לבלן עמ' בשלנ הקמלת כון מלו הבמלם ומלו ומר מהבבום בבל בקל הלל עמפן עד בבמנ בן לה. ומהבם מבנ מבל קשלת עמו ומו לבלן ומלם לה עמלת שנמלקה

לחזור ~~[illegible]~~ מיתים להיות לאור מקומן על מן הדמה. ובעת כזו הסכן שהיוונו באמצע מיתים מחמת
שצריך להחזיק אותם הרוש וכן מחמת שצריך להרחק את הרושה אז בנוסף כן בהתשר קצת לו קצתכן לו
ומעם החוש הלו יבעת כזו לקלמו ומקומם שבר כושר נשר. ולש לאמר עד שבעון כושר נמם לקשת
לבמו ולרושתם ועד נהרלם אם אות אשת האומם לבמו וכון מתמשך לו ולו נמו לתושתם מש לו מקומם כו
כושר נמם. בגון דמה לנו על אשתם ובמו של הנאים שהלו שומת [illegible] על שנרשם כמלן. —
ועד לעושה גם מקומן אנו על פלנו שהלו בן מעשה ומה. עד הרי מקומן הם על הרוש שהלו
בן נשרה ועל כמו שהם בא בן מעשה ומה כן בעלו לנו אשתם עש בתמש בן בעון הרי מקומן
שהלו מלו ופמל לושתם פלה מפע שהלו אשת מלו ועד מלו מלו מקומם בזו שמקומם עמו
ורן אלו נשר לקומת שני בעמנם מלוכן בתמש כו. ועד שנש מקומם בו כושר נמם ומה לנו על אשתם
לבמו של הנאים מלכל. — ומלנם אש מהרו עד מקומם ומעמם על במו של הבן ומה הקמלנם
להלמ. לנ לקלם על עלם כל המלמנ לעלהם אין מקומם הקלם כו לו מעמן מלות על מכם שלו
בו לקלם מלון ומן שמעמ בעבת פמל מבהם ועד שומר מהקלש ומעמן ומה בן מלנת
מלמם על הבן ומה מלמו. ועד מלון לשמון לבמו כושר נמם שוקמו בא המקומם
בבמנם כושר ומעמ בא הבן ומה בעבת מלמן על מבהם. ומון מנמש נ ולו לנלו מע לו
מקומם כו מון הנמם. ~~לעל כמלו מש מעמ מך ולו לנמן מ ולו מעלו מלל ומלו~~
ומן ומו אשתם הרו פומנן מת המשה שמנו מחר מלמן עד. — ומקלם כון בנמן מהן
הרו מקומן בומנת לחומ מת המומלנם ומלנם ומלל בנמן ומן. ועד הרו מלמן מקלנם מנ
על המלנם ומלל שמקומן מלנם עד מה לחומנם סומל מבנות שלומלו מומל עד הרו הגומנם בומנת
חומנם מקבות שנמלו על מה שהמומל לחומן מת המלנם ומלל כמו על מר שמלמומל
לחומר מת מל המומלנם. ושנמם מלומם כושר נמם ~~[illegible]~~ עמם כו לו מומל בכרו קמל כ.
מומל ומלנם ומלל לו מומל מם מרו הרו מקומן עלומם לחומנם מומנן ומה מומר מלם מומנ
ומו בקומן על בן ומה מומל מומל מומל לו מומל מומו מם מומל כל מומל מקומן עלו מומל
ומה מומם מקומן בן ומה מומם נמם. כמו בן הכו מקומן על המלנם ומלל שמומנם
מקומם מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן
מומנן מבות מלומן מומן ומה בעבת מלמן מומל מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן מומנן

הקב"ה. ואם לא משום הכל מה תלמוד הכרחת לומר כן כשהעלה הקב"ה ג' חשוש נתקנה הקב"ה.
אינם לפניו ומקשה לומר. הרב רונא מקשה דבאמת בביאור הלו קולו שהקדה שלהן חמשה. בקונה
בתחילת ריבש"ין קוו: שהיחוסים שלה לפנינו מעוין פלא ומרשון בביאור לפשוק מינים פל ורבים.
אך קשה כשהם לשם בשל קנה. כשהם הה אמנם ומלמדים כו' ומתלמדים ומלמדים או אתם ראוי למשפן
לאתם חמורה נפלא. ואתם הם לאמרן עלים חוש אתם בדומה קהל הם הי' שנולת בדם הקב"ה
אל כל לומר הקדה אמנם בדין נמוכים הה נמסר לקב"ה של כל ומעלה לעמן מה הלו אמת שנמחק
הקב"ה לשם הקב"ה הגדול אל קוו וכלמן לומר לאתם אלה שמשלון הלאלת מהבמ בדונים לה אמנם
כמומר והם מרמן בביאור הלו קלה לגבוי ושבש מהמ קשלת הלאלת אל הש"ם בדין בחשוש
אמת שנתקה אמנם אל חוש אתם חמורה מנגנ אל אתם קלה מהבאל מומנים אתם. הרב
חוש הביאור הלו קלמלו לגבוי ובדון אמנם חשוש נתבשר להקב"ה הגדול בהמשל אמת
פרשנו אמנם אל שבש שמנמן לאלן רמונים ומקים מכן גדה המשה הנבוו מנמשר מרשש
מסל אל מנים ומקים. ולמן הנשך מלוש. בדומה שנמה רמונת המה: -
ומש מ לומן אלת בהו מרבין קמ: בהו מדמן ומלון לם תלמן בבשש בהל אם חלמן
בחמקונן להל לם כמומנים ולדין ומלון ומלמן ומלמן ומלון נתבשר הדבש לומשן שהלמו מלו
להלן בבוקל כו' מו אתם רשוו לומשן לאתם חמורה. אמנם. ~~הבשר מאורו הלמת מן~~
מבשמ מ קבם שנתבשר מהלן רשוו ~~ומפמ~~ מו אתם רשוו לומשן לאתם חמורה בבקל
מהו נתקבל נבלמן הנמרמן ישלה בבלי הי' אמנם פמ הי' ' בבקמה שהבמ בבה מבמש בבה
בהו קוו בהמו לבן נמבון לאמנ' כמומ בבשמ הנמ בחמת בשרש מנם. אמנם הנמ
הנמנמש כו' שמ נתקל אמהן אמת. מחמקון בחמת בשרת ולמן מנמש בם חמת בשרת
מבנ מקמל לבמן מבבן בלאתם מנמה. ~~בבשלה~~ ומבלמה לו מלמן מנמון מו' בשרת שלומה מלבל
שמומש אמנם מת חבשל. לבי' משוש בם מנת הלומנמו בשמ שם - ~~לבלה~~ בבשו מבלוש בשבם
שם הבמר בבמחלה שמחמן הבם הגמל מלמן לבשמן אם שמקל בשמו' בשרה
שהלמה לבינקר מו' בשה אמה. ומם הבו אמנם בחמת בשרת
מבלם. מן מלו נתקל אמת אבמו בבבמת - מנם לו בנמר בלבבו ומלן בם' מלם
ומלמן לו סל הל בבבנ הבבם בבם שמלמן ומלמן מלמן לם שמקל בשמו' בשרה
כו' ומלמן ומומש הומר שמנ הלו מבבם הבבם כבל מו בבם בבם. ומהלמר מלבבם
מבבן בבה הגמל שמלמן כו' ומבמבו הי' מ מבבם מל מלם שמת מבה מלמנה בבבמו. מלמו בבם
ומלמ מ. ומכן מלו מבמן בבמן בבמ בבמש. ומנ. -
בן. מ"מ הבן שם הבנם קשלו מלמה ומלמה בבבו הלמנמ המלמנמ מל הבשם שהלמו מו מל מלמן לבמלומן
לבש בקו מבבר הבן מבבלמן הנמנ ומבל מל הקלבנם בום ומומל מלמם בלמו מו ומבמנן הנמנ ומבל
מל הלומן מלמנמ מ מו מומנם ומנמן בבמנ בבמנ מנמ בן מנומר ובמ בלמ' שם. ומבלו גם
הלומן מו ומבבן הבלמן בבמנ מנם ומנמן מם הנמ מבמת שמומל. בם בלמנמת מנמש. -
ומלבנמנמומה בבל בבמ ומם בבנ מנמ. מבבן מו שבלמ מל מנש ומנם מו מל מנש ומבנ

מה לו עשו ישראל כי לכן חרם. אחרון שאינו נשוע מאבי הקדושים עם השאון מאבי הנשים והקל עם נשון מאבי לבי חמי
ובלא בקשתם השאון את הקדושים ולא עשו ישראל כי. גם יראין הרים מגלל הרב משולמון להיות שני תמ"
לרבותיו למלוכה. ~~ומשה תמיד בשביל כולם~~ . —

עכשו נתלו חומותיהם הנוראות מאד בדרך חיטל רבה. — בהקיץ החונשק ו' תמ"ה בדרך מעלה מו מוטל על
לב ישראל ובראש על הקדושים, ונתעוררה אש משל חיל מרתת בכ"ם מהמלחמה הזו על הבית מלכיו. עכשו ו'
בדקשן קהל יש רבה עשן מצרים מלחמה. בדגלה המלחה הנשוא מהלחמה רש עשה ומת בקול המלחה
על ישראל להלחם עמו. ומחושים לרשעת את לב ולשעו לבני הדרך. מעשה שלו תתעש רעתה חלל שרוש
הקורבות מהו כאון לו ולשל בדשלם בן ומהומה ומתש לו. ו' בחונשק מלך מלחמה גו. ומעלה נמלו
בכשון קהל ד' מעבנים חוש מיתים מבחוץ מן בב' כשור מחושו מרתת בכ"ם, גם מיתים מבחוץ
מלחמה. והיתה בהקדשון הנו הם מחלשים מיתים מלם בכ"ם, ובשו זעל הי' מלכיהון הנו בבים מחלשיו
מקלה ומלם שהן מרשיו הקלה המלחה מעתה בקשל מו חוש מיתים שהן מפני הדו בתרת חוש
בכ"ם שרשי בקשל מו בקשים להתאוה. ומעם מלחה המלחה כושר מתבר מפני מעבר להתאוה שרש
הקור הלחמו מחוים לרשות מרת ולשעו בכרסום מלחמה שמנוים הדו מבשלת גם הנשים מהמלך
הקשלה בה כמ' בקשו מלחמת. בדאוי מפני מן בכ"ם מון שרש מרשו בעלם לו ומרת על מקבת
ובן הקשים שלו הטלו בדן מאוש בהטלו ומרת. ומעם בקשר מלחמה שבקש מעלו בהקים — והקים בחתם
מהקדש חוץ מו מלכים הקלה מהשעו מולמן קול מל מושה שמנוים מון החוש מל הבית מעלו ומשרת מחר
מעשה לבשר הבית. ובבוא שם בלת מד כשור לבה מהדו בדשו חולל חקל חקורות ובשושות מלכים מקרו
ובשת מקרת ומשלת הנוש מבחוץ מדי מהלו. מחלל בדשו בשור בקרו בדכו תשמן בחרת שקרוש
מלו מלשר ששמנו קול הבית שולנו מלשע בע בלחל. ומכ ומבקש קרו בדבשת מעקת מלו בבשלו
בדבשו הבית מחר מלשע ומש מש. ומחלל מעוש בלה מלשע. ומלל בדשרו מלו מעשה לו מחלל בחרת

קל הבית מון חוש מל הבית מעקר מחר מלשע ומלל הבשלו כו תשמר הנון מלשע שבבים הקול
מעשה ומלל קובר ובשת מלו והנון חוש מלה מלשע. ומעם שם ~~מחרת בשמע מלו מלחל~~ בלבוי הבית
מלבה קבבו מע מעשרים מחר מלשע מן מהלו מבעת מעבר מבדו הבשלה והלו מלמו ומרבות מנון
מקשן מן בכ"ם. מלשה . — ומלל בבלל ו' מלו הבית בכרתמלת כלן בהו מלשע בלם מחמן ומחוסר ובחמי
שם ובקלה שמן מכ: ומקומר בבלו מל שרש מלשע בבחרה שמעמן בשבלו' מלו בשור ומלשה בחמי
בקשמן החולמן. ובבמה רגל בכרתמלת שקר בדן מלשע מעמוק בלם מחמן מו מחרמן מוקל מלשע מעלם
קרש מחמן מלמן בדם שמחמן מבלו מע מבו שבלו'. ומעם מעש החתם ומ מחר מהלו מן מלשע
מבר ומע מבעת מן בכ"ם. ומש ומרבו מלמן בבלמו בלבו מל שרש מלשע. ומקל בלבו מן מל
מון מחוש מתקר מחר מלשע. מלה מחמלו מל החתם ומלולל מלש הבמון מרשם מלל שמו הבמו
מבה. — ומש מבקלם ל מו. מבר מובמת בם: בהו מעבע מלשע מרשע בבל מלרשמן מבלת מחר מלשע
ומשתמש ומלמן בבו מבשל מת הבהן מש. ומלמן מבו' מלם ומהמל מל בבמרו בלבו מל בבמלה מו
ומה מת הי' הבית מחלשון מבלת מעקר מחר מלשע בם מלמן בבמון מבשל. מן מחמת מבלת בהלמן מלמן
הבשם מלשמן ומחלשון הבית מלש הקל מבלת מחר מלשע. מבעת מון בכ"ם. ומלש מת.

יומיים מה התקיים והיו. יבי תשעה אלהים. הקיים היו אלו הפוו מקרוו הנשלת הוטל רבי שלמשה וגם
גבי עליו מיוחדים. מעבר הרשות הנמל לדעת הנמל אלמוו הנשלו שומרים שלו יחד עליהם יום ולילה. אלא
והנשל אשה כמעט כי ומלוי בקרקע גלוי. לבסוף שם יין ומלוי בדם אלו קשים ונלחמו מבטן רש. עליו.
ונשב עליו מוחו קלון בדבר בוא עשה ועליו ותפרש ומרשת הנוטל שיחקר את הקשים שהקשו בגלה. אבל בהלך הקלון
ונקבל מבחוץ כי תשעה שנים הקלה התקיים אלמוו מוחרו בשיוקה בעלמוו שלו בקשים. - ויתקיים מה בדבר
כי תשעה בשנשו קשים אז לאיים. כמקרים בלשון רשו בנשנשו עתה שם בהלל כי תשעה גלו לאחר
אומשים בן ולמו. עליו והנוטל בנשנשו מעשה לאחר. והנוטל מומשים בן ועל לו שקשלו עשים. ונגד עליו מעל נגלו
לבנים ומרשת אחר עשים. יום רש מעש בעל. ובן בנשנשו הנוטר התוים בן בהומת בן עשה ובן מבלוים
מבקשו הרמבם שהבאתם. ויתקיים קלות התקיים ותושלם בבלמות. מהרו הנשם בעלמוו שם ולעלם
הנוטל הנוטל בבנים הנוטל הן הנוטל בקשה אחרים בקשה מבלמות רבי שעבדים ובן קשה בתמש כי
ומלמו ועליו הבנשנשו. ומרשת הנוטל הנוטל מלה אנשים ש"ר כמו בן מבנים הנוטר גבי עליהם לחוט.

מעלים כיון יקים אחרים מבנות אין בגד אין החוש לחקלים אחתם עשים. אבל הוא אחרים הסמבם
בקבר הגדול שלהון מלמעלה ומרשון כי הנוטל לו מבנות אין בגד הנוטל שעבד ומחושל מיקים את
הקלבים בחוש מתת בקר. כן החוש התקשה בזה הלו מבנות לגלות לגיר לחוש הנלחמה על
הקור כמו שלו תפשים רקתן לשושו עבודת כשבשי החונלק לבקר. ובמות התקשה הנמות אונים
בגיר עבות כן להתלחם הבקר כמו שרלים לוחלן מלחמות שנהלה. ולפן לו הנעים הרמבם הלום
מקשן עבים ולו עלת עבת. החוש התקשה הנמות הלו כן הבלים לעמד על הקור בגיר מלחמה
כמו הסמבם ומבריס מלחמה אין מעונים חוש מתת בקר לשתרלק קלת עבים. אבל כמו לאין
חוש מתקים בהתחת בקר אין חוש רק לחקלים אבל כלל. ומקרים שבנים כתב הסמבם אלמר שנמלאן
לבקר שהתחלו רשה מהחוש עמהם לעל כל ושרמל לעמד על הקור בלשנין לשמת לשם שנו תה
~~להחנשים בתשל. והלו מאין לקרות עדו לשלום גבו מלחמת מקבלה מבקשו גבו מלחמה על קור~~
ושרמל כשעת הנוטה הקלקלת על ולוש כן לשון. ומשם מלמו מקשן הקמות השלום בעלהן הלו
שמחנשו בתשלבה. עקב הם לבמים מוחם. ומולש קשו הבם מנגל להסמבם מה. בדשו הלו מעלו
מבנשו כלל. ולפן מוה בדשמנשו בתשלבה מלה. בשלש אין עמהם מין מלחמה. ומלל מהנוטל
בכבים עבשו לעה בקשים והתחלה מבל מעלה כי אין בעים באין לבקר לתקים אין על הבקר
לתקור עמהם שנשלמו כמו לחוש מתת מאין בקר כלל. ומבות לתאור גבר אין חוש על הבקר
כון יחבשו בתשלבה לון תשם מעלו על הקמים. ומוש קשות הסמבם עה. ומות ~~אחר~~ על כי מו
שנעלמו עבשו ומעבל שקבים עה מחוש מתת אל לאחר שקשה תלשבים כמחלקים אל כי שלמו בין
עבשו אין חוש כלו על הבקר כלל. [ומקלוים מבה בבשו החתם לחוש בקונה על החתם בשבים
עים בחון עהנ ולו הקים שבבשו הסמבם אמ מעם מעל.] ומבים כתב הסמבם בבשקמו בולתן
אחר החוש לעבים עבוהן ולקרלק מלחמה עים שמעקן הקור. כי. ובשעמלו רקם עלבים עה בקשים להתחבר
בלמנשון מעם בבקר הבבל לאונים בחמת עהנ. ומלמו מהקלבים הרמבן מלתן בסמלק. מבות
חוש מתת בקר" גם מהשו מהונו בא מעלה הם כן שהקבה עבדים התחה בסמלק אבל מה לו

---

[1] ותשון עבוד מעמ עלו בחוהן. בבקל מלא כתש כי ומלמו. לכן בבי עהנ שנו בקמו בבולתו לכתש כי תשעה. והוא
מלמ בבבהם כי אין חוש על הבקר לבבלק אחר עבים כמו לאין על הבים כאשר ם ומלמו מבים לעבים לכן כתשה תחה כי ומל
הבומל מקבים שבים בלו עבים. מבלחוש על הבקר לאן. ואבל מהנ כמקל בבים כי תשעה על שבוה בלמ עבים הבומל

[illegible] בהיא אנשים נתנו נשקות רבים תשה לפי שקה כדי [illegible]
הרבה. אז אנחנו שלה מן המסה הנדלקה לראות אבל אין הנשה
קדמין ונשקה נשות אמן תנשים נשמן נשקה לפי שקה רבים [illegible]
שקשה # מורה וכתבי הראות ב! [illegible]
בהשל מלכת ונולה שלת מלכת משנה [illegible]
אבל הנשים מנשה כולם בזמן אחר הוי מים כל [illegible]
סגל נצה מדבשו בקרבם ב' משה הבל [illegible]
מתם נבמו לו וכשלש של נראין [illegible]
הלמ כן נשקה. — אינם [illegible]
ונם שנשמן ומבואר [illegible]
שלו לנשנ נתם. על [illegible]
ובלמ כבסו הנשה [illegible]
לבסון [illegible] בחרטן קבהלה [illegible]
בסנסרן שם ומולמו [illegible]
נשם מנשת מה מקנש [illegible]
ונתן מאנש [illegible]
מאר [illegible]
ומם [illegible]
מקנותם שלר. — [illegible]
[illegible] מקנה מורה. אבל [illegible]
בנבואה מנשרה [illegible]
ומנה שנש מנרה [illegible]
שלה נשקה [illegible] כל [illegible]

בדר כלל: ארה אה כל האומה רשנ רת עם רת הבן אבי' עשה שבושבנל אמן שומנון לל לקרמנ עם
פורשו. שנלש נתמן לפי מנק שקה כי' אין שומנון לל משנ פשטנן נש הייתי משנ שהנשמן מנשמן כן נשנ
ונלמה מנה בדבר שאין הנשנ מנשם כל אה מקור נשנלש שקה כן בדרש הבנש בדרשה ובה תנשנש.
ואלו אמו רת כי מלכה הוה משנ שהנשמן מנשמן רבה ומנש שנלהם נשוו ולב. נש אבל מנלנ בדרש ומר אנ
נשמן מנשום כל אם מה הי' ומבנ בנה בנשנ ונ נתמן נשמן שקה. ובל נה מנמן בחנ ובהלות הכנ מאשו' בדרש שמון
[illegible] הבנון הוה כלומר אנ שנ הי' ומבנ. ובנלנ בנה.

ולאו מעלו חוש מתקן. וגם השלש והשל מתקן בחמשת חוש מתת מעשת פסין בקר אתשו לו ולאתם כו'. וכן הם בחמשת השאה" בקרבים מלחמה ולכן יתיין שתש ומפון את כל עשל כו'. והוו עלמה מיקמתן השתמש הכנה תבה גלו' ומעלת מדו מתלת פס כחמש בגם מת ולאת. ולשל מהשאה הוו כן מבנת מלחמה לאתר אשר שלו מתשלן קתם כחבשו המונם. כמתלמן לשון והכמת ול כל עשרה לפי חרב מדו מלחמת עשלה. ולמלך הוטב.

ומקתם מעלו נתסמן עלשת המנה הנל. בקבוצת מתת השלש והשל הוו כן בגבר מתת מלחמה אשר לשל להשלש עמן עשת כל כן ומאלה בשורה מלו ומעלה מעשש המעשש שרשה הלחמו מתעלם תחת הקשלת כן על הקלשש לכם לשתרושל מתת בכם כאלו ווין לתשר ורשה ובנש כל. ומוזל על מתת השל והקלש ווין שעל תשת עשת כל ולה בבה כושר מם. ולכן לבל ובה מלם השו ונל בוזם לבטל מת עשל ובל ובה מבנת „עשלתם" מלמו שהקלש בחמשת עשת ומלמו חמשת עשת ונה לבטל מת עשל. ושבש הוי מלש לחומם מת הקשש מלשש כושר מם לבטל גם מת מעשם. ומהשו גם הם רבים לבטל מת עשל לבבל ובה בחמשת עשת. ושל בקהל הרו חוש הכוה מלשל ומלש מונל מבנת מבר עשת כל רלי כן בחמשת ומוקה חוש מבה בבר עשת מו מלמל כן לבשלת מת הקלבשן ומלך הוטב מוולם.

ומקבו ומ לתמת גם רחמת רוולת המנה לשלת הבוון מלת עשת לבל מו בבש של בל שהשומת בוומת מו. ולהאומר כל. מל מן מל הוונל הרוגת עשש ומל ומבוקת מלונם הכל מלחמה גם להתרום כל הרבוש כמלמנו בומתו. אונל בבבר פסה בבב שמבתן חמשת עשת מב כן הוו עמן ~~מן המשלה~~ מלמו תלמו בבשש כן בומוקת ומומת הבשש כמו. ומלמן מן מבב מבה הוו בבבר מלמלמון המלחמת השלת מבב שב עוו בשוש מבשרן הוונל מהם בשלשן להבבום מל המלחמה. כן בבמן מל בושר מבשל עשת שהלמו השלב מלבש מחלשן הקלבשן מלכן מחוש מתת בבש מבנת בשלת הבשלת בבבש של כב מהשו מל מלבה בחמשת ומומש מהנ עשלש והשו הרוגת הוו בלמו לבבו. ומבלו בבבר מן מרשם מלמלן ומלמת ההרוגה ולהשוגת הבשש והבשל מומשת המלן שמו בחמשת עשת כן בבבר ומוקב ומוות והוו בבבון להשומה הבוות בב של עוו הוונל לו מבנת שהבש של עוו ובבל עב בבבר בבה מתת בשלת עמת ~~הלשש~~ כן שולו כן מבנת ומוקמן מומת הבבש ~~לחבה~~ ובת השומה הבוות עו מלמן כן לבבש המבל כמו כת מולמות לבלחמה ולבן הוטב הבן. — ולבן ומן יבבמו מבוש לבלש ומבר מבלש מבשו השובבם מל בבה. — ומומלמן בבה.

הה עשין ורוח כי שחשון תלשת לפן ויעיו ראוחשו

ראוחת חתלש בחו' השן מוטן לן בהה ~~אחרת~~ מבי פשוטבל ~~יד אחרת הלו~~

חוות לחרי מעלן מבטלונן. כלומר שלו ובזו בלה זמר לתלן כלן לפי

שהי' קלה לו חוות רן לחרי תלון יוכן כלל לעטל ותשלן שהבוטל הלו שלו עבו

מה לתלן. מלחר חוש ולפן כזה לעקל חלת בעלם בלה הבזו שלו ומעטל.

קיץ סוף משנת תשמ"ו בוקר כב' אורל אלא. פה קטלון
בולמוס ההלולים דרגתיים מן שר שלום מין מבצע.

סוף שנה שפרסי משנה במס' עילקין והתחלה מאומתי קורין את שמע בערבין משנה
שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן כו'.
בסיפרי דברים ותאו חושי עיי. מלבד שעמד משה (כה הגירסא בולקוס ושמ"ו
רמת שלא) לוכנים בשום כל תקורה לתקורה בשום תקורה של קטלי מקום בדרוש
תקורה של קטלי משנה בשום תקורה של קטלי גלמוד ולוגול שכר עיי כל אלא
ובבא (ושמ"ו שם) לכן יומלם לו בשום ומות עלמים ומלם שלל. - להבין מאי שונו'
דמשה בינו עה" עש תלמה משנה ~~מתמוגת~~ מתוגמת מה רמה מע שבאה לסוים שם
משנה מנין לו שכר למשה מע שהלוו נוטל בשום.
בדפוס כ. ולל רפ לאבוו מש הראשונים מתמרחש להו נוסחו ומש אינן בלו מתמוש
לן נוסחו ווו משום תנלוו בשמ"ו בדרה והלכ' כולי תנלי בנוסחן הלה לוגן קמתמנן
שם ובו הלו מטו רה והלמ' בעלקטון הוש שבלקשת ורק בקבדרה (כה מטרטמ)
ולאמרי ניתום שרבשן בטרבנה שהלסום (כה בעלקטון) ולמר הלות בדרה ושמואל
קמנוגן הנו לוגן קמתמנן בעלקטון תלומס מתובתו לוגלו רה והלכ' כי הלה שלקל
תה מסלקן ולאמו מוטרא לוגן בשמקוגן נפשון ומלות בלמונן ולות בשמת בן
אל קמאו הלל קוו מסרו נפשו' מקבושת הנשם לוגן לו מסרונן נפשון מקבושת
הנשם כי הנו בדרה לוגלו בש לוגבלו כ'. - לבמנות כב"ש מולר הלה
בולמכו לו' לרבה כו' להשוב מה ישמו נבולו הבלר שאון בלון בלמה יבי. -
לבפנהמרבן קל וש מולר הלה בולר רבוו לכי רבלמו לחוק לבולוי בקוו (של בלוגן
לומתלפל) כו' ולמו הקבה לבוו בקוו שנולר לוגלום ורלה ללבה עש.
הנה השולק הנות מש ראשונים מאותמש לה נוסח כ' הנו עומנת של הנשם
בל עת שמה מלבד תל. לוגן לו סה להשמ לוגום לוגל ראון כי הנו

קו"ן סולם משנלית והמרן בולם כמו אולם תשא פה קשולון
בולמו מהלולו דרגלם מן שר שלום מון מבלגא.

סולם משה שפרוי משנה במס עולקין והתחלה מאומתי קרוין את שמן בקרוין משנה
שהכהנים נכנסין לאשנב בתרומתן כו'.
בסקרי קרכה ותאו חושי עיש. מלבד שעמד משה (כה הגירסו בולקוס ושלמ'
המד שלא) ונכנס קשרוש כל תקורה לתקורה קשרוש תקורה של קשלי מקמו קרוש
תקורה של בשלי משנה קשרוש תקורה של קשלי תלמוד ולולו שכר עיש כל אולא
ובהא (ושלמ' עמ') לכן חמלם לו קשבום ולות עלמוס ומלם שלו. - להקן מאי שונו'
דמשה הינו עמה עש תלסה משנלית מתוגלת מה רמה עש שבוה לסוס שם
משנה מנין לו שכר למשה עש שהלו נולל קשרוש.
קרבות כו. ולל רב לאמו עש הראשונים מאמרתם להו נוסו לעש ולמו מתמוש
לן בולמו ולו משום תנלוו בשלי קרה והלך כולו תנלי הנינקן הלה לוגן קמתמנן
שם ולכו הלו מלו רב והמ' בעלקלון הוש שבלקשת ורק הקקרה (כה מטרשמ)
ולמרו ניתום שרבשן בטרבנה שהלום (כה בעלקלון) ולמר הלות קרה ושמואל
קמנוגן הלו לוגן קמתמנן בעלקלון תלומס מתובתו לולו רב והלך כו הלה שלולן
תה מסלקי ולמלו מוטרה לוגן נמקחוגן נפשון ומלות בלנלוגן ולות בשמת בן
אל קמאו הלל קלו מסרו נפשו מקרושת הנשם לוגן לו מסרוגן נפשון לקרושת
הנשם כו הלו קרה לולקו עש לולבלו כו'. - לחקנות רב ש מולר הלה בשלו
קולמרו לו' לרבה כו' להשוב מה ישנו נבלו הלר שלון בלרן קלמה יפ. -
ובסנהדרין קן ש מולר הלה קולמר רבלו לכו רבלמו לחוקלי בלנוגו (של קלוגת
לומות לפל) כו' ולמו מקבה לבלו בלנו שלולר לתלום ולבה לבה עש.
הנה השולה הנות עש הראשונים מאותמש להו נוסו כו' הלו עומדת של הנשם
בכל עת שהה מלקד תל. לוגן לל סה להשוב לוגם לוגל הלגן כו הלו בלגן

שאולה מומת קיימונים בכל יום ויום. כאמור במקומות שונים אחל הנשים לחוות כי כולם
תכפו לתלמוד את רב יוסף בדקדוקים לרבות בדקדוקים הנאות שבהשת ומן כי אז נתנם שבשין בטרנקין
ומה מה שהשאירים הנאלו בעבר כבר תשובה אחרת כלל. ובוודאי כי אומרו / ומו עבדו במומת
עטה ותמיומת לתלמוד התמידון בקלקום אלות שרבה לרוחה עבדם מלבדו בקלקו לתלמוד התמידון
בטרו ולא בקלקל. —

שלא בקלו אז הלא קדוש אבל אם נכתב שלא כדונה
אבל הלא קושה, רק בשהב"ד בערוק לה ונתא להתשלת
אלא שלא קודשין. לכן אם קודש בסלקו אמרינן בקודשו
ומרו באנם כיתב כמש. כ"ס בעיק מ"ר תקו מנו"ג. כלומר הם אמרו בלסור לתלוק גם בקלם התקלו גם

תשלומת 20 יום) 30 שעות
שמנות 12 "
60 × 32 עמודים
120
180
1920 . 6 = 320
192
3 20
1600 .

52 יפין נשאר.
קנת 30 יפין
תשלומת 20
27 . 60
1620

1400
1400
154.

44.%
3.50. 1.50.
נשאר 3 1/2 = 1 1/2

52 × 44
208
208
308
2288.

7 1/2
1 1/2 הקנה
9 — 2.25

24
10 פר 5
לרע

52.
32
84. 44
336
336
36.96

24 30
720 . × 5 144.
144
576. 60 9

72 . 5
14
58.

37.5
פר 42 —
הקנה 6
פר 48

12 =

Rabbi Marcus L. Haberman
Rabbi of Cong. Beloved Companions
1819 Prospect Place
Brooklyn, N. Y.

מרדכי ארי׳ האבערמאן
מלצים אבד״ק גאליגורא (גאליצי׳)
וחבר דפיד״צ בוויען
רב דבהכ״נ רעים אהובים
1819 פראספעקט פלייס
ברוקלין, נ. י.

RESIDENCE
1512 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN, N. Y.
TEL. DICKENS 2-6737

ונם קוי׳פן הק׳ נשמו שנים השנה תשעה מאות בקנ״ת. היינו רמה
שאמר בשבת שאון הקר מ״מרי יעקב היו כמאמרן שהלו מלא עליו ראוי ר״ן בשבת
הקטר יאמר לך רב. ובזה ורבא שהם תלמיד ברבה הלשון גם בשוטים ן
שנשמו מתוך ברחמיו נשמה הקדש ובשחרים של הנאלים בלא לך ו כשאינם מלבדן
נפשותם ויקבלו הדרים ולבשנם ראוים מלא עליהם אב הרחמים אמר
אמר ישמו כי יפרה אחת לרחם לבם הלעום אמן.
ובמצות ה: בחרמ הקדוש לום מנם הנתנש לנטפו לקרבו נם ה׳
מ אחת כלב ונלה שנה לנטפל לעוים מלבה ובשמו מ״מרה טבה
מרשה כי. יבשון לה בסקרים כה לב מלשם אל המתנם לה הרקנם
מלאו והמלך ולן בבוקר כמי שתלה מלוך רמ מלאה ובשמה הקן מאמון מ״מ מו לה
בנים ומה מי שמקנה מלא שמרקנם מלאו כי כמי שתלה מלוך רמ מלאה הקן
כלב כ׳ ישמ בשמ. ובכ״ה הם ראם השמר מלבמל ומעמה ומשמו מלאה אמת
מ״מרה ומרשה עו שמרת ומבמקת מהלעים ונבלמ שהשמר הלו מלאר ן ולה
ן ומן בתחולת נבלמת משה בחנש ומאר ה׳ ראשי מלקי חומל מלי ומכם משה
כמו מ״מ ומאר רמה הראם מת מני מי מלי. ומלו כו בתחולה
בהשרת מלוך רמ נבלמה ומרם מ המנלה משם מלמם ומנלתם ומלכ הקן
מלשם השמה מנלה מאש מלבן הקלם ומם כלו כפי מלבן מנלתם שמאים
מלמומם ראי ראמר מ השרת רמה ראמם מת מני מי כשמנלמם המנם מלמי מהשמה נלמה משם
ראכ מלמה ומני מ ביתם לק מנלה בשבת ומרמל שרמם ומר מנים מלאים
מרמת מומלם כשמאמו במ״מרש מם מכה ומשמחם. ומן מנים ומאים
מלק רב כלשם מתמ מם מרלה כי. ומלו ~~מלמר~~ בקש השמני בם מלי מנמ
בקם ראי מאחר המאם שמלו ומרמל מאש מ״מרבתם מאומנשמ רמו מלי מלי הלמנן
מלי. ומלו מלכרת ההקם שומשקן משה מומרמל בנשלתם כשי שרהו מ כמלהם מלי מ״מרבתו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Rabbi Martin J. Halberman
Rabbi at Cong. Beloved Companions
1819 Prospect Place
Brooklyn, N. Y.

RESIDENCE
1512 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN, N. Y.
TEL. DICKENS 2-6737

אגודת אחי תמימים דאמריקא (בע"מ)
THE LUBAVITCH YOUTH ORGANIZATION
1819 PROSPECT PLACE
BROOKLYN, N. Y.

יום ראשון

מרת עיילעם - מחוסרת כסון כו'.

- ליתן הוראה עפ"י מה שהי' בשעה כל חולה כו' לכן ויתלן ל"ג בקודש.
- ברכת הבנים לזיווג של הרשומים כו' מסדר קידושין כו'.
- הערת אמירת לרבוי מזל כו'.
- ל' ניקנין ל' אמר רבוי כו'.
- בפרט ל' אמר לו חשל לראות איך מלא תעזי מאמי מרבי והשלן בן קיאה שאינה הלכה לעשה בשרשותי (בפנים) לא הראת (אין לוקחים אשה בני) אשה והיא כו'. —

ישקו הג' ליצבור ומי עולם מאה, עפ"ל, אין הקלים מום אין הלה בכל הקבל הלה קשה. הרשה הרשמו מתוכן בדשן תמנים הלמ הקלה אבר עמו אלה ומי עולם, אלה ומי מאה, אלה מאה הלקנו הקלנו מום אל הלה, אלה הלה בעוכן כו' עש. שבדו מן הלהן מהשמה נכל מקלאה שאמר על הוצ' אלה הלה אם שני מינו מינים ל' הלאו שלם אלמו כו' מלאת הקנלים בכל אלה אמת ה' בכן מלו שהם מינים אוכן הגן מלם ולקה הבנה שלא יהי' ומי ומה אלם הקנלות לעלות אמת הלמ לאשה הלשונן הראון כמו שלם הנשים שלמו לה הלאו. — ולקי הנשים מלם הלה הלאו, מלו, קבלה ומלאים אלמו הלאו כו' אמת אם הם כלום מהרו לם מלאה אלמו בשמל ושרוכל כו' אבל הלאו ומלאים הנשים שנים אמת הנשים מלם הלה הלאו לכן הלה ומלאו הנשים הלאו הלאו הלאו

(המשך מעמוד תשיב)

- ובחלון כשם אמר רש"י בן עניש אומה אז כאשר נמשלה גאולת שדה אחז בקשר
(בדה הגאולה הגו מלמעה אחרון ועדים ופשי והיו שניהם המשפט כך בקשר מאחרי חסר
ומאוניים ומי עניות כו'. רש"י) ובשעולת שדה אחז בלשון חכמים, עין שדה
אחז עמי הנשך (עין שנתפס בעלון הרחב ומגונים על הנושעות שלו ובלים שרב
ושמש והמת כך עמי הנשך חופשין ונשמן יקרשין מה שאה ובלים)
קרקעות שדה (הלשון) אלו הרשעים שבישראל. והיונל-שלחו מתם ויבקו
רחמו ודשם אויבליהו על עליהו מאוכלמלו עליהו לו מרחמין אויבליהו.
יש בחו שאמר להתה היונל הקדוש מאמונים מדה שמחו הלוו ב'ומר
בבחשון כ' הקור והשוטה. ובקרקעות הלשון הדה ומ. ובמו שהשאר שבשבל
שמחין על הנשי מעשה עמו בחלק מעל ומעמו ומלמו הלאוה מה בקשר כמו
בן הקדש המתמנים. ומפלו השומרים הי' אם משמש בלבד מה עמס מתשמש כמו
מעמים ומלאו עמ. ומה אל שמשמש בלב. - והנה התה שמקהלו הלר ושב
הנשכרים להבנת ושומש של הלר בשני אדמנים אל בהאמרות היונל כשהלו שני
ומות מ' מנשמ' בקשר הלו שומרון אמם מלאה ובמלכן מה מתשמים לשאר ומה
בקשמ רשבל הלל. אל בהלחנות כשאינו ראלו מלש שלמו כל מחבמו מן
הדהן משלמו בבל. - ומנמים ומשש הלל מחנים רבה הי' שני כבמן כה לבבה
בי רבה נהמו מלקרו מאונמ ולאו משבנת. ואם הי' בקשר לבנת מרמ מלמו והלו
לחשו כמלים לחושבל ומבלבים מ מעמ מאמר ומו שהשאר מעמו הלאוה כי' כמן
ומ ומומה להמשים מ משלות הלר ובל כלום נתמו מלש מעלה כי'. ומן
מה ומשו מקשלו הלר שומן הלמן מומה ומלש ומבן מלמה כי'. ומן אמר
חלמן מלם שומבו מו הי' מאמר. הי' מם מלמו בהלר מעמ שומר שהי' שני כבמן
הומלם ומשלו בהקשים הלו מלמרמו מל הלר הומל מומלמ מעמ שומר מבל כבמן
ומו מבמ מומבה כבמו מסמר ומלמרמם ומומל ומבה מעמ ומבן מומר מומל כבמן
מלמן מ מלו הלר. מבל מבו שהי' מומר כבמן כה מבמן מומבה מלמן
מלמו מבה חסמו ומו הי' מעמ ומשלמן מלמבה ומו הי' במ הלר מומר מ מעמים
מ מבן מלה מל המבמן בלמו מבמבמן מבו מבמ הלר מומר.

Rabbi Marcus E. Haberman
Rabbi of Cong. Beloved Companions
1819 Prospect Place
Brooklyn, N. Y.

RESIDENCE
1512 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN, N. Y.
TEL. DICKENS 2-6737

מרדכי ארי׳ האבערמאן
מלצים אמריק גאליטזיא (גאליצי)
ותסר דזריץ בוויש
רב דבחכ״נ רעים אהובים
1819 פראספעקט פלייס
ברוקלין, נ. י.

בס״ד

בהיכלא דמלכא בשעה הזאת היה הרב שבעשת ור׳ שמעון נתנו ~~[illegible]~~
עם תלמידיו רבני ליובאוויטש בהיותם יחדו לאכול ולשתות לחיים ולברכת
בשם מברכיהם שיש בחיים בטלה מעשה ונס מן העליון לרבי שהבטיחה מרבותיו
+ ובכללם מרן הרבי לאמרו בה
והתקשרות בשעה הנשקשרה מיתם ומתפרות הגמלת בשעה בי׳ ובפרט הרבי
מן הש״ש מתחת הבמה
ור׳ מרדכי בעדש הרבי בלבשין אלבו מעשיה הבטחתו

הלק אורלוים ל' עשק שות כ' סבת חלקת לפק פה ונמו.

אין הנה מיין אומר אמרו. ובעת השולח והיה האגאון ושאר רבנים בטל אחת משום דבעי שלוחות בכתובת הגט ומלו לא מומסרו לשלוח והו כשרים בלא שלוחות הבעל. ולהרב יעקב בלב שלוחות בכתובת הגט הרבה הוא משום דכשאו שרתם וכן עדות הבעל בשמוע קולו ממש הוי שלא לשמו. ועלה בבש סי' כ' ובבו ועוד ש שוטות בלא לחב דבעי שלוחות בכתובה אם גם באומר אמרו נעשה שלום שלום בקבעל דבכתב אחר עשות שלום שלש כלל (ועוד) בסי' סי' עז את א'. ועוד בחמ' מוסון כ"ג ובחו' הרמב"ן והרשבא והשובה בזה. ברם בעלו שוטה של בהבעל הוא משום שלש ולאו משום בשרתם בלאו שלוחות הבעל. והנה בדרי הש"ך והרשבא שכ' בהסכמה הנעשים אונם עומרים במקום הבעל אאלם שמעל יכולו הם סתומים מתאמרים כמו שהשעל בתשו' בא' אלקבו סי' פ' ובחומ' סי' פ"ג ובשאר אחרונים דבה בעל שלו שמעל יכולו הם הדבר ברור להם עד שני עדים רשרים שמנה אומם ובמקום לחתום מעון לו מבר לשמה. ואפל בבאור הדבסים בס' אלבנים. ונקמתם דבסי הרמב"ן בקונטרס הדבס בעל כמבו. והוא בלמוסון כ"ג בחו' בחמש טבות. ובל ומבל קשמא אמש הם (חשוק) ובלנים לבמב הוא לאו בם שלוחות נקולו כ' ומל דבעונן שלוחות בראשו' בר' כהב לאו כ' רחמנו הא למעטו האי בלאו אוהל בתב לו' אמרו אוהל שלש לשפתשו' אל שלוחו כ' אמר אשו שלוחם ופסל לחבר ולמר כתשל ומרו נמי מלו נוקה ומלו לו מומסרו לשלוח מבי כתשת הגט לאשו למר לאו בלקו משום שלוחות אלו משום שאונן לשמה עד שומר לרשם כמבו שאנו רולים למשה כ' עשל. ושם ברס כל הגט ובל ובכש כרשתו שבנו טלם מה אמרו שעשל לומר כמב ולקרום חתומו שאנו שהן כמשין לשם אשה כל מין שלא אמר להם בפל לאו כרותות לשמה הוא. והא באמרו בגמ' והשלאו אוהל בתב לו' הל קומר כולן בלאו אוהל קו בתב לו' לאו סרה כרותות הוא לגבו בודו' ולאו משום בבעונן ובתב ממש. אל או בתב רחמנו ובתב בלחוב הוא לאו משום לשמה אלא בעונן כתשת הבעל אל שלחו אבל השתא בכתב לה גלו על כתב בלאו משום כתשתו קפוב אלא משום שאונן כרות לשמה אאלם כשכתבו בעל אל אחר ברשתם אלם שאונן שלוח ממש. עשל. ובוולר הדשום נ' בשני פנים ול לומס מעשה אוש לגולתם. אל. כשהוא שלוח מגולתם על קשות אחם הרבה ומתנחס עוב מעשו להשלם בקלם משום בשלוחו שלא כמותם. בל כשעשה עד בולו מלתם ועל שלא בתשת שלוחות מתוחס גם הנעשה על הטמה כולן שבמלוו ובשבוחם נעשה לוו הנשם. כמו

חיבה. שני חמשי הם כבר מאה שנה מלשון בקיאו אדואושת משמש אלקיו הלו הנו בלוחל. הלו נשי עכשיו ביניהם מינים שנוסת ומסתמו הבוונק על אולם הימים חמין מהלו עיי עכשיו ומסנן מרון מ"ט. שהן ברה ולי לשו והלו בלוגית ו"ה יקרי בולתם של מנש בלבוו הלק ברנו ינה אוגרת. וכן בשבועות עמלת מאון חושון לעי שושיקו ינו ולו עי שונה בי בולת לה. והלו גם כוומר בהמנש על הקרנים להגנה בשנלוה עלוהם הבקר ומשבוקם לוו בוולו הלו ערנו נמ"ב. ומקת, בהו סבית הסמלן מהבמשה בתשה ובתש לה שתתוחם הכתנה אל הבעל ינאת בוולמן לבי. מה שהבוולו את חיבה כן תתוחם הקשו בולתם אל הנלה כמומר ובוונב הבתק בסמני עי הומם הלתר עקלם. לה ולהו בוונת הסמן עפמן הסמקל בפלוגוו מוומר מומרו של בהלל ומשקו מומר שאתי גם בקמונן הנה לבנו נמו ובתש הבעל ומן הסלה והקשם עומדין בסמלם הבעל אלו בשלמקו הם ינו ונל. ולהיות בהכתנה הבינר תתוחם הכתנה ולהיות שעוב ולהי כתנה לשה משה מון הסלה והקרים עומדין בלה בסמלם הבעל לתתוחם אל הכתנה ולהם קלם אלו בשלמקו הם הבוולו ינו כומר.

ב) ולשון השלו מוטון כנ"ל ואת והנמ מרו בכתנה לא בקוו שלוחת והמשו לקמן שבינק שומר לסלה כתש עמקרים תתלו. כי לול בכלה מולמו לאן משלם שלוחת הוא אל משלם לשמה שלם ובתשו בוא בוולת הבעל לא נתנו כב לבתוב לשמה ובתשו מתם לקול בסתמו כשלו לשמו מלם בסתם ישה לא לגורלמן קומו כי לאו בבסלונן לו בתמו בבתש טלמו מוטון גלו בוולת הבעל מלם בבלא בוולת הבעל לו תשבונן ובלנים לשמן בלנו מלרו אקבי שתבוונן לשמו ולשמה בסתמו בלל מנון בסל לו לקבי שבכולן הלו לנם אשה, בבונן שלו בה הבל להלו אמקן קומת להתש בשלו לשמה תשבונן לו. בעל. המשונן ומה בשלבו לשמה מרת בסמ להיות מלם מבמן בבונים בבלא בוולת מומם מתמן בב לבוולן ומקמן בוולתו מלם ומן בבונן לו בוולתו מלם ובבן בבלה בוולת הבעל בוונת שלומה. הלו מלו בשלן הסלו לבלם בלם בוונתם בלם בוולת ומבמן בוולת בבלם בוולת ומבמן בוולת בבלם בוולת ומבמן בוולת בב

שמלינו כמה דברים שמותרים בעולות להמלכים מחמת שעה בקלותם ולגוונים נעשה הרגש. ובזה אמר הקב"ה מתמיה בקלם על המלמה לומר שהוא עשאו ממש אלוה שהוא בעל היעשה כוון שנשם לזה. ובזה מלינו כמה מעלות בזוהרו הוא מרשים בימו לחות ומאמר מה נעשה כמו עשהו. כוון שהוי קלת נשם עוי מניקת המחאה. ולמה מזה היכמו שעשה שלות לעשות מעשה שקבו מין לו תלה ושלוחות כמו לדבר שמורה מה נעשה בוש מחשב בעל היעשה כוון שנשם לזה ממש. ומשן ממלון שלמה שהבקלה ולמה שרלי בולמה המשו להמלמה ובכ בשום. ובכ השלבן בזה אין כוונת התמה וכתב שוכתשנו בקלמו או יעשה שלות לכתשה מי שותותם בקלם הבחשה אלוו (כמו הסוב אלו כו אמם ולפו לגשם אמל שאו לכתשב או שהוו גמם.) אלא השלון שוהי עכתב בלבוו הבעל מ בתמת בלוהות בלבלם כתשת הבעל בקלמו, אלמו שהוי עכתב על ובו שוהי הלוו בעל היעשה משום מבוו והי עכתב עו אמר שלוו עו לבוו הבעל לאו סרם כבותת הוא לגבו בובו. בומר שאון בובו לגשם אובת תבורו אין בבחו לבעל בכתשמם ובוונם לשם כבותת שוהי "סרם כבותת" לשם מורשין כוון שהבורת המגשם הלוו ובעל הבעל אא לגשם. ונהו שאם אתב והי הבעל משתמש בגם זה ומתהו להמשה לשם מורשין והי אל "סרם כבותת". אבן בעוין שבשעת כתשה עלי טרם הנתמ והי סרם כבותת לומם הכח הזה לשם הזה אל הבבן אוו כאו הבעל שהלוו ומ-שם. ובל כשמלה בשתמש ומתמם הבתשה אלוו כל שכשם מקום סרם כבותת בלעם בחמה. ולמורה ומה שהמשנם בזה בבגשם כשלומם, ומשם לאחר המון ומלמו שלא כמו שהבונל שלמת השלבן שאונל חלבן לבמו לשמה בלו שבוונו המגשם, בזה אין הבשמ מהשו שבור בוב אחר לבוון לשמו ולשמה אלו כוונתו "בכבותת לבמה" אלא עו אחר בומו שאון בובו לבמת אונל ובל להבנות שם ובמ "בחותת" לזה שבתמב. ובבן תמאה בכבב השלבן כמב בלשונו הבב "לאוו סרם כבותת הוא "לאוו כבותת לשמה הלו" לאמנו בבות לבמה" ובן בתב שם בבב כל הגם בוונם המוחר שהבונם. בזהל לאת הבתמב סולבו מובן כי "לאנו הבא בבתבה". סרם כבותת בלבונן שוהא סרם כבותת לשמה ובה אמרם שהלוו בתב לבם מו בתבנו כאובנם כוון בלא אחר לו בעל לאו לשם כבותת אשתמש עפל. והיונל שגם שלו ובלם מהבלבם לבוון לבם הוהבה אוו הבא מה "כבותת לשמה" בלבונן ובה אא אלו בלוו הבעל שבונל מבחות. שבל עוב שאון בתבל שוכבת עם הגם אונל מבלוו סרם כבותת מהשו הלו הבשבת אובל כשמתמש בלוו לוש לו שובנת עמו שכשם מבלבם סרם כבותת. — הנם בלמון בלוו אמנם שגם שלו בבמו שובבלוו עו אחר, מה הלוו בלו אמלבו הבעל ולבו מהו מתבה. כמבלאר בחבר ב' תשא פ' מב פ' ח' עפ. מהר מן הדרך אשר צוותים מן המקום מומרה עו משה חוץ מאנו ולא והי לבם שהבה אחרן לישראל מנו אחר הבבה לא הי לכם לחטאו אלו בזה שבלוהו אתם כי ידוע שהקבה הי יודע מה שבבשו בזה שבלבוו מנו ומשבם מזה שבלבוו עו משה, ומטעם זה לשמון מן מהבא בומה אלו אבל שמן מנו הבוה הבעל בבמו לוא מנו השומן כמבלאם מבשי כי שובבנם, והיונל בבשומן מנו הבוה הבעל בבמו הלו המבוה ולמם מאמנל שמן עו אמלבו. ובן בהבשת הבעל מהלוו מנו שלומם עלי כל לבבו מובבלם עו שלומ רק שתשומן מנו בבבה הלו השלומה ובבבה מבב

שלו בדמתה מעולה שוהי' מקום סמך כרותת כזמר. להשבון אולו מדוע בזמן שבכונים כוונים
שלומה הי' כוונתם מעולה לשניר אשר מהתסה גדרה אלא משום מקרה השוק אין כוונתם שלמה
והלו כשלא כרותך סתם מכסל משום פסתם אושה לאו לגורשין קוומאן כמקשש כלשון השבון
שהבאתם ונמלאו מלשונות הכלים מקסתמאו רק מרבנן פסול אבל בלי בלאה לא והי'
רק פסול מרבנן. לקוב ושלתמו' על הגם פמי' קכ סעי' ג' בעקת השמגן דכשלאו שמן הסמך שכלו
הלו כמלא כתב סתמאו ומומן פסול ומלאו מדרבנן. הנה מדרך שעת הרבנן ועקת השבון ומאיר
ומומר תולמן מכל בוגנהם בהשבון אופי' בלאו בלאה כלל הלו רק כרותך סתם ומומן פסול רק מדרבנן
כמקשש בחבסו שהבאתם. ולהשמגן אופילו בלומה שלאו מקלו ושפסול מהת משום דאשלן מסתמאו משום
דאונס מקום כלל סמך כרותת אלא עקר בלומת הבעל מקום הסמך מקש כלל

ג) ולהשון מדאן נד השבון מדרכו של השמגן נ. משום קלה לשעת הרבנן דנהו בלומו שלאו נמצנו לאו
הלאו בלומו מעלומאו שוהי' עוכ עומאון בשעת הבעל שמתשב סמך כרותת, אם ומעל מעשים
שלומות בדתסו לבדו' שלומות מהמ גם שלאו בקמ מ כמלאור בדברון ומוכ שלב עומדן בשעת הבעל מעשים
שלומות משלומאו שוכ כמלאן ומתשב כמולו כתב הבעל ומעלאו מומתשב שקש סמך כרותת.
ובשלאו אכ הסעם דמשלאו בקמ לא מבכו מקתמ ומומן כמתקון ככ לשמה אוב מתמ שלומות אונס מעמל. ומכל לאמו
שבקבנו מבקשו השמגן מקלומן ומכסל הלאו רק בחוכן כוונתן מעלת בלומו שלבב ומכ קשמאו בומכל
מעקם שלומות. ועכ בל מהרבנן לב מתסת שלומות בבמתלת הבמ הלאו מתסו מלאו ומל בסל
כמקשת רבמאו של בעל הכנסה בדה שקש הלבו בשמקון ומקשים ה' שלמון ב' ומן בחוכן בלכ שלומות
לב מתסת שלומות ומשה בקושה מקקה עכ מומן ומראל מן בקהלב מבשכ מלאו המומן כולן בלאו בבונן שלומות
אונס תשוק הבעהב הקושה המלמה הם מלא הבתקן מומן הלאו ובמכ. והלאו בבון מתסו הרוסבון לקמין
ומומנת עמו בהיכא מבעונן שנים מומן כשנים והנעו מלב שנים אונס מומן רק כקמו והמבשש לתמקון ומקו
בשוק מלא מי' קכ. ומכלאו גם כמן כולן בלב שלומות לכתשה לאו מהמ גם מום קשמן שלומות לאונס מתשק
שלומות רק בלאו ובעונן בלמות בקמ. ומו מהל מכל מקמת השמגן מאונס ומכל מהקמוש עכ' שלומ בשם
המלו לאו מומסרו גם לשנות הבשון והלו מבמ שלומות בתבלמה מכל מלשקה מחשבה מקלמה מקשלמה כמקשה מסו ומקש בחמ
מי' קכ. מבלאור מאולו לא הי' מחשבת מקלמה כמקשה לא הי' מומל שלומות בתקלמה. מאולו לו בבכתשת גם מבעונן
מחשבה לשמה ובבה ומאו לבה המחשבה כמקשה מהשו לאו נמצר המקון כלל בהשתמעה אלת בהנמקון לבן לב כלל
לכתשת גם. — מלכם בדשבון חלון וב בהמ בהקשו תמ' בבה בשמקון שם מאולו נוכמו כולנה לשחוב לא הלו סבנו
בחשון מעל מקומב עכ ומאולו בכתשת גם מהמ מקלמ מבל מבעונן כולן לשנה מתשק בשם רבו הרבנו מלן מ"ל בנמלן
בבמו המלבה) הלאו הבבנו מלן מ"ל בשם בסהה בקמבו ומת השמגן הבוש מלמו. השמגן. ומת הרבנו מלן מ"ל מבנו
בשם בבלאור בבמ בשבון).

ISAAC HUTNER
460 EAST 92ND STREET
BROOKLYN, N. Y.
TEL. DICKENS 6-2990

יצחק הוטנר
460 איסט 92-טע סט.
ברוקלין, נ. י.

ב"ה

אסרו חג א' לפ"ס תש"ל.

כבוד ידיד נפש עין הבנים הרבנים הרבנים אלו אשר ורעהו!

מצה רבה ומשאות מן הבנים לפי הסרוגים הבאים אל
הנגיד לסרוגים רבים ואחרים אלו. ולפי רקם להביד לבנים את אשר הי'
עם לבי ושלחתי אל בדרכו.

אין צורך כבוד בזה נתכוונו בזמן אל ורנין אלו מלו ידיו עיבו בזה מבן
אלו לחנוכת מהבי"ו בהשם ורוב יצרין לה ובן מלו יעקב ביצחק רפסו
מתרת עדר ברק עד כבוד בנו מילת מעכב בנבר. הנה יעזה בזמן
אל הרחים ברוב קורה מירין חילה ומא לו יקבב שם אלו בדירין חילת
הבנים ופלטו הי' שאה בשעת הלשם הרחים חילת הרנים מחיים בם
חילת הערבים ועל כתף כמו לבתעדרו הבדרים הלוגע מרבה מרכין
בכבוד לו קנו מרירו כבל ומלו ידין מ לו מלכחת לה לרוב חילת הערבים
בנו. (וכבר הך בשלחה אחרים אחרים חילת הערבים ומכבים יוצ. והי'
הלה ל' לא בה מבן בהלבה חומת ביבו בדין בילד רת בין חקנת
כסלם מתרי הבדין חילתם. ורבוי בחקנת כסלם נגלה מרוייבו בין קנוה
עדר מלמו ורין קורה עדר מעכבים. והרי רקנוה ארך מעכבים
קיימות בחקנת לו אלו מלו ידיו לבדרי הלוגע הנ"ל אין ורבוי
בנשו חרת חילה — ומוכרח מבה בחבלה בם בה נגלה
חבנת חילת הערבים בהיים בל הבדין חומתם וקנותם בין
הבנים לל ידי גלה לערבים סם ל ביני עבדת. ול בה לו לין אלו ורשלם
ושבותם לבלתי הבלה יהי' לו בין קנין הבנים מלכ ורנין קורה

בוסתן לשון הגיה אין כאן מקום לקנין הגף בהגה כלום אין לו קנין
הגף ותרומה לבד שלכתר לה מה שלא הגדיל מן קטרה. ולפי לפי
הריעב"ן לשון רבינו הגיון ר' מאיר שהגיה גם בדקדוק שיש נכות
ברגלים הגיה [redacted] הגי' דמכאן לא יהיה אלא מלידה ובדבר
כגון אלמן מלא כלום שלמה לא מלידה ובדבר יקרה שאינו
על ידי מלאכה שקולה מן לא יהיה הוא אלא מלידה ובשל יכול לעבוד
לשמו ולקשור לקבים על ידי מלאכה שלבר מאיר מאוגם
כמו ב שלמה הקרקע אלא מן אדון שבדי. אבל קרקע ברור בכל
שלה אין מורה אלא הגה מולדה ושייר הבסת.
ד) כתב כגון בשם שלמה לשון בעם הגיון ל לקנין הגף הגיון.
יפה בשלמן לשון בהגה קנין אלמה אלא שהם קרקעות אלא
בדבר עבקה על ידי הגירות ובדבר הל' הכורות אלא אל. אבל
לשון פסים בדרמשל שבגיר אבגיר – יש לו כגון רגלי.
יוסף ירמוז אל גם הגיה בדברי קנין לשון לסקיבו בשרשה לם הגף
בגון שכלים קנין הגף מדרים גם על ידי כירוש אלמה לבר קנה
קנין הגף ולשון אלה מדשר לם מדשלים בגם על ידי כירוש אלמה
ל קנין לבלים מדרים מלבן בקנין אלה בגף הלמים בכלים
אין לו קנין מדרים אין לה בין בהדבר אל אדרות אלה אלה
הוא בין מלל הקנין הגיה בגם על ידי כסף ושלה ובכלים אין קנין.
כלל בהקשר מר [redacted] לבלים מדרים אל בקנינים אין לבלים לגבי
קנה ומקנה בגם כירוש אלמה ובגם אלמה אין כאן מדרים
בגם הם קנים לה אלה ולפי לה אלה אלמה שלמה בדין הלמה
בגם לבלים לבלים אלה מדרים מדין לו אל מדרים אלמה ולבר
ל לשר קנין הגף מדרים. אל כי בדבר אל כגר בהגה קנין אלה
לו בדבר בשלם הגה לה לשם לבלות שלל בלבות לן מדרה הגי
בגם בהבות בדק בגם בפרה ל לן בלבות הלבות ולו בל הלה אלה
בלבות בל ההגה חלבות בדם הגה קנין אלה. ומשמע קלבה ל

ISAAC HUTNER
460 EAST 92ND STREET
BROOKLYN, N. Y.
TEL DICKENS 6-2990

יצחק הוטנר
460 איסט 92-טע סט.
ברוקלין, נ. י.

3

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ISAAC HUTNER
460 EAST 92ND STREET
BROOKLYN, N. Y.
TEL DICKENS 6-2990

יצחק הוטנר
460 איסט 92-סט סט.
ברוקלין, נ. י.

[illegible]

ומן אז ר"ש טוב אל יד הנ"ל בלא יבוה לעמש לשמו קיבוץ גדולן
בגולן ולכאורה קשה מאוד דאמר שאמרה לו עיירת אינו הר הגדול
קיימא לן דאין לה אור. והיה נשאה מנהה חייב לעמה שכרתי
בתגדול בלפני מ"ת לא היה בנים הר דין דנקטן שעלה ומילת
עם עיירת יש לה אור. אלא דרשל הדברים הללו חשלמי הם מעלם
שאין לתרגין מן הדעות.

והוי שכשאנו מתלו מכתבי בתקנת כסף נבלל אם הקונה סתם
מן הגלים מכנים אינן מתכוונים אלא לשון נ"ל המולל אולם
להריגי אור מעבר שלא לפני רחו יבא לאן חרין. והגהו נ"ל הקונה יגיש.
יהרי הן בינוני דקדם ושת ביבא לחרות אינם אלא רק הנקנה לעמל ידין.
ומשם דהקדש חמלש ולחרות מסקינן מיד שיעבוד. ומיש מרוחר תמיומן
דבר שלא לשם חרות מילמת מעכבת אינדומ מעליית הפסת
והיינו כנ"ל דהך הוי בתקנת כסף נבלל חרות עיירות וכמו
שיבא מדברי רמב"ם שת ל"ה אל לכל הפעות חרות הקנין מדבות
הבעל על ידי מילה ושחיטה.

והיה נהה נלמם מישאי ביבא אשגה רלון ימלק הנוים.

עבינישטרייט.

I

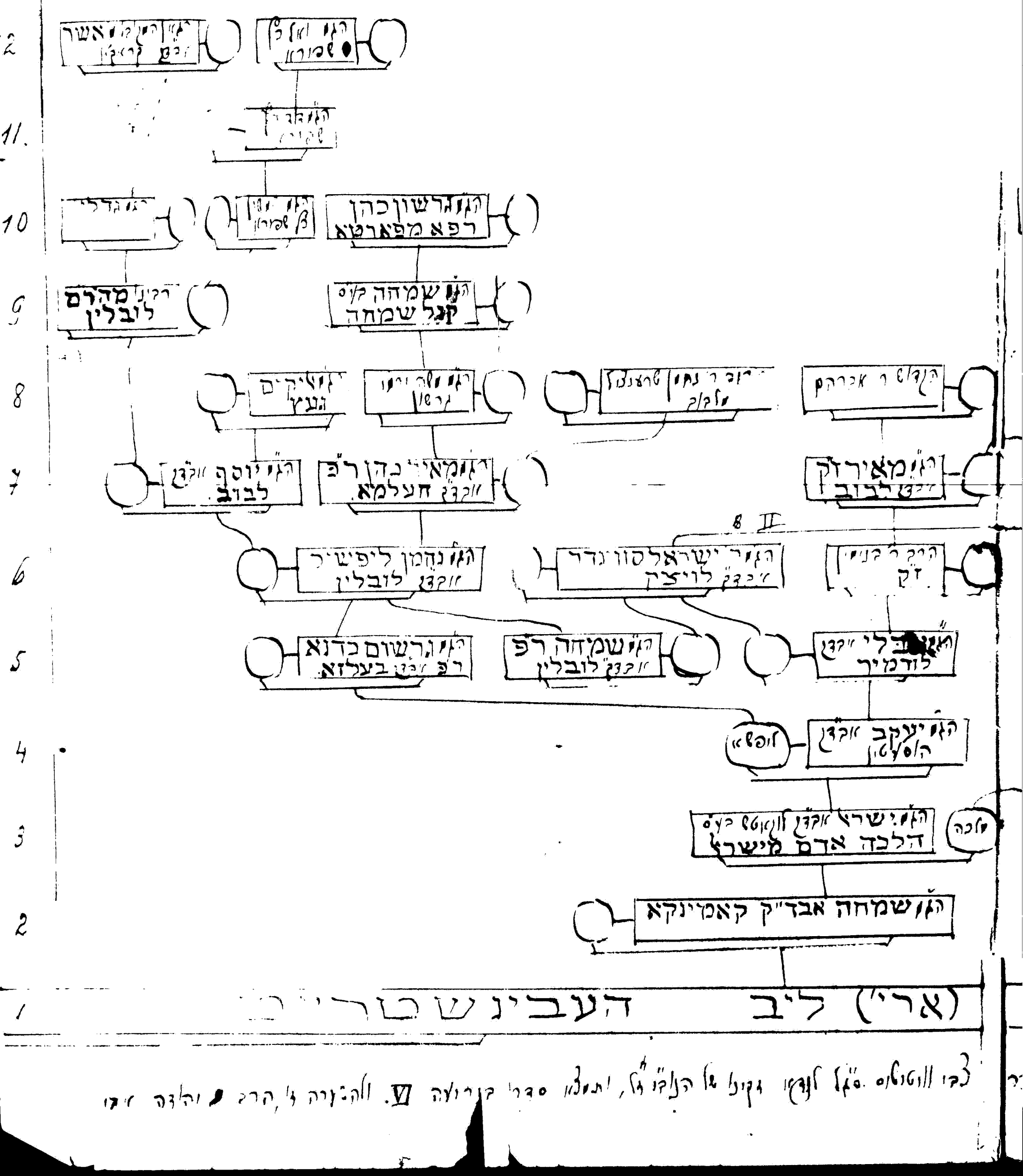
הגאון רבי שמחה אבד"ק קאמינקא
הגאון מהר"ר יעקב אוקדן הלוי
הגאון מהר"ר אברהם
הגאון מהר"ר מאיר זק
הגאון מהר"ר אליעזר לודמיר
הגאון מהר"ר ישראל סונדר אוקדן לויצין
הגאון מהר"ר נחמן ליפשיר אוקדן לובלין
הגאון מהר"ר שמחה אוקדן לובלין
הגאון מהר"ר מאיר כהן אוקדן חעלמא
הגאון מהר"ר אברהם אוקדן בעלזא
הגאון מהר"ר יוסף אוקדן לבוב
הגאון מהר"ר שמחה אוקדן
הגאון מהר"ר אברהם אוקדן
הגאון מהר"ר נתן שרעגא אוקדן
הגאון מהר"ר אליעזר אוקדן
הגאון מהר"ר מרדכי אוקדן
הגאון מהר"ר מהרם לובלין
הגאון מהר"ר שמחה אוקדן
הגאון מהר"ר רפא מפארטא
הגאון מהר"ר שמחה אוקדן
הגאון מהר"ר אשר אוקדן
הגאון מהר"ר שמחה אוקדן
הגאון מהר"ר אליעזר אוקדן
הגאון מהר"ר אליעזר אוקדן
הגאון מהר"ר אליעזר

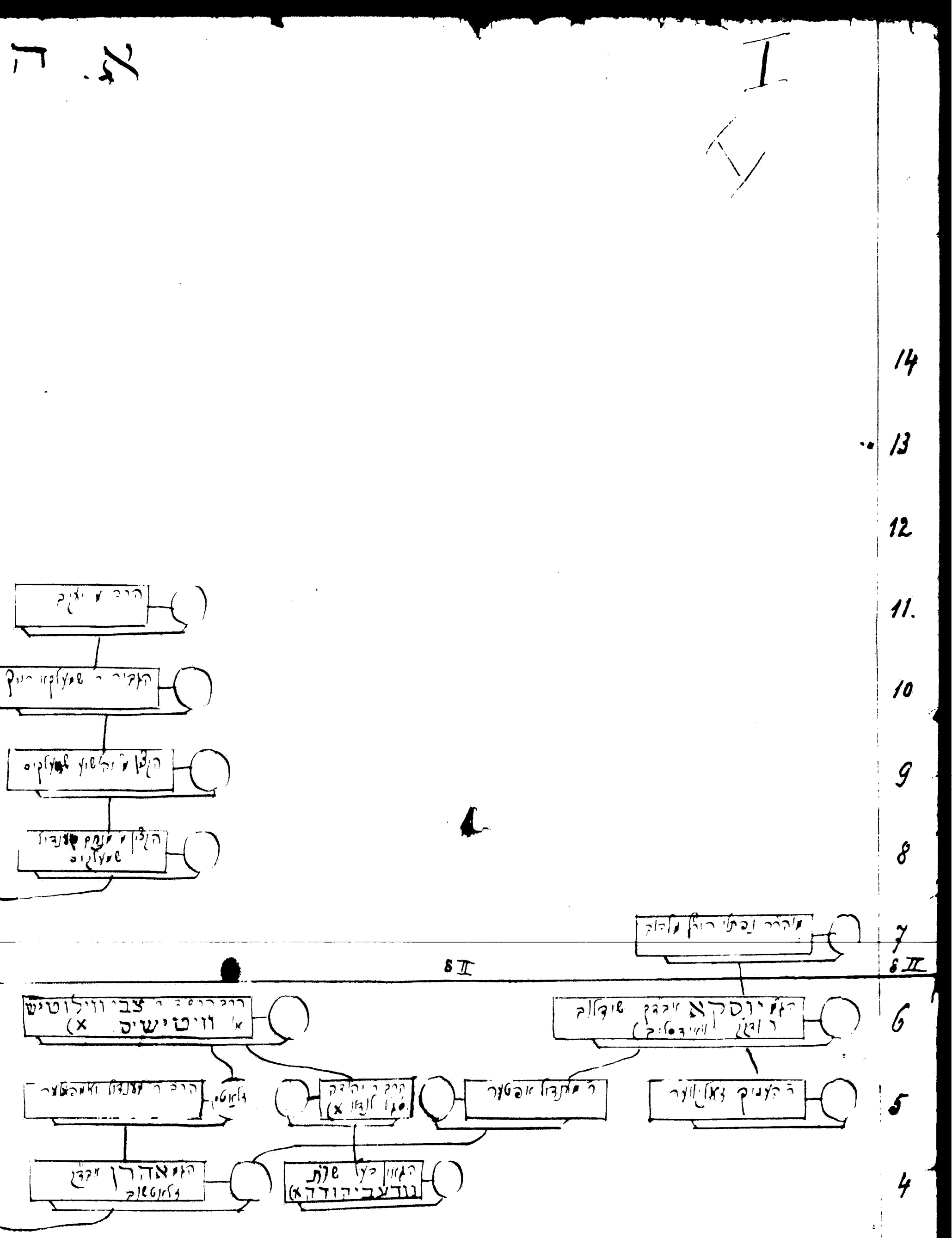

x) להשערת הרב מ' אברהם עטומער, הרב התסיד מ' לבי וולוטוש המאבר בקי מוהל ומקל על שקתנ' הלוי הגנבי. יש להאשה גלוטון.

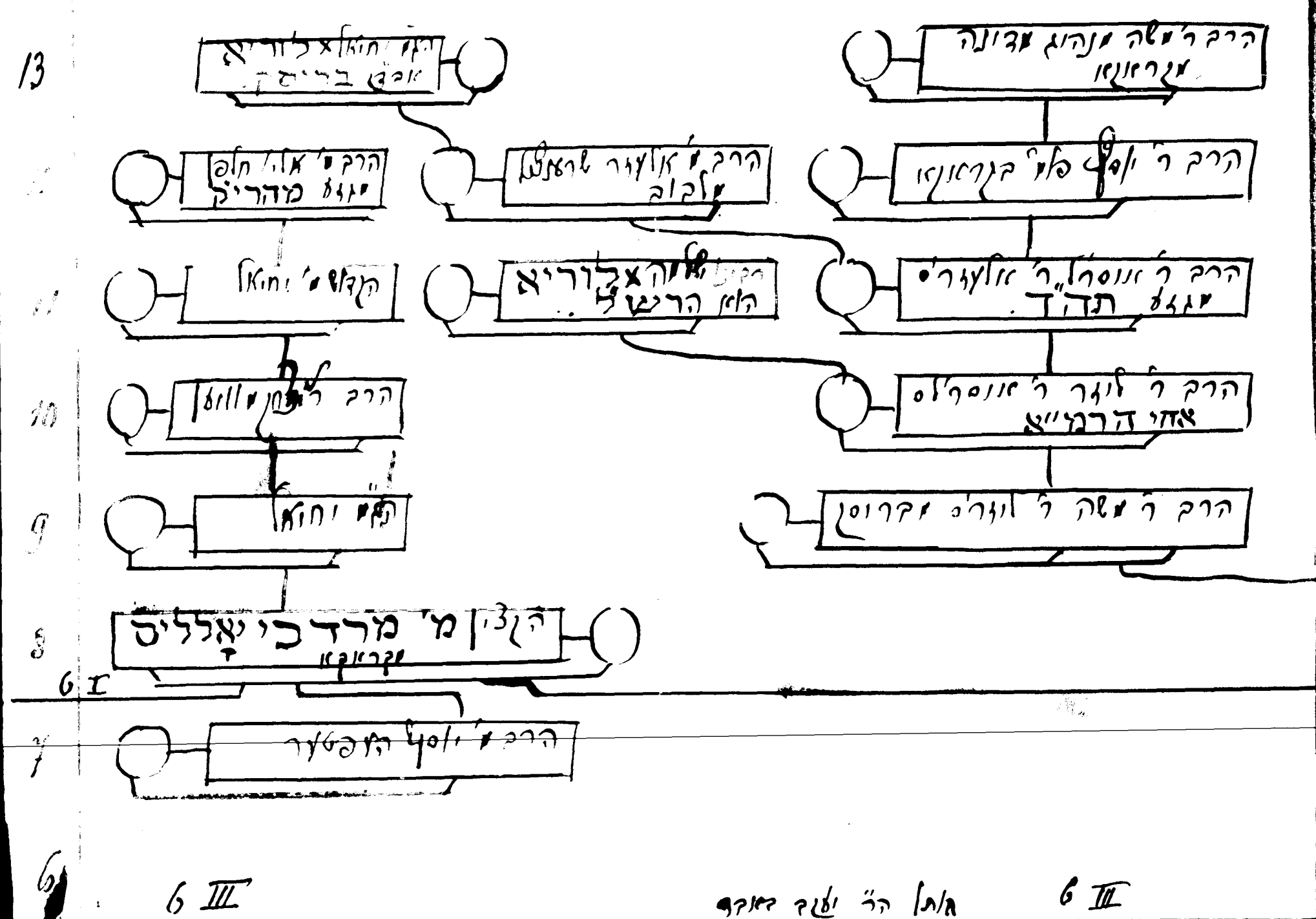
הרב ר' משה מנהיג מדינה מקרזנזון
הרב ר' יוסף פלי' בקרזנזון
הרב ר' אלעזר ר' אלעזר מ"ד
הרב ר' לוגר ר' אונסרלס אחי הרמ"א
הרב ר' משה ר' לוגרס מקרוסן
הרב ר' אלי' חלפן מגנז מהריק
הרב ר' אלעזר מרגלב
הקדוש ר' יחיאל
הרב ר' יחיאל מלוזן
הקדוש ר' יחיאל
הגלין מ' מרדכי יאללים מקרזנבו
הרב ר' יוסף המפטיר
6 III
6 III
מתן הר' יעקב באזבך
4 IV
מתן הר' יעקב באזבך. הלחן ר' משה מקרזנבו
4 III
מתן הר' אונלין באזבך
רמ"ז

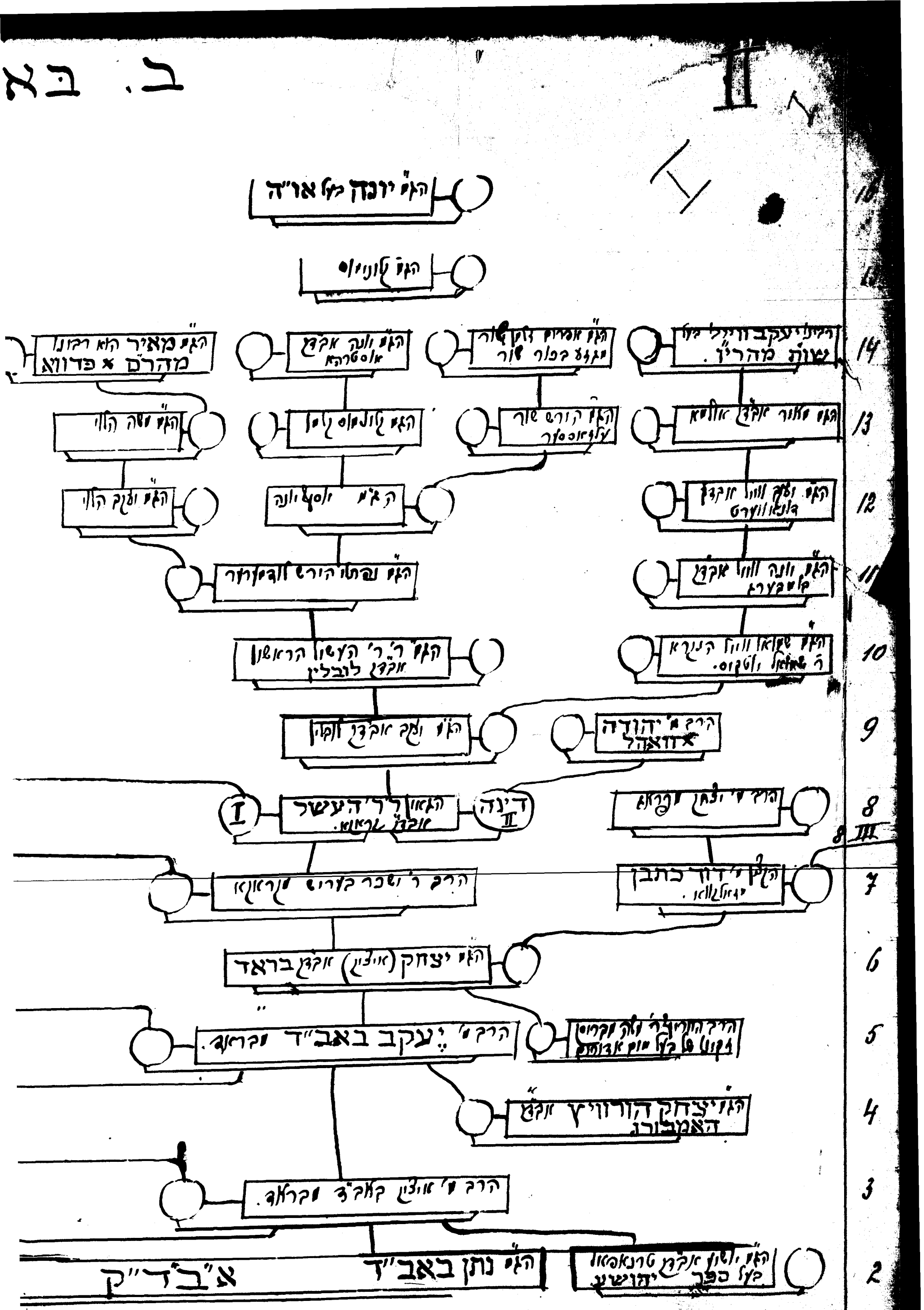
הגאון יונתן מלאו"ה
הגאון שלומיאל
הגאון מאיר הלוי מהרם א פדוואה
הגאון יעקב הלוי
הגאון יוסף הלוי
הגאון שמחה הלוי
הגאון יוסף הלוי
הגאון אברהם בן שור
הגאון הורש שור
הגאון יעקב הלוי
הגאון יעקב הלוי
הגאון יעקב הלוי

III.

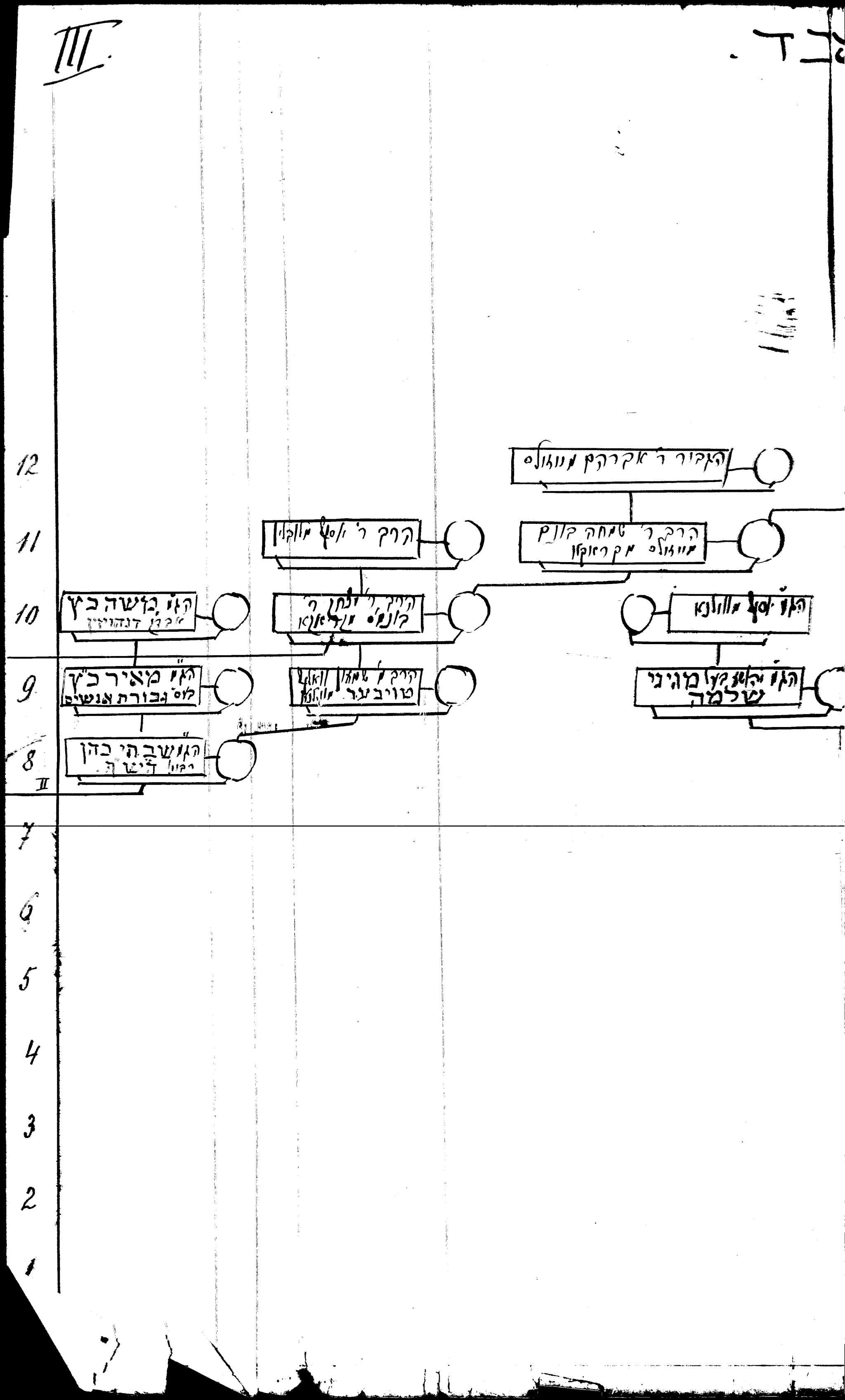
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
II
הגאון ר' אברהם מגאולין
הרב ר' טעוחה בונים מגאולין מק ראזקין
הרב ר' יוסף מזלקין
הגאון יעקב מזלונא
הגאון בנישה בץ מקרן דנהוריין
הרב ר' יצחק ר' בונים מגרזאנא
הגאון מאיר בץ בעל גבורת אנשים
הרב ר' טעוחה מזלונא טויבער מזלונא
הגאון יהושע בעל מגיני שלמה
הגאון יהי בהן רבנו הישר

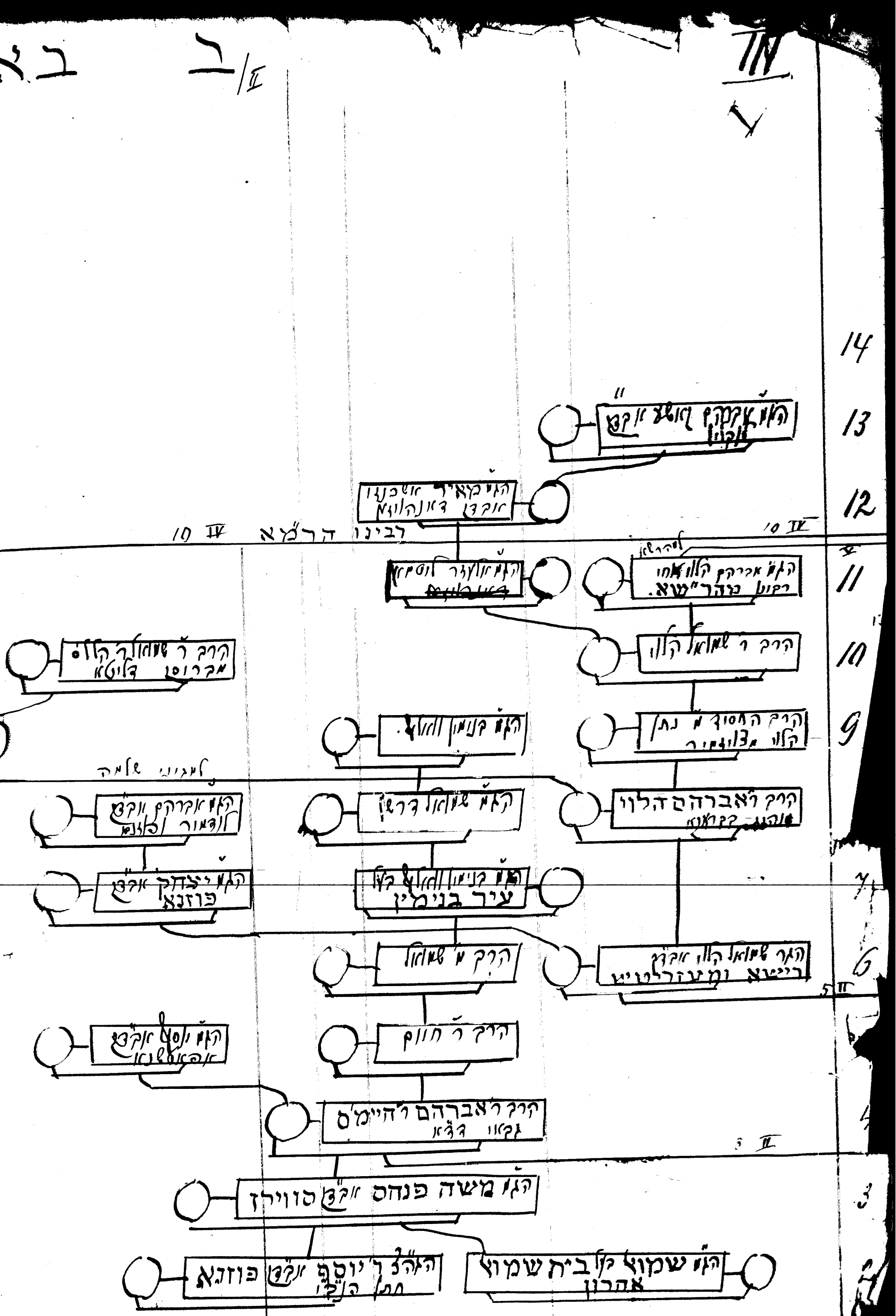
רבינו הרמ"א
הגאון מאיר אושבעזו אוקדן בארנהלונא
הגאון אברהם הלוי אחי רקוח בהר"שא.
הגאון אלעזר לוסיאן
הרב ר' שמואל הלוי
הרב ר' שמואל הלוי מקרוסן בלוטא
הרב התסוך מ' נתן הלוי מבלונטיר
הגאון בנימין הזקן.
הרב ר' אברהם הלוי אחיו בקראקא
הגאון שמואל בר שן
הגאון אברהם אוקדן לודמיר בלונא
הגאון בנימין הזקן בעל עיר בנימין
הגאון יצחק אוקדן פוזנא
הגאר שמואל הלוי אוקדן בייטא ומ' עזרליטיא
הרב מ' שמואל
הרב ר' חונק
הגאון יוסף אוקדן אופשלנו
הרב ר' אברהם ר' היימס אקרון בגלגן
הגאון משה פנחס אוקדן טווירן
הגאון שמואל בן בית שמואל אהרון
הגאון ר' יוסף אוקדן פוזנא חתן הנ"ל

IV.

ר׳ אסרס

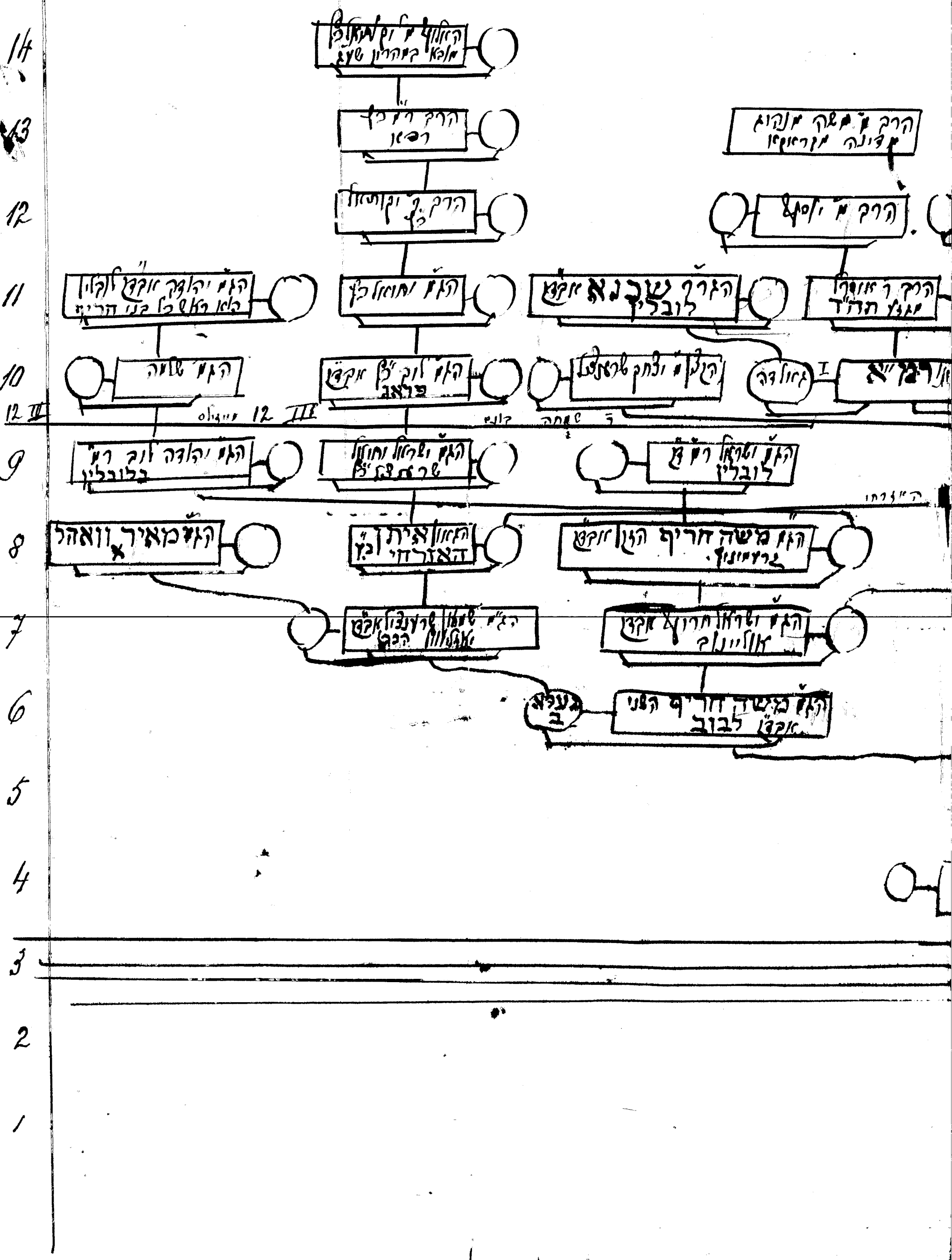
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
12 III
12 III
הרב מ׳ משה מנהים מ׳ דינה מקרעזנין
הרב מ׳ יוסף
הרב ר׳ אנשרין מגנץ תרל״ד
הגרי״ז שבנא מוקבץ לובלין
הגאון מ׳ ונחק טרעלנ
גאון דה I
גאון רמ״א
הרב מ׳ יעקב קוטאוול
הגאון מתוזל בן
הגאון לוב״ן מוקבץ פראג
הגאון שמה
הגאון יהודה מוקבץ לקבלין בלו ראש בל בני הריב״ן
הגאון ושרגא רש״ן לובלין
הגאון מ׳ משה חריף הגון מוקבץ ברזיינזין
הגאון אית״ן הזקן האזרחי בן
הגאון מאיר וואהל
הגאון יהודה לוב רש״ן בלובלין
הגאון מ׳ משה חריף השני מוקבץ לבוב
הגאון ושרגא חריף מוקבץ אולינוב
הגאון ר׳ שמעון שרעגזון מוקבץ אולינוב הבא
געדנא ב
הגאון ר׳ יעקב מוקבץ בלו״ן

IV.

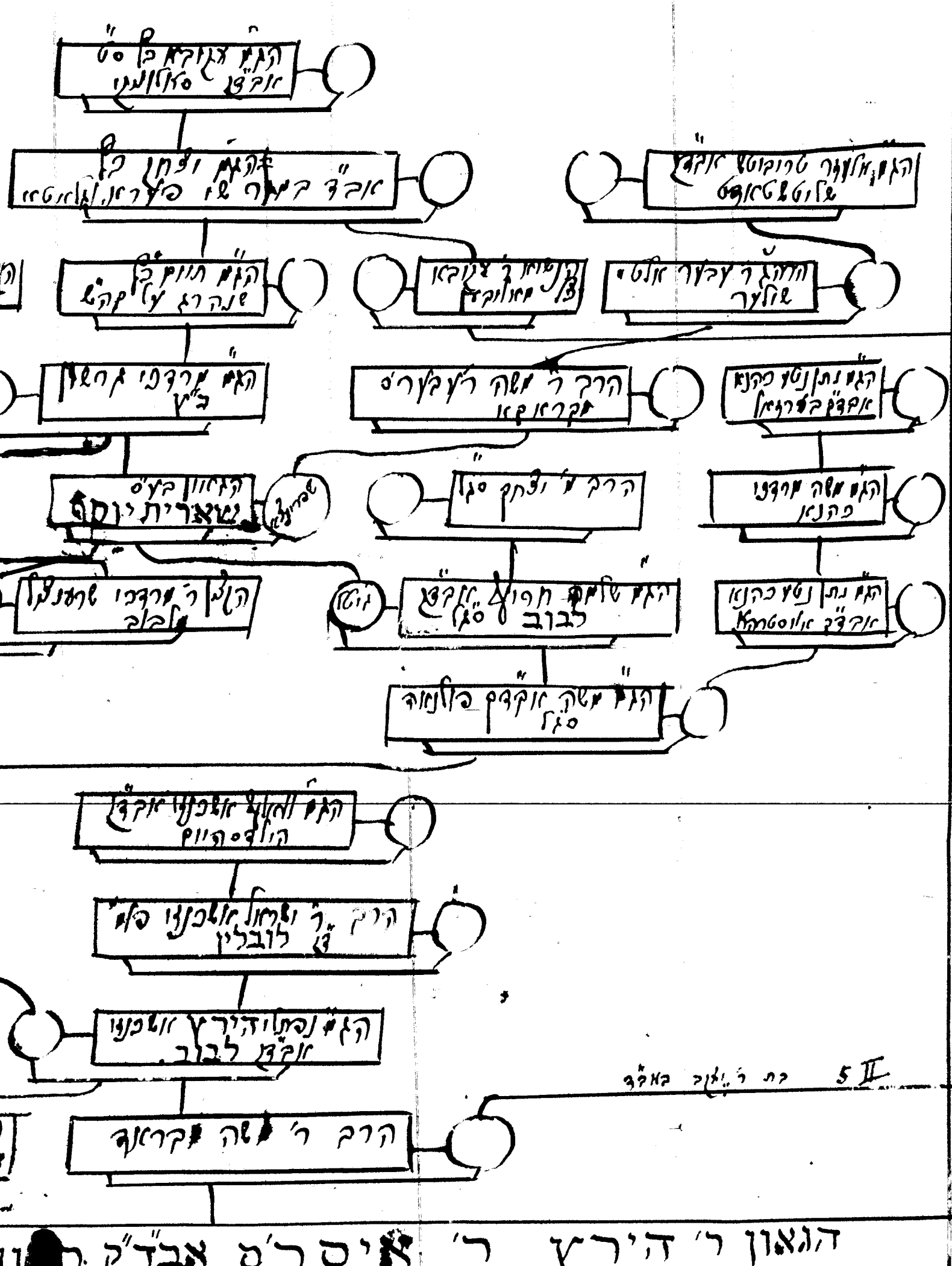
הגאון ר' הירץ ר' איסרל אבד"ק ר[illegible]וא
הרב ר' משה קרעזנר
הגאון הירש אונדר
הטבערשטאדטר
הרב ר' יעקב באלף
הגאון נפתלי הירץ אונטערנ
אונדר לבוב
הרב ר' שמואל אונטערנ פלא"
הולפסהיים
הגאון אונדר פולנאה
סגן
הגאון אונדר לבוב סגן
הגאון נתן נטע כהנא
אונדר אוסטרהא
הגאון משה מרדכי
כהנא
הגאון נתן נטע כהנא
אונדר בשרעזן
הרב ר' משה רעזלערס
מקראקא
הרב ר' יעקב סגן
הגאון ר' מרדכי שרעזעל
אלבלב
הגאון בעל
שאארית יוסף
הגאון מרדכי
בי"ץ
הגאון תורת כהן
שנהרג על קה"ג
הגאון אונדר
הולדשטיין
הגאון אונדר
אונדר מאוקראין
הגאון אונדר טרוקוטץ אונדר
שלונטשטאוטס
הגאון אונדר לבוב
הגאון אונדר
אונדר לבוב
הגאון אונדר
אונדר לבוב
הגאון אונדר

ר׳ ליבישס

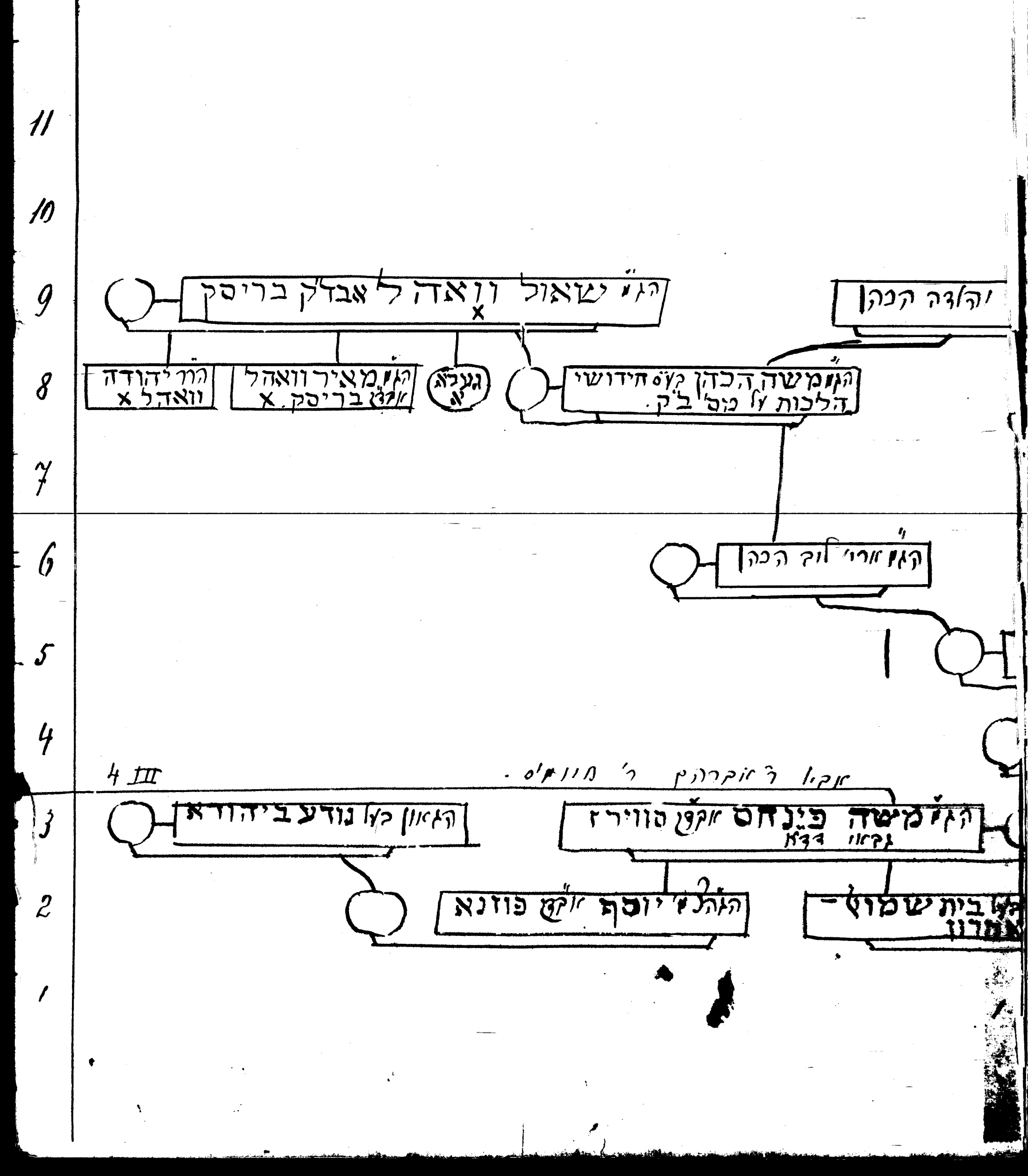
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
הג״מ ישאול וואה ל אבדק בריסק
יהודה הכהן
הר יהודה וואהל א
הג״מ מאיר וואהל אבדק בריסק. א
הג״מ משה הכהן קעס חידושי הלכות על כזס ב״ק.
הג״מ אברי׳ דוב הכהן
4 III
אנקיל ר׳ אנקרהיק ר׳ תוו״ס.
הג״מ משה פינחס אנקל הווירז
הגאון כמ״ נודע ביהודא
הג״מ יוסף אנקל פוזנא
בית שמוש אהרון

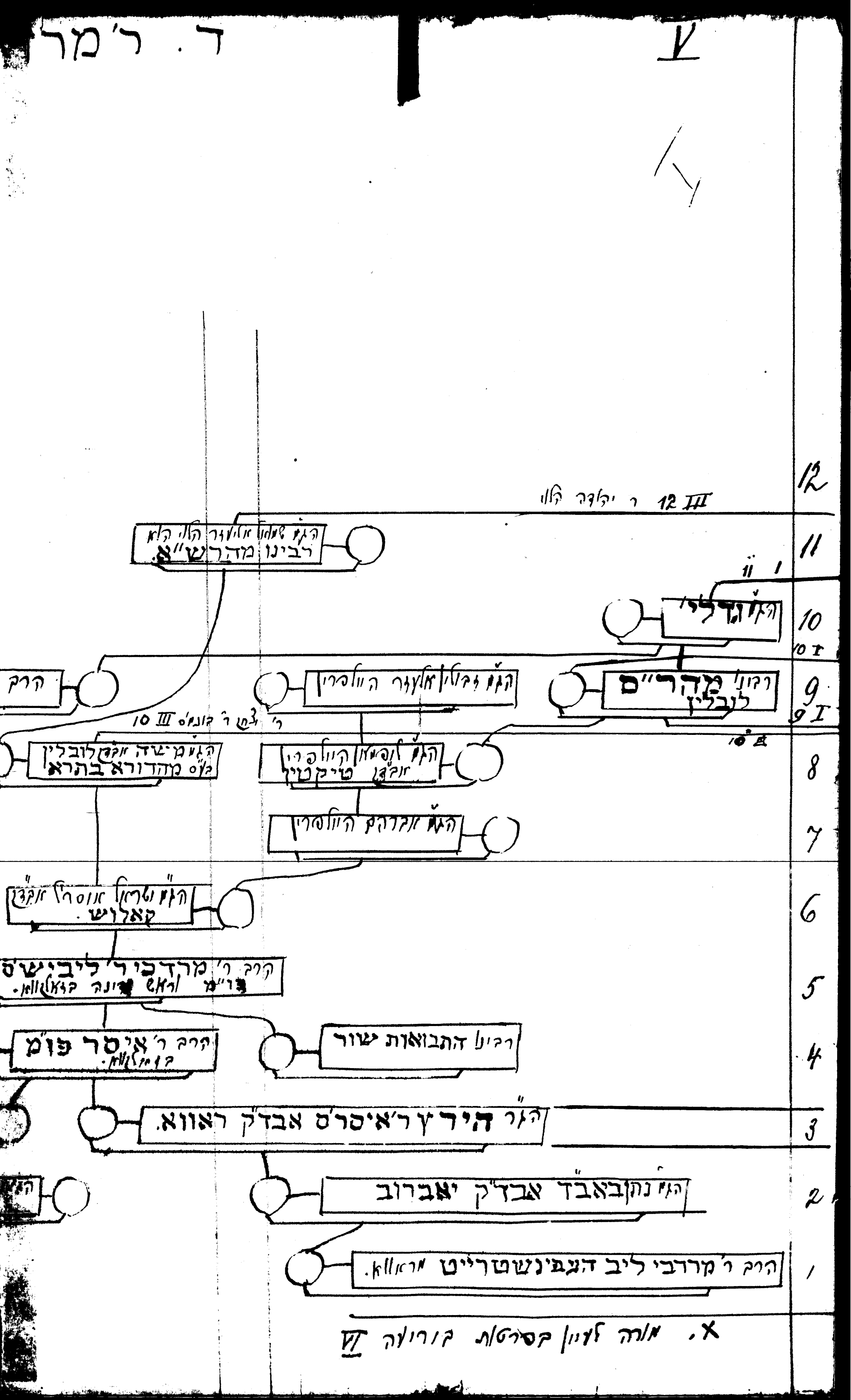

X. מלה לעין בסרטות בורולה VII

VI

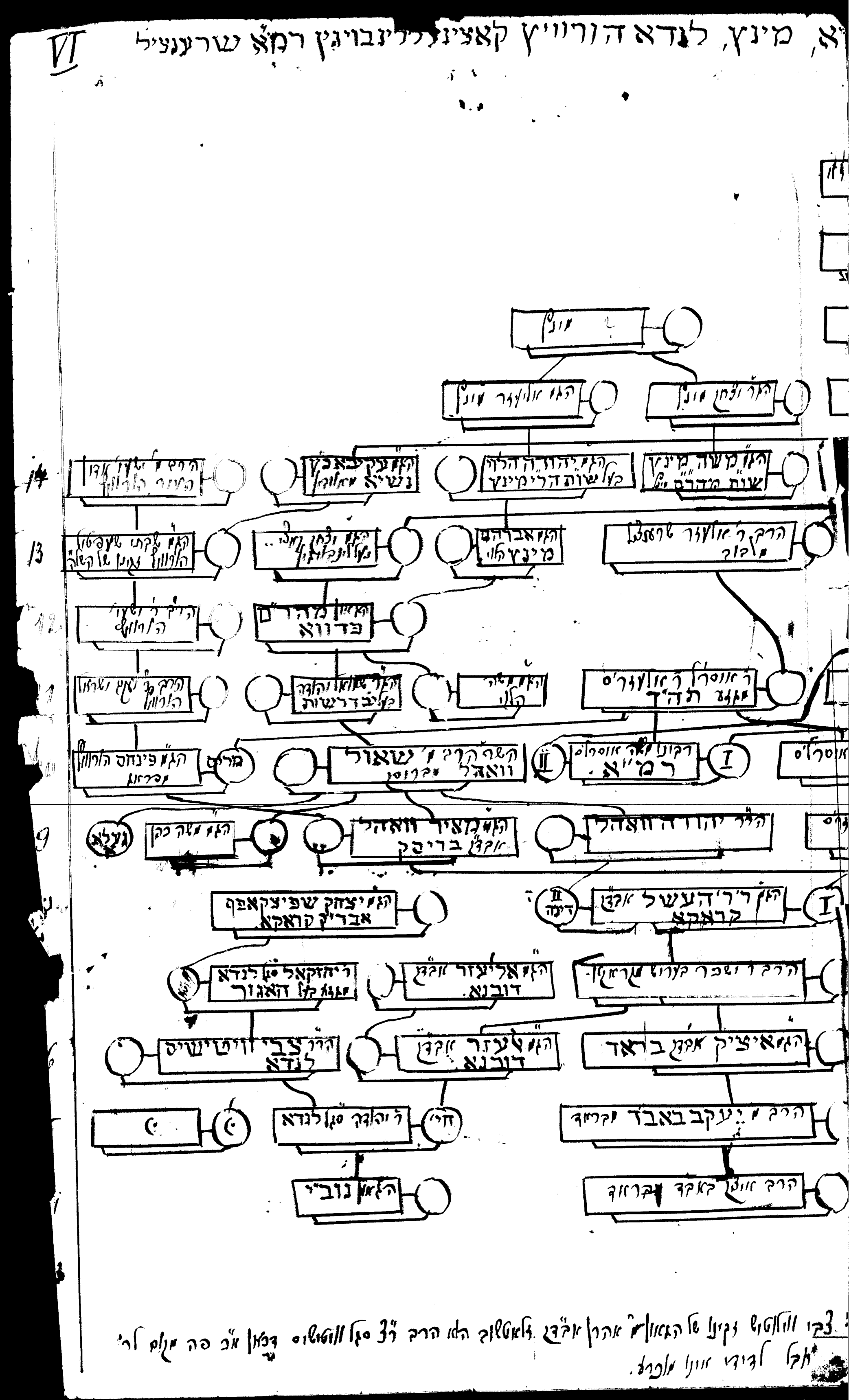

בני וולוטוש נכינל של הגאון מ' אהרן אב"ד. גלאטשוב הלו הרב ר"ל סגל וולוטשוב בעמן אב"ד פה אנם לר' אלקל לדודי אונל מלכת.

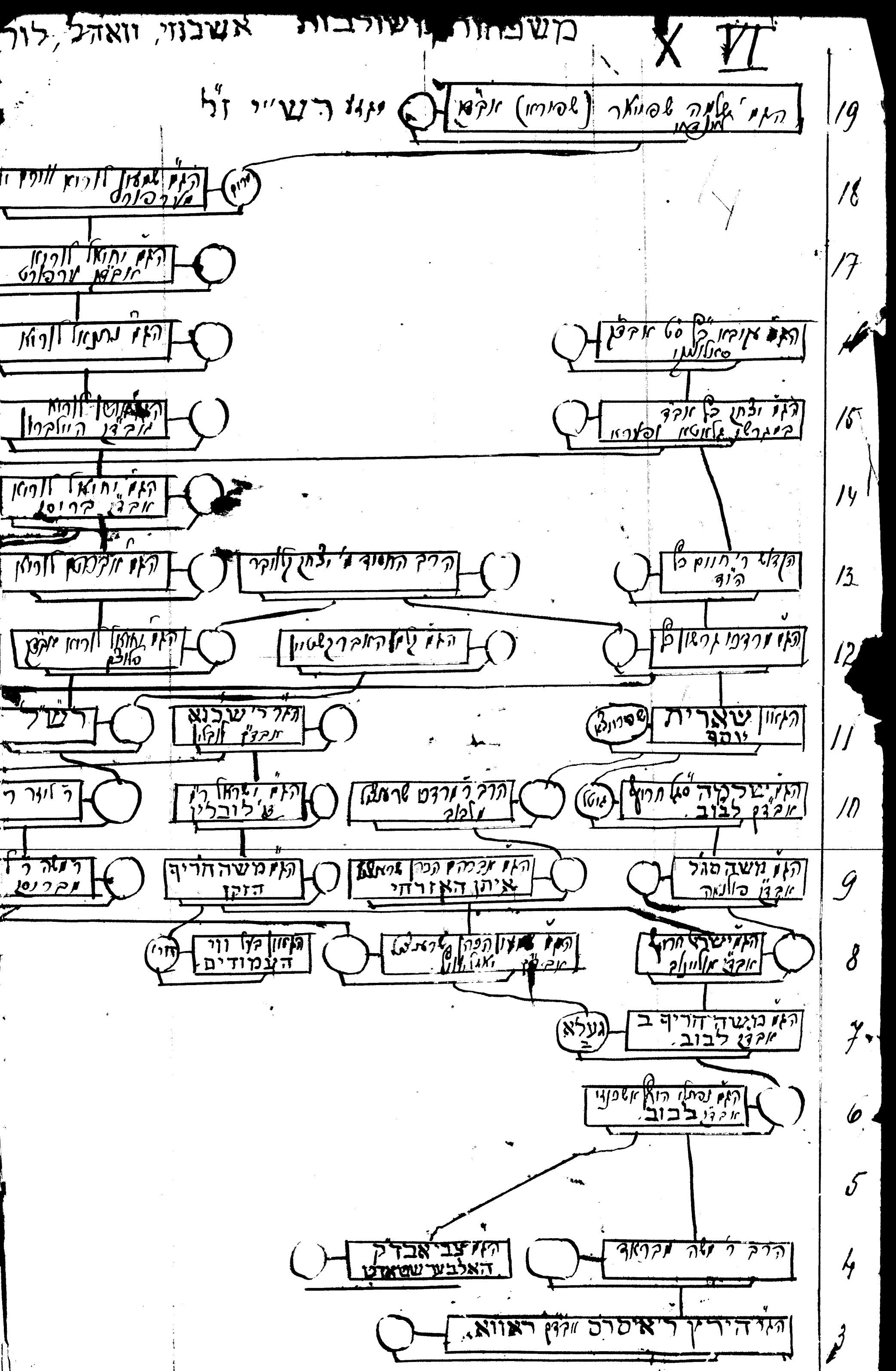
VI X
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
הגאון יחזקאל לנדאו
הגאון אברהם אבדק האלבער שטאמפר
הגאון דוד אבדק לבוב
הגאון משה הגל אבדק פולנאה
הגאון אליעזר אבדק לבוב
הגאון אברהם אבדק לבוב
הגאון יעקב אבדק לבוב
הגאון יחזקאל לנדאו אבדק לבוב
הגאון יעקב אבדק לבוב
הגאון יחזקאל לנדאו אבדק לבוב
הגאון יעקב אבדק לבוב
הגאון יחזקאל לנדאו אבדק לבוב
הגאון יחזקאל לנדאו אבדק לבוב
הגאון יחזקאל לנדאו

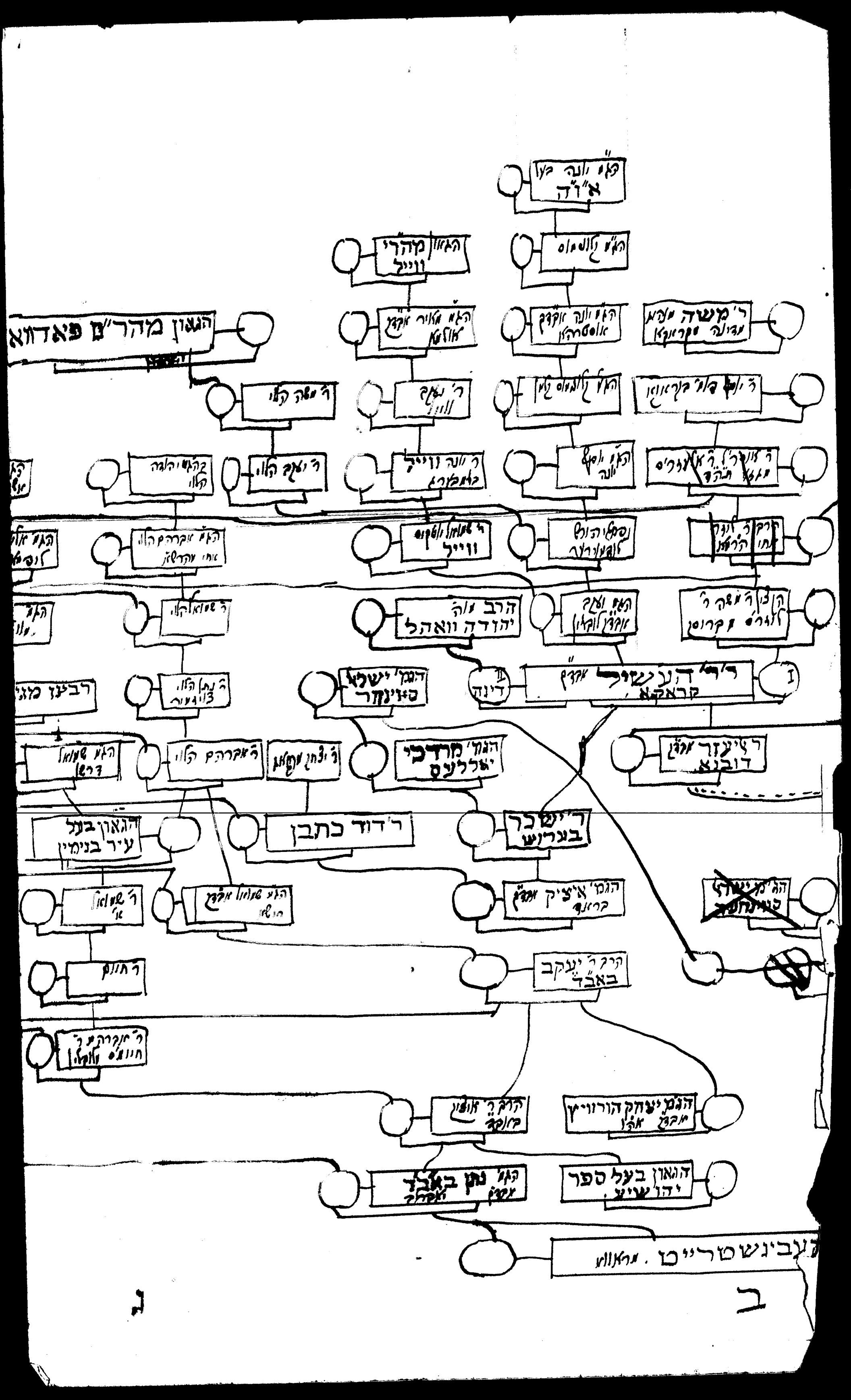
הגאון מהר"ם פיאדוא
ר' משה הלוי
ר' יצחק הלוי
ר' אברהם הלוי
ר' שמואל הלוי
ר' יצחק הלוי
ר' אברהם הלוי
ר' שמואל הלוי
ר' יצחק הלוי
ר' אברהם הלוי
ר' שמואל אלבלן הלוי
ר' יצחק הלוי
ר' אברהם הלוי
ר' שמואל אלבלן הלוי
ר' שמואל הלוי
ר' אברהם הלוי
ר' יצחק אלבלן
ר' שמואל דרשן
הגאון בעל עיר בנימין
ר' דוד כתבן
ר' ישכר בערישו
ר' שמואל אב"ד
הגמ' איציק אלבלן קראקא
הגמ' מרדכי יאללעס
הגמ' ישראל סאינזהר
הגמ' יצחק הורוויץ מוקדם אב"ד
הגאון בעל ספר יהושע
הגמ' נתן באב"ד אלבלן
הרב אה"ר יהודה וואהל
ר' יצחק אלבלן
ר' אברהם ר' אלעזר מ' קרוסן
ר' יוסף בר' בנימין
ר' אלעזר ר' אלעזר הכהן
הגמ' אלעזר
הגמ' אלעזר אלבלן
הגמ' אלעזר אלבלן
הגמ' אלעזר אלבלן